

UNIwersytet WARMIŃSKO-MAZURSKI
W OLSZTYNIE
WYDZIAŁ HUMANISTYCZNY
Instytut Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej

Alicja Przytuła
Nr albumu 097863

**STOWARZYSZENIE WSPIERAJĄCE ROZWÓJ WSI Z SIEDZIBĄ
W KREKOLACH NA ŁAMACH „GAZETY LIDZBARSKIEJ”
W LATACH 2005-2010**

Praca magisterska
napisana pod kierunkiem
dr hab. Marka Sokołowskiego, prof. UWM

Olsztyn 2012

SPIS TREŚCI

Wstęp.....	5
Rozdział I	
STOWARZYSZENIA SPOŁECZNE W ŚWIETLE LITERATURY PRZEDMIOTU.....	7
1.1. Stowarzyszenia – ujęcia definicyjne.....	7
1.2. Rys historyczny stowarzyszeń w Polsce.....	10
1.3. Działalność statutowa stowarzyszeń.....	13
1.4. Cele i możliwości poprawy warunków poprzez stowarzyszenia.....	17
Rozdział II	
SPECYFIKA DZIAŁALNOŚCI STOWARZYSZENIA WSPIERAJĄCEGO ROZWÓJ WSI W KREKOLACH.....	22
2.1. Historia powstania Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi z siedzibą w Krekolach (SWRW) i jego struktura organizacyjna.....	22
2.2. Cele statutowe	27
2.3. Główne formy działalności.....	30
2.4. Zarząd i Władza (główni animatorzy).....	48
Rozdział III	
„GAZETA LIDZBARSKA” ŹRÓDŁEM WIEDZY SPOŁECZNEJ.....	50
3.1. Geneza powstania gazety.....	50
3.2. Historia i rozwój „Gazety Lidzbarskiej”.....	53
3.3. Obraz Stowarzyszenia na łamach „Gazety Lidzbarskiej”.....	58
Rozdział IV	
METODOLOGIA BADAŃ WŁASNYCH.....	90
4.1. Cel i przedmiot badań.....	90
4.2. Problemy badawcze, hipotezy i narzędzia badawcze.....	91
4.3. Metody, techniki i narzędzia badawcze.....	93
4.4. Teren i organizacja badań.....	96
4.5. Charakterystyka badanej populacji.....	97
Rozdział V	
WYNIKI BADAŃ WŁASNYCH.....	101
5.1. Chęć uczestnictwa w działaniach Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi mieszkańców Krekol podyktowana zasadnością i czasem.....	101
5.2. Zainteresowanie osób badanych tematyką szkoleń, warsztatami organizowanymi przez Stowarzyszenie Wspierające Rozwój Wsi.....	104
5.3. Potrzeba istnienia Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi z siedzibą w Krekolach w ocenie mieszkańców.....	107
Zakończenie.....	110
Bibliografia.....	115
Spis tabel.....	120
Spis wykresów.....	121
Aneks.....	122

TABLE OF CONTENTS

Admission.....	5
Chapter I	
SOCIAL ASSOCIATION UNDER LITERATURE.....	7
1.1. Association - definitional approach	7
1.2. Historical societies in Poland.....	10
1.3. The activities of the registered associations.....	13
1.4. Objectives and opportunities to improve conditions through the association.....	17
Chapter II	
SPECIFICITY OF THE ASSOCIATION FOR RURAL DEVELOPMENT IN KREKOLE...22	
2.1. The history of the Association for rural development based in Krekole (SWRW) and its organizational structure.....	22
2.2. Statutory objectives	27
2.3. Main activities	30
2.4. Management and Control (major facilitators)	48
Chapter III	
“GAZETA LIDZBARSKA” SOURCES OF SOCIAL KNOWLEDGE.....	50
3.1. Genesis of the creation of newspapers.....	50
3.2. The history and development of “Gazeta Lidzbarska”.....	53
3.3. Picture Association in “Gazeta Lidzbarska”	58
Chapter IV	
OWN RESEARCH METHODOLOGY	90
4.1. The aim and object of study	90
4.2. Research problems, hypotheses and research tools	91
4.3. Methods, techniques and research tools	93
4.4. Land and organization of research	96
4.5. Characteristics of the study population.....	97
Chapter V	
RESULTS.....	101
5.1. Willingness to participate in the activities of the Association for rural development driven by population Krekol legitimacy and time.....	101
5.2. The interest in the subjects of training topics, workshops organized by the Association for supporting rural development.....	104
5.3. The need for the Association for rural development based on the assessment of residents Krekole.....	107
Summary.....	110
Bibliography.....	115
List tables.....	120
List charts.....	121
Appendix.....	122

WSTĘP

Sytuacja osób zamieszkujących tereny wiejskie związana z dostępem do edukacji, pracy, przekwalifikowania zawodowego jest znacznie gorsza niż osób z terenów miejskich. Pomimo faktu, że wykazują one mniejszą aktywność zawodową, niejednokrotnie mają wysokie doświadczenie zawodowe podyktowane latami pracy w rolnictwie, to jednak częściej ich niewiedza związana z brakiem możliwości i pomocy sprawia, że są nieczynni zawodowo. Pomocą dla tej grupy ludzi stały się stowarzyszenia tworzone i działające na terenie ich obszaru zamieszkiwania. Potrzeba jednostki to wola grupy ludzi tworzącej stowarzyszenie skupiające się na działaniu wokół określonego problemu bądź potrzeby.

Stowarzyszenie jako organizacja pozarządowa może z powodzeniem spełniać kilka odrębnych funkcji. Jedną z nich jest aktywizowanie społeczności lokalnej poprzez konkretne zadania, które można kolejno realizować. Danie ludziom poczucia siły, aktywizowanie społeczności lokalnej to rodzaj obywatelskiej działalności uczący wartości wspólnego działania, budujący wiarę w siebie.

Zagadnienia aktywizacji lokalnej społeczności stały się głównym przedmiotem badań, których wyniki zostały przedstawione w niniejszej pracy. Praca składa się ze wstępu, pięciu rozdziałów oraz zakończenia.

Rozdział I poświęcony jest analizie podstaw funkcjonowania stowarzyszeń, historii powstania i działalności statutowej stowarzyszenia, celu i możliwości ich działań. W rozdziale II została przedstawiona specyfika działalności Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi w historii jej działania i realizacji zamierzeń statutowych we wsi Krekole. W tej części pracy omówiono cele statutowe organizacji, jak i główne formy działalności. W kolejnym III rozdziale zaprezentowano lokalną „Gazetę Lidzbarską” jako źródło wiedzy społecznej, informacyjnej w kwestii działających Stowarzyszeń. Rozdział IV zawiera metodologię badań własnych. Zaprezentowano w nim cel i przedmiot badań, problemy badawcze i hipotezy, metody, techniki i narzędzia badawcze. Rozdział V zawiera analizę i charakterystykę badanej populacji oraz przedstawia teren i organizację badań. Analiza przeprowadzonych badań określa

sytuację badanych mieszkańców Krekol i ich stosunek do aktywizacji lokalnej. Próba oceny sytuacji badanych przeprowadzona była po uwzględnieniu zmiennych. Pracę kończy podsumowanie oraz wnioski wynikające z badań.

ROZDZIAŁ I

STOWARZYSZENIA SPOŁECZNE W ŚWIETLE LITERATURY PRZEDMIOTU

1.1. Stowarzyszenia – ujęcia definicyjne

Stowarzyszenie w myśl definicji zawartej na stronie internetowej Wikipedii, to „organizacja społeczna (zrzeszenie) powoływane przez grupę osób mających wspólne cele lub zainteresowania¹”. Członkowie dobierają się dobrowolnie i trwale w celach niezarobkowych. Wyznaczają własny program i strukturę działania. Niektóre stowarzyszenia mogą prowadzić działalność gospodarczą na cele statutowe. Możemy wyróżnić dwa rodzaje takich organizacji społecznych:

1. stowarzyszenia zwykłe
 - minimum 3 osoby;
 - brak osobowości prawnej;
 - bez możliwości prowadzenia działalności gospodarczej i korzystania z datków;
2. stowarzyszenia zarejestrowane
 - minimum 15 członków;
 - posiadają statut ;
 - osobowość prawna;
 - co najmniej 3 stowarzyszenia mogą tworzyć związki stowarzyszeń².

Kwestię zakładania tego typu stowarzyszeń zarejestrowanych reguluje rozdział 2 „Tworzenie stowarzyszeń” ustawy Prawo o stowarzyszeniach z dnia 7 kwietnia 1989r. Bardzo ważnym elementem jest uchwalenie statutu oraz wybranie komitetu

¹ <http://pl.wikipedia.org/wiki/Stowarzyszenie> (30.11.2010) s. 1.

² *Popularna Encyklopedia Powszechna*, Kraków 1997, s. 114.

założycielskiego przez co najmniej 15 osób. Ustawa określa także części statutu (art. 10) i jego władze, zarząd i organ kontroli wewnętrznej (art. 11)³.

Niezbędnymi składnikami statutu stowarzyszenia są przede wszystkim: nazwa – odróżniająca ją od innych organizacji, teren działania, siedziba działalności gospodarczej, cele i sposoby ich realizacji, sposób nabywania i utraty członkostwa – prawa i obowiązki, władze stowarzyszenia – sposób wyboru oraz ich kompetencje, reprezentowanie stowarzyszenia, uzyskiwanie środków finansowych, ewentualny sposób rozwiązania stowarzyszenia⁴.

Ważnym elementem zaistnienia jako organizacja pozarządowa jest zarejestrowanie w Krajowym Rejestrze Sądowym⁵. Jest możliwość również łączenia się w związki stowarzyszeń – mogą je zakładać już co najmniej 3 stowarzyszenia, które podlegają rygorom ustawy.

Najważniejszymi cechami zakładania stowarzyszenia są przede wszystkim:

- chęć działania;
- chęć zmiany;
- formalna grupa.

Głównymi atrybutami, którymi można określić stowarzyszenie w kilku słowach to:

- dobrowolność;
- samorządność;
- trwałość;
- niezarobkowy cel⁶.

3 <http://pl.wikipedia.org/wiki/Stowarzyszenie> (30.11.2010) s. 2.

4 Ustawa z dnia 7 kwietnia 1989 r. Prawo o stowarzyszeniach, tekst ujednolicony, opracowany na podstawie: Dz.U. z 1989 r. Nr 20, poz. 104, Dz.U. z 2001 r. Nr 79, poz. 855, Dz.U. z 2003 r. Nr 96, poz. 874, Dz.U. z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Dz.U. z 2007 r. Nr 112, poz. 766, Dz.U. z 2011 r. Nr 112, poz. 654. Rozdział 2, Tworzenie stowarzyszeń, art. 10.

5 Krajowy Rejestr Sądowy (KRS) – rodzaj rejestru publicznego prowadzony przez wybrane sądy rejonowe i Ministerstwo Sprawiedliwości. Działa od 1 stycznia 2001 roku w oparciu o ustawę z dnia 20 sierpnia 1997 roku o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. Z 2001 r. Nr 17, poz. 209 z późniejszymi zmianami).

6 *Jak założyć i prowadzić stowarzyszenie?* Płyta DVD, organizacje pozarządowe, zakładanie, prowadzenie, współpraca z samorządem.

Przykłady stowarzyszeń i ich działalności:

- Stowarzyszenia wyższej użyteczności:
 - Polski Komitet Pomocy Społecznej;
- Stowarzyszenia wyznaniowe:
 - Polskie Towarzystwo Ewangelickie;
- Stowarzyszenia narodowościowe:
 - Towarzystwo Społeczno – Kulturalne Niemców;
- Stowarzyszenia regionalne:
 - Towarzystwo Miłośników Ziemi Mieszkowickiej;
- Stowarzyszenia zawodowe:
 - Stowarzyszenie Dziennikarzy Polskich;
- Stowarzyszenia twórcze:
 - Związek Artystów Scen Polskich;
- Stowarzyszenia naukowe:
 - Polskie Towarzystwo Socjologiczne;
- Stowarzyszenia kulturalno – oświatowe:
 - Polska Federacja Dyskusyjnych Klubów Filmowych;
- Stowarzyszenia sportowe:
 - Polski Związek Piłki Nożnej;
- Stowarzyszenia zainteresowań:
 - Federacja Klubów Szaradzystów;
- Stowarzyszenia emerytów, inwalidów i kombatantów:
 - Polski Związek Emerytów, Inwalidów i Rencistów;
- Stowarzyszenia młodzieżowe:
 - Związek Harcerstwa Polskiego;
- Stowarzyszenia studenckie:
 - Zrzeszenie Studentów Polskich;
- Stowarzyszenia kobiece:
 - Liga Kobiet Polskich⁷.

7 <http://www.zadane.pl/zadanie/171939> (12.01.2011).

1.2. Rys historyczny stowarzyszeń w Polsce

Człowiek już od najdawniejszych czasów dążył do organizowania się w różnych celach. Początkiem były średniowieczne bractwa⁸ i gildie⁹, które odgrywały dużą rolę w życiu społecznym, politycznym i gospodarczym w ówczesnych miastach. W wielu przypadkach nie były to jednak organizacje dobrowolne, a nawet wręcz przeciwnie – nie były one dostępne dla wszystkich. Historia stowarzyszeń ma długą tradycję w krajach Europy Środkowo – Wschodniej. „W Polsce i na Węgrzech początki fundacji i stowarzyszeń sięgają XIII w., kiedy to powstały pierwsze tego typu organizacje religijne i świeckie. Wspomnieć należy o fundacji klasztoru jasnogórskiego, założonego przez króla Władysława Jagiełłę oraz fundacjach stypendialnych istniejących przy Akademii Krakowskiej w pierwszej połowie wieku XVI¹⁰”. W okresie kiedy Polska na wiele lat utraciła niepodległość, organizacje obywatelskie odgrywały bardzo dużą rolę. Wszelkie stowarzyszenia przyjęły rolę nieistniejących instytucji publicznych, które miały na celu podtrzymywanie ducha i kultury narodowej. W okresie dwudziestolecia międzywojennego organizacje koncentrowały się na świadczeniu usług w dziedzinie pomocy społecznej, oświaty i ochrony zdrowia. Natomiast okres komunizmu był dla stowarzyszeń bardzo niekorzystny. Do końca lat czterdziestych XX wieku były jeszcze obecne wśród Polaków, lecz z końcem lat 40. majątek został upaństwowiony. Spowodowało to ścisłą kontrolę polityczną i administracyjną, dlatego właśnie na początku lat pięćdziesiątych liczba stowarzyszeń i fundacji drastycznie zmalała, również z powodu zniesienia formy prawnej fundacji dekretem z dnia 24 kwietnia 1952 roku¹¹. Jednak w nieco lepszej sytuacji były stowarzyszenia. Ich istnienie było zagwarantowane artykułem 22 Konstytucji PRL z 1952 roku.

8 Bractwa - zrzeszenia religijne, posiadające osobowość prawną. Ich celem jest pogłębianie religijnego życia członków, wzajemna pomoc, oraz prowadzenie działalności religijnej lub społecznej.

9 Gildie - w średniowiecznej Europie stowarzyszenie o charakterze obronnym, religijnym lub towarzyskim.

10 http://www.elstudento.org/articles.php?article_id=1342 (12.01.2011).

11 Dekret z dnia 24 kwietnia 1952 roku o zniesieniu fundacji (Dz.U. 1952 nr 25 poz. 172) wszedł z życie 22.05.1952, uchylony 14.04.1984r.

Organizacje pozarządowe, fundacje oraz stowarzyszenia pojawiły się w Polsce mniej więcej w tym samym czasie co w Europie Zachodniej. Na początku zajmowały się jedynie działalnością charytatywną, później podjęły działalność korporacyjną, kulturalną, edukacyjną i naukową, a także działalność związaną z propagowaniem idei rozwoju społecznego i solidarności. Niektóre miały charakter wyznaniowy, inne całkowicie odmienny - świecki. W latach 1918 – 1939 w okresie II Rzeczypospolitej organizacje rozwijały się bardzo intensywnie. Okres II wojny światowej i czas dominacji komunistycznej, który po niej nastąpił, miał wpływ na spadek społecznej aktywności. Niektóre organizacje pozarządowe zostały zlikwidowane (ich majątki przejęło państwo), a część włączono w ideologiczne struktury. Po roku 1989 r. organizacje pozarządowe przeżywały swój renesans, dzięki przywróceniu swobody zrzeszania się i zakładania stowarzyszeń. Część organizacji z tradycjami sięgającymi okresu przedwojennego została restytuowana i podjęła swoją statutową działalność. Przykładem jest np. Caritas Polska - duszpasterska instytucja charytatywna Episkopatu Polski lub YMCA - Związek Młodzieży Chrześcijańskiej - organizacja apolityczna i świecka pracująca nad zaspokojeniem potrzeb społeczności lokalnych. Powstało wiele nowych fundacji i stowarzyszeń, które wychodziły naprzeciw problemom i potrzebom nowoczesnego społeczeństwa. Pojawiły się organizacje przejmujące działania w kierunku przeciwdziałania skutkom plag społecznych, takich jak: bezdomność, alkoholizm czy narkomania.

Wiodącą rolę pełni Stowarzyszenie MONAR przeciwdziałające zjawiskom patologii społecznej w środowisku rodzin, narkomanii, alkoholizmowi, bezrobociu, przestępczości nieletnich. Powstały centra leczenia, sieci punktów konsultacyjnych, schroniska oraz prowadzono akcje profilaktyczne i edukacyjne¹².

W suwerennej Polsce organizacje pozarządowe zajęły się działalnością edukacyjną wśród młodzieży. Zaczęto tworzyć niepubliczne szkoły oraz fundacje wspomagające szkoły państwowe. Powstały fundusze stypendialne, programy pomocy skierowane do uzdolnionych uczniów oraz tych, którzy zamierzają kontynuować naukę za granicą (Fundacja Nauki Polskiej, Fundacja Stefana Batorego).

12 <http://www.poland.gov.pl/Organizacje,pozarzadowe,128.html> (20.01.2011).

Na polskich uczelniach działają dodatkowo organizacje studenckie, np: Niezależne Zrzeszenie Studentów i Zrzeszenie Studentów Polskich. Swoje przedstawicielstwa mają również studenckie organizacje o charakterze międzynarodowym (Europejskie Forum Studentów AEGEE czy AISEC¹³ - Międzynarodowe Stowarzyszenie Studentów Nauk Ekonomicznych i Handlowych). Wśród dzieci i młodzieży działają organizacje nawiązujące dosadnie do tradycji skautingu¹⁴: Związek Harcerstwa Polskiego (ZHP) oraz Związek Harcerstwa Rzeczypospolitej (ZHR). Do największych organizacji pozarządowych zajmujących się sprawami kultury należą: Fundacja Kultury, Fundacja im. Fryderyka Chopina, a także fundacje i stowarzyszenia działające na rzecz zachowania i promocji polskich dóbr kultury (np. zabytków, dzieł sztuki). W Polsce działają również organizacje specjalizujące się w obszarze działania na rzecz ochrony praw człowieka (np. Helsińska Fundacja Praw Człowieka), które monitorują przestrzeganie praw człowieka i obywatela w państwie i działają na rzecz ochrony tych praw (również praw więźniów) w krajach uznawanych za niedemokratyczne. Dużą grupę organizacji pozarządowych w Polsce tworzą organizacje proekologiczne. One szczególnie zainteresowane są ochroną środowiska naturalnego i działalnością promocyjną takiego systemu gospodarowania bogactwami naturalnymi, aby nie zakłócać równowagi ekologicznej (Fundacja „Nasza Ziemia” - polski koordynator akcji „Sprzątanie Świata”, Społeczny Instytut Ekologiczny, Fundacja Wspierania Inicjatyw Ekologicznych czy Obywatelski Ruch Ekologiczny). Ważną działalność prowadzi Fundacja ITAKA¹⁵, poszukująca osób zaginionych, dodatkowo niosąca pomoc rodzinom osób uznawanych za zaginione. Polska Fundacja Pomocy Humanitarnej „Res Humanae” - propaguje postawy humanitarne, pomaga osobom uzależnionym żyjącym z HIV i prowadzi hospicjum dla chorych na AIDS. Także Stowarzyszenie na Rzecz Prewencji HIV/AIDS „TADA”, za cel przyjęto

13 Stowarzyszenie Wspierające Rozwój Wsi współpracuje ze Stowarzyszeniem AISEC (Olsztyn). W ramach tej współpracy przyjmuje praktykantów, m.in. Majdi Abidi (2010) z Tunezji.

14 Skauting – ruch społeczny i pedagogiczny, sformalizowany w szeregu organizacji młodzieżowych w wielu krajach, który został zapoczątkowany na przełomie XIX i XX w. w Anglii przez Roberta Baden-Powella i Ernesta Thompsona Setona w USA. W Polsce jego prekursorem był Andrzej Małkowski, uważany za twórcę harcerstwa – polskiej odmiany skautingu.

15 ITAKA - Centrum Poszukiwań Ludzi Zaginionych – (powst. 22 marca 1999r.) jedyna organizacja pozarządowa w Polsce zajmująca się kompleksowo problemem zaginięć. Posiada statut organizacji pożytku publicznego.

przeciwdziałanie zjawisku pedofilii i rozprzestrzenianiu się zakażeń HIV, działa wśród środowisk szczególnie narażonych na choroby przenoszone drogą płciową. Organizacje społeczne pełnią też czasami funkcję administracyjną, zastępują administrację rządową w niektórych sferach życia publicznego. Przykładem jest Polski Związek Łowiecki, który zrzesza myśliwych, zarządza gospodarką łowiecką, wprowadza limity odstrzałów zwierzyny łownej, kontroluje przestrzegania okresów ochronnych, prowadzi hodowlę, jak również dokarmia dzikie zwierzęta. Polski Związek Wędkarski ma podobne zadania w profilu połowu ryb słodkowodnych oraz wydawania odpowiednich zezwoleń. Niektóre organizacje pozarządowe przekształciły się w samorządy zawodowe, których autonomię gwarantują oddzielne ustawy.

W korporacjach zawodowych łączą się obowiązkowo np.: adwokaci, notariusze, lekarze czy architekci. Organizacje te mają charakter obligatoryjny. W tym przypadku państwo przekazało organizacji część ze swoich uprawnień. Jedną z wyraźnych zalet jest tańsze niż utworzenie specjalnej administracji rządowej i zgodnie ze standardami przekazuje zainteresowanym prawo do decydowania o warunkach wykonywania tzw. wolnych zawodów¹⁶.

1.3. Działalność statutowa stowarzyszeń

Działalność statutowa to realizacja celów, z którego powodów zostało powołane stowarzyszenie. Cele określone są w statucie każdej organizacji. W obecnie obowiązującym rozporządzeniu Ministra Finansów z 15 listopada 2001 r. w sprawie szczegółowych zasad prowadzenia rachunkowości dla niektórych jednostek niebędących spółkami handlowymi, nieprowadzących działalności gospodarczej (Dz. U. z 2001 r. nr 137 poz. 1539 z późniejszymi zmianami) występuje określenie pojęcia działalności statutowej. Zapis mówi, że: „Przez działalność statutową rozumie się działalność jednostki niemającą charakteru działalności gospodarczej, określoną

¹⁶ <http://www.poland.gov.pl/Organizacje,pozarzadowe,128.html> (20.01.2011).

przepisami prawa i jej statutem¹⁷”. Do działalności statutowej zaliczane są wszystkie działania zgodne z prawem, które nie mają charakteru działalności gospodarczej, a podejmowane są dla realizacji celów statutowych. Dokładniejsze określenie przedmiotu tej działalności znajduje się w art. 3, 4, 6-9 ustawy z 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie opracowanej na podstawie: Dz.U. z 2010r. Nr 234, poz. 1536, z 2011r. Nr 112, poz. 654.

Art. 6¹⁸ tej ustawy określa, że statutowa działalność organizacji pozarządowej oraz podmiotów wymienionych w art. 3 ust. 3¹⁹ w części obejmującej działalność pożytku publicznego, nie jest działalnością gospodarczą w rozumieniu przepisów Prawa działalności gospodarczej i może być prowadzona jako działalność nieodpłatna lub odpłatna.

Do sfery zadań publicznych, zgodnie z art. 4 ustawy, zalicza się zadania w zakresie:

- „1) pomocy społecznej, w tym pomocy rodzinom i osobom w trudnej sytuacji życiowej oraz wyrównywania szans tych rodzin i osób;
- 2) działalności na rzecz integracji i reintegracji zawodowej i społecznej osób zagrożonych wykluczeniem społecznym;
- 3) działalności charytatywnej;
- 4) podtrzymywania i upowszechniania tradycji narodowej, pielęgnowania polskości oraz rozwoju świadomości narodowej, obywatelskiej i kulturowej;
- 5) działalności na rzecz mniejszości narodowych i etnicznych oraz języka regionalnego;

17 A. Michalik, *Rachunkowość i podatki organizacji pozarządowych*, Wydawnictwo Fundacji Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego, Warszawa 2008, s. 118.

18 Art. 6 mówi: „Działalność pożytku publicznego nie jest, z zastrzeżeniem art. 9 ust. 1, działalnością gospodarczą, w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, i może być prowadzona jako działalność nieodpłatna lub jako działalność odpłatna.”

19 Art 3 ust. 3 mówi: „Działalność pożytku publicznego może być prowadzona także przez:

- 1) osoby prawne i jednostki organizacyjne działające na podstawie przepisów o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej, o stosunku Państwa do innych kościołów i związków wyznaniowych oraz o gwarancjach wolności sumienia i wyznania, jeżeli ich cele statutowe obejmują prowadzenie działalności pożytku publicznego;

- 2) stowarzyszenia jednostek samorządu terytorialnego;

- 3) spółdzielnie socjalne;

- 4) spółki akcyjne i spółki z ograniczoną odpowiedzialnością oraz kluby sportowe będące spółkami działającymi na podstawie przepisów ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. Nr 127, poz. 857 i Nr 151, poz. 1014), które nie działają w celu osiągnięcia zysku oraz przeznaczają całość dochodu na realizację celów statutowych oraz nie przeznaczają zysku do podziału między swoich członków, udziałowców, akcjonariuszy i pracowników.”

- 6) ochrony i promocji zdrowia;
- 7) działalności na rzecz osób niepełnosprawnych;
- 8) promocji zatrudnienia i aktywizacji zawodowej osób pozostających bez pracy i zagrożonych zwolnieniem z pracy;
- 9) działalności na rzecz równych praw kobiet i mężczyzn;
- 10) działalności na rzecz osób w wieku emerytalnym;
- 11) działalności wspomagającej rozwój gospodarczy, w tym rozwój przedsiębiorczości;
- 12) działalności wspomagającej rozwój techniki, wynalazczości i innowacyjności oraz rozpowszechnianie i wdrażanie nowych rozwiązań technicznych w praktyce gospodarczej;
- 13) działalności wspomagającej rozwój wspólnot i społeczności lokalnych;
- 14) nauki, szkolnictwa wyższego, edukacji, oświaty i wychowania;
- 15) wypoczynku dzieci i młodzieży;
- 16) kultury, sztuki, ochrony dóbr kultury i dziedzictwa narodowego;
- 17) wspierania i upowszechniania kultury fizycznej;
- 18) ekologii i ochrony zwierząt oraz ochrony dziedzictwa przyrodniczego;
- 19) turystyki i krajoznawstwa;
- 20) porządku i bezpieczeństwa publicznego;
- 21) obronności państwa i działalności Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej;
- 22) upowszechniania i ochrony wolności i praw człowieka oraz swobód obywatelskich,
a także działań wspomagających rozwój demokracji;
- 23) ratownictwa i ochrony ludności;
- 24) pomocy ofiarom katastrof, klęsk żywiołowych, konfliktów zbrojnych i wojen w kraju i za granicą;
- 25) upowszechniania i ochrony praw konsumentów;
- 26) działalności na rzecz integracji europejskiej oraz rozwijania kontaktów i współpracy między społeczeństwami;
- 27) promocji i organizacji wolontariatu;

- 28) pomocy Polonii i Polakom za granicą;
- 29) działalności na rzecz kombatantów i osób represjonowanych;
- 30) promocji Rzeczypospolitej Polskiej za granicą;
- 31) działalności na rzecz rodziny, macierzyństwa, rodzicielstwa, upowszechniania i ochrony praw dziecka;
- 32) przeciwdziałania uzależnieniom i patologiom społecznym;
- 33) działalności na rzecz organizacji pozarządowych oraz podmiotów wymienionych w art. 3 ust. 3, w zakresie określonym w pkt 1–32²⁰”.

Działalność nieodpłatna pożytku publicznego jest świadczona na podstawie stosunku prawnego usług, za które organizacja pozarządowa oraz podmioty prowadzące tę działalność nie pobierają wynagrodzenia.

Natomiast działalność odpłatna jest to działalność w ramach realizacji przez organizację pozarządową oraz podmioty celów statutowych, za którą pobierają wynagrodzenie. Zaliczana do tego jest sprzedaż towarów i usług wytworzonych albo świadczonych przez osoby, które bezpośrednio korzystają z działalności pożytku publicznego. Cele statutowe mieszczą się w zapisie: „Cały dochód z działalności odpłatnej pożytku publicznego służy wyłącznie realizacji zadań należących do sfery zadań publicznych lub celów statutowych (...) Nie można prowadzić odpłatnej działalności pożytku publicznego i działalności gospodarczej w odniesieniu do tego samego przedmiotu działalności. Każdy rodzaj działalności, który nie jest wpisany do celów w statucie organizacji będzie działalnością gospodarczą²¹”.

20 Ustawa z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, opracowanej na podstawie: Dz.U. z 2010r. Nr 234, poz. 1536, z 2011r. Nr 112, poz. 654.

21 A. Michalik, *Rachunkowość i podatki organizacji pozarządowych*, Wydawnictwo Fundacji Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego, Warszawa 2008, s. 121.

1.4. Cele i możliwości poprawy warunków poprzez stowarzyszenia

Rozwój stowarzyszeń wiąże się ze społecznościami, ponieważ jest świadomie ukierunkowanym i organizowanym procesem zmian społecznych dokonujących się w i z udziałem tych właśnie społeczności. Decydującą rolę odgrywają instytucje lokalne, które przy wykorzystaniu zasobów i możliwości rozwoju, zaspokajaniu potrzeb mieszkańców przyczyniają się do poprawy sytuacji społeczno-gospodarczej regionu. Zatem można stwierdzić, że rozwój lokalny oznacza:

- „stwarzanie korzystnych warunków dla aktywizacji społeczeństwa i wykorzystania tej aktywności na potrzeby kreowania i kontroli rozwoju, w tym tworzenia klimatu do rozwoju przedsiębiorczości, stymulowania innowacji, wspierania rozwoju zrównoważonego, przełamywania barier;
- uwzględnianie „jakości życia”
- efektywne gospodarowanie zasobami lokalnymi

Działania na rzecz rozwoju powinny:

- orientować się przede wszystkim na dobro wspólne, a nie na korzyści indywidualne;
- zarówno wytwarzać dobra oraz usługi, ale także odnawiać posiadane już zasoby środowiskowe, społeczne i kulturalne;
- zaspokajać potrzeby niezaspokojone, czyli oferować produkty i usługi wszystkim lokalnym grupom interesu, nie zaś wyłącznie grupom uprzywilejowanym czy tych posiadających swobodny dostęp do usług społecznych;
- mieć charakter lokalnego cyklu rozwojowego, którego istotę stanowi cyrkulacja pieniądza (każda złotówka zanim zostanie wydana poza wspólnotą powinna zostać w niej obrócona przynajmniej trzy razy, np. Samorząd daje dotację lokalnej organizacji, ta wykonuje druk w miejscowej drukarni, która zatrudnia mieszkańców, a ci płacą podatki, z których część trafia do budżetu);
- wzmacniać lokalny kapitał społeczny;

- koncentrować się na rozwoju wspólnoty²²”.

Społeczna aktywność obywatelska to aktywność członków danej zbiorowości, która ma charakter społeczny i obywatelski oraz nie jest działalnością polityczną. Instytucje, za których pośrednictwem manifestuje się tego typu aktywność to organizacje pozarządowe i inne, np. domy kultury, biblioteki, parafie, szkoły. Aktywność obywatelska oznacza wszelkie (oczywiście z wyłączeniem politycznych) celowe działania jednostek i ich zrzeszeń, które wkraczają w strefę publiczną oraz są adresowane do pozostałych uczestników tej przestrzeni²³. Społeczna aktywność wraz z wolontariatem wzmacniają się wzajemnie. Wolontariat jest zazwyczaj pierwszym krokiem w długoterminowym zaangażowaniu jednostki. Natomiast aktywność społeczna z drugiej strony – formuje przywództwo, definiuje obszary zaangażowania, mobilizacji jednostek. Tak więc aktywność społeczna jest zależna od udziału wolontariuszy. To właśnie ich zaangażowanie umożliwia jakiegokolwiek przeprowadzanie zmian²⁴.

Organizacje pozarządowe mogą również oddziaływać na władze i administracje samorządów terytorialnych szczebla podstawowego (powiat, gmina). Ten cel jest możliwy do zrealizowania na wiele sposobów, np. przeciwko likwidacji wiejskiej szkoły, kontrolowanie systemu współpracy, uczestnictwo w procedurach prawnych związanych z decyzjami władz, sygnalizowanie niebezpieczeństwa i konfliktów społecznych. Organizacje pozarządowe mogą samodzielnie świadczyć usługi społeczne, zaspokajając różne potrzeby mieszkańców, poprzez realizowanie własnych programów (rozrywkowe, sportowe, rekreacyjne, edukacyjne itp.) Pełnią rolę innowatorów społecznych przez co mogą formułować alternatywne wizje rozwojowe. Działalność organizacji sprzyja socjalizacji klientów, kształtuje kulturę obywatelską, a także umożliwia awans społeczno-edukacyjny swoim członkom. Dzięki pozyskiwaniu zewnętrznych środków pomocowych i prywatnych oraz zasobów lokalnych (z tzw. 1% zbiórek publicznych) możliwe jest finansowanie sfery

22 R. Skrzypiec, *Wpływ organizacji pozarządowych na rozwój lokalny*, [w:] R. Skrzypiec, A. Jachimowicz (red.), *O rozwoju lokalnym. Organizacje pozarządowe w rozwoju lokalnym – aktywne wspólnoty, sieci współpracy i partnerstwo lokalne*, Elbląskie Stowarzyszenie Wspierania Inicjatyw Pozarządowych, Elbląg 2009, s. 9.

23 Ibidem, s. 11.

24 <http://civicpedia.ngo.pl/ngo/442342.html#> (19.01.2011).

społecznej. Organizacje pozarządowe dzięki temu tworzą miejsca pracy w spółdzielniach socjalnych (formy zatrudnienia socjalnego, aktywizację zawodową osób niepełnosprawnych).

Niestety rola organizacji w rozwoju jest stosunkowo ograniczona. Szczególnie w małych społecznościach tylko sporadyczne działania zorientowane są na ten cel. Jednak możemy wskazać przykłady procesów rozwoju lokalnego, gdzie pierwszoplanową rolę odgrywają właśnie organizacje pozarządowe, które są nie tylko inicjatorem, innowatorem, ale także przejmują rolę pozostałych dwu sektorów, czyli władz lokalnych i biznesu²⁵. Przykładem ilustracji tego zjawiska jest gmina Bałtów, która dzięki inicjatywie „Stowarzyszenia na rzecz Rozwoju Gminy Bałtów „Bałt” w ciągu kilku lat przeobraziła się z gminy zagrożonej bezrobociem i zacofanej pod względem cywilizacyjnym, w tętniący życiem ośrodek turystyczny o dobrze rozwiniętej infrastrukturze turystycznej i komunalnej, kilkukrotnie większym budżecie samorządu, z ponad setką nowych miejsc pracy. [Bałtów 2007]²⁶” Bardzo często jednak okazuje się, że realizacja jakiegoś przedsięwzięcia przerasta możliwości pojedynczego przedmiotu (jednostki, organizacji pozarządowej, instytucji publicznej, albo firmy). Zdarza się również, że samodzielne wykonanie pewnego zadania może okazać się nie tylko błędne, ale szkodliwe nie tylko dla podmiotu, ale przede wszystkim dla beneficjentów, członków. Natomiast działanie z innymi podmiotami może przynieść więcej korzyści różnym grupom interesariuszy²⁷. W każdym przypadku kierujemy swoją uwagę w stronę potencjalnych partnerów, bądź na odwrót, to potencjalni partnerzy kierują swoją uwagę w naszą stronę. Co dobrze oddaje następująca deklaracja: „W przekonaniu, że najważniejszych problemów lokalnych nie da się rozwiązać przez jednostkowe działania społeczne, gospodarcze czy ekologiczne,

25 R. Skrzypiec, *Wpływ organizacji pozarządowych na rozwój lokalny*, [w:] R. Skrzypiec, A. Jachimowicz (red.), *O rozwoju lokalnym. Organizacje pozarządowe w rozwoju lokalnym – aktywne wspólnoty, sieci współpracy i partnerstwo lokalne*, Elbląskie Stowarzyszenie Wspierania Inicjatyw Pozarządowych, Elbląg 2009, s. 12.

26 Ibidem, s. 13.

27 Interesariusze - są to osoby lub inne organizacje, które uczestniczą w tworzeniu projektu (biorą czynny udział w jego realizacji) lub są bezpośrednio zainteresowane wynikami jego wdrożenia.

Fundacja Partnerstwo dla Środowiska wspiera tworzenie lokalnych partnerstw na rzecz zrównoważonego rozwoju zwanych Grupami Partnerskimi²⁸”.

Nasze życie jest nieustannym poruszaniem się w przestrzeni społecznej wyznaczonej takimi pojęciami jak rodzina, przyjaciele, zakład pracy czy szkoła. To, kim jesteśmy zależy również od wzajemnych relacji. Zazwyczaj okazuje się, że tym, co łączy wszystkich jest społeczność lokalna będąca najbardziej trwałym elementem naszego otoczenia. Podstawą rozwoju społeczności lokalnej w dzielnicach czy wsiach, jest konkretny rejon geograficzny, na tyle mały, by jego mieszkańcy posiadali wspólne zainteresowania oraz stworzyli stałe wzorce współdziałania, związków i poczucia tożsamości. Miejsce, gdzie mieszkają ludzie jest ważną jednostką społeczną i polityczną. W obrębie dzielnicy lub wsi ludzie nawiązują ze sobą kontakt wielowymiarowy – ludzie, którzy obchodzą święta, pracują, cierpią, bawią się, pracują. Podstawą ich wspólnoty jest np. spotkanie się w drzwiach szkoły, sklepu, mieszkanie na wspólnym terenie. Każdy najwięcej czasu spędza w domu, tym bardziej kiedy brak mu płatnego zajęcia. Ludzie zazwyczaj są w podobnej sytuacji materialnej, co ich sąsiedzi. Nasze indywidualne sukcesy, albo życiowe niepowodzenia są zatem zakorzenione we wspólnocie lokalnej, w której żyjemy oraz działamy. Dopóki społeczeństwo nie może sobie wzajemnie ufać i dzielić się częścią swojego życia z innymi, wspólne działanie jest niemożliwe. Dlatego właśnie jakość relacji pomiędzy ludźmi i instytucjami ma dla rozwoju społecznego duże znaczenie, co znajduje odzwierciedlenie w procesie tworzenia się tzw. kapitału społecznego. Po raz pierwszy tego terminu użył amerykański kurator oświaty Lynda Judson Hanifan²⁹ w 1916 roku. Pisała ona o wiejskich społecznościach lokalnych i podkreślała znaczenie poczucia wspólnoty, sympatii itp³⁰. Hanifan wprowadziła do literatury termin, definiując: „to namacalne dobra, które najbardziej liczą się w naszym codziennym życiu, czyli: życzliwość, braterstwo, solidarność i stosunki społeczne

28 <http://www.grupypartnerskie.pl/> - Portal Grup Partnerskich (19.01.2010).

29 Lynda Judson Hanifan – amerykańska pedagog, reformatorka społeczna i kuratorka szkół wiejskich w zachodniej Wirginii, która zwróciła uwagę na rolę lokalnych wspólnot i wzmocnienia więzi między obywatelami.

30 Z. Wejcman, *Wpływ organizacji pozarządowych na rozwój lokalny*, [w:] Z. Wejcman, A. Jachimowicz (red.), *O rozwoju lokalnym. Sieci organizacji pozarządowych na rzecz rozwoju lokalnego*, Elbląskie Stowarzyszenie Wspierania Inicjatyw Pozarządowych, Elbląg 2009, s. 46-47.

między jednostkami i rodzinami, które razem tworzą społeczne byty³¹”. Dlatego właśnie relacje zewnętrzne różnych podmiotów i powstające w ich wyniku sieci współpracy powinny być traktowane jako kapitał, tak jak kapitał materialny. Kapitał, który można przekazywać, w który można inwestować, a także z którego czerpie się zyski. Społeczność zdolna jest tworzyć, gromadzić lub wspierać kapitał społeczny na swoim terenie, długofalowo inwestując w przyszłość.³²

31 Tłumaczenie na podstawie definicji przytoczonej w opracowaniu OECD; źródło: <http://www.oecd.org/dataoecd/36/6/37966934.pdf> (19.01.2011).

32 Z. Wejcman, *Wpływ organizacji pozarządowych na rozwój lokalny*, [w:] Z. Wejcman, A. Jachimowicz (red.), *O rozwoju lokalnym. Sieci organizacji pozarządowych na rzecz rozwoju lokalnego*, Elbląskie Stowarzyszenie Wspierania Inicjatyw Pozarządowych, Elbląg 2009, s. 47.

ROZDZIAŁ II

SPECYFIKA DZIAŁALNOŚCI STOWARZYSZENIA WSPIERAJĄCEGO ROZWÓJ WSI W KREKOLACH

2.1. Historia powstania Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi z siedzibą w Krekolach (SWRW³³) i jego struktura organizacyjna

Pierwsze postanowienia dotyczące powstania Stowarzyszenia rozpoczęły się już w 2004 roku. 13 marca 2004r. odbyło się Zebranie Założycielskie, w którym 20 założycieli z różnych środowisk (nauczyciele, rolnicy, bezrobotni, mundurowi, mieszkańcy miast i wsi, osoby z dużym doświadczeniem życiowym i dopiero rozpoczynający swoją działalność społeczną), ustalili pierwszą myśl przewodnią. Głównym założeniem Stowarzyszenia jest cytat:

**„Marzenie jednego człowieka pozostanie tylko marzeniem,
marzenie wszystkich stanie się rzeczywistością³⁴”.**

³³ SWRW – skrót pełnej nazwy Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi z siedzibą w Krekolach.

³⁴ Cytat przewodni Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi z siedzibą w Krekolach.

Rejestracja Stowarzyszenia w Krajowym Rejestrze Sądowym (KRS nr 0000205924) w Olsztynie nastąpiła w dniu 06.05.2004r., a już 8 grudnia 2004 roku w wyniku aktywnej działalności Stowarzyszenie uzyskało status Organizacji Pożytku Publicznego.

Decyzją Ministra Sprawiedliwości w dniu 07.10.2005r. Stowarzyszenie zostało wpisane do wykazu instytucji, organizacji społecznych, fundacji i stowarzyszeń, o których mowa w art.47³⁵ i art.49³⁶ Kodeksu Karnego w zakresie otrzymywania tzw. „nawiązek” z określonymi celami działania bezpośrednio związanymi z ochroną zdrowia i ochroną środowiska, a w 2007 cele te zostały poszerzone o wsparcie ratownictwa drogowego.

Stowarzyszenie Wspierające Rozwój Wsi jest organizacją, która przyjęła na siebie zadania związane ze wspieraniem rozwoju polskiej wsi, rozwiązywaniem jej problemów, a także niesieniem pomocy środowisku wiejskiemu. Chętnie wspomaga osoby zachęcające innych do podejmowania nowych wyzwań do coraz wydajniejszej pracy na rzecz drugiego człowieka. Poprzez to tworzą się warunki do przeróżnych działań młodzieży oraz dorosłych wyzwalające inwencję twórczą. Dają możliwość ukazywania na forum publicznym wyników tej działalności³⁷.

35 Art.47 Kodeksu Karnego

§ 1. W razie skazania sprawcy za umyślne przestępstwo przeciwko życiu lub zdrowiu albo za inne przestępstwo umyślne, którego skutkiem jest śmierć człowieka, ciężki uszczerbek na zdrowiu, naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia, a także w razie skazania sprawcy za przestępstwo określone w art. 173, 174, 177 lub art. 355, jeżeli sprawca był w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego lub zbiegł z miejsca zdarzenia sąd może orzec nawiązkę na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

§ 2. W razie skazania sprawcy za przestępstwo przeciwko środowisku sąd może orzec nawiązkę na rzecz Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, o którym mowa w art. 400 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (z 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.1)).
Nowe brzmienie art. 47 weszło w życie z dn. 1.07.2011 r. (z 2010 r. Nr 40, poz. 227).

36 Art.49 Kodeksu Karnego

§ 1. Odstępując od wymierzenia kary, a także w wypadkach wskazanych w ustawie, sąd może orzec świadczenie pieniężne wymienione w art. 39 pkt 7 na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej; świadczenie to nie może przekroczyć 60 000 złotych.

§ 2. W razie skazania sprawcy za przestępstwo określone w art. 178a, 179 lub art. 180, sąd może orzec świadczenie pieniężne wymienione w art. 39 pkt 7 na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej do wysokości określonej w § 1.
Nowe brzmienie art. 49 wchodzi w życie z dn. 1.07.2011 r. (z 2010 r. Nr 40, poz. 227).

37 Prezentacja multimedialna SWRW, opracowana przez Prezesa Stowarzyszenia: Ryszarda Przytuła.

Stowarzyszenie pozyskuje środki z różnych możliwych źródeł, m.in. darowizn, dotacji, wpłat 1%, nawiązek, składek członkowskich, z działalności i pracy własnej członków Stowarzyszenia, bez działalności gospodarczej.

Walne zebranie członków – najwyższa władza stowarzyszenia posiadająca uprawnienia do podejmowania uchwał, gdzie statut nie określa właściwości innych władz stowarzyszenia³⁸.

W Stowarzyszeniu Wspierającym Rozwój Wsi:

- Walne Zebranie jest najważniejszym organem Stowarzyszenia;
- Walne Zebranie jest zwoływane co najmniej raz w roku przez Zarząd Stowarzyszenia;
- O terminie, miejscu i porządku obrad Walnego Zebrania Członków informuje Zarząd Stowarzyszenia podając informację na stronie internetowej Stowarzyszenia oraz przekazując za pośrednictwem poczty elektronicznej, zachowując 14-to dniowy termin zawiadomienia;
- Walne Zebranie Członków Nadzwyczajne może się odbyć w każdym czasie. Jest zwoływane przez Zarząd z jego inicjatywy, na wniosek Komisji Rewizyjnej lub pisemny wniosek co najmniej 1/3 ogólnej liczby członków zwyczajnych Stowarzyszenia;

Do kompetencji Walnego Zebrania Członków należy w szczególności:

- wytyczanie głównych kierunków działalności Stowarzyszenia;
- wybieranie i odwoływanie Prezesa, Członków Zarządu i Komisji Rewizyjnej;
- przyjmowanie sprawozdań Zarządu z działalności Stowarzyszenia oraz ramowych sprawozdań finansowych;
- przyjmowanie sprawozdań Komisji Rewizyjnej;
- uchwalanie regulaminu Walnego Zebrania Członków;

³⁸ http://pl.wikipedia.org/wiki/Walne_zebranie (03.08.2011).

- uchwalanie wysokości składek członkowskich;
- podejmowanie uchwał o zmianie Statutu i rozwiązaniu Stowarzyszenia;
- udzielanie absolutorium ustępującemu Zarządowi;
- podejmowanie uchwał w każdej sprawie wniesionej pod obrady³⁹.

Komisja Rewizyjna – jedna z władz Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi z siedzibą w Krekolach (3 członków) powołana do kontroli nad jego działalnością. Wybierana jest przez Walne Zebranie w głosowaniu tajnym na okres 3 lat kadencji, składa się z trzech członków, z pośród których wybierają Przewodniczącego⁴⁰.

Zarząd Stowarzyszenia:

W skład Zarządu Stowarzyszenia wchodzi:

- a. Prezes;
- b. dwóch Wiceprezesów;
- c. Sekretarz;
- d. Skarbnik⁴¹.

W zakresie obowiązków wynikających ze Statutu Stowarzyszenia do kompetencji Zarządu należy:

- a. realizacja celów Stowarzyszenia;
- b. wykonywanie uchwał Walnego Zebrania Członków;
- c. zarządzanie majątkiem i funduszami Stowarzyszenia;
- d. powoływanie, odwoływanie i nadzorowanie organów powoływanych do realizacji w ściśle określonym zakresie celów statutowych Stowarzyszenia, które mogą być nazywane radami, komisjami, komitetami, czy też sekcjami;

39 Statut Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi z siedzibą w Krekolach, Rozdział III, *Organy Stowarzyszenia*, §13, §14.

40 Regulamin Komisji Rewizyjnej Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi z siedzibą w Krekolach.

41 Statut Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi z siedzibą w Krekolach, Rozdział III, *Organy Stowarzyszenia*, § 17.

- e. rozstrzyganie wszelkich spraw nie zastrzeżonych dla innych organów;
- f. podejmowanie uchwał o nabywaniu, zbywaniu lub obciążaniu majątku Stowarzyszenia;
- g. nagradzanie członków szczególnie wyróżniających się w pracy społecznej Stowarzyszenia;
- h. zwoływanie Walnego Zebrania Członków;
- i. przyjmowanie i skreślanie członków;
- j. sporządzanie planów pracy i budżetu⁴².

W trakcie prowadzonej przez Stowarzyszenie działalności statutowej w dniu 06.10.2009 roku Zarząd podjął uchwałę nr 253-SWRW-25/2009 w której przyjął strukturę organizacyjną Stowarzyszenia z podziałem na działy⁴³.

Zarząd kieruje działalnością Stowarzyszenia i odpowiada za to przed Walnym Zebraniem Członków. Jest wybierany przez Walne Zebranie Członków na czas nieograniczony.

Prezes Stowarzyszenia reprezentuje Stowarzyszenie na zewnątrz⁴⁴.

I Wiceprezes – ds. ewidencyjno-personalnych odpowiada za: nawiązki, 1%, darowizny, dane i akta osobowe, archiwizacja dokumentów merytorycznych SWRW, dokumentacja wchodząca i wychodząca, przestrzeganie tajemnicy służbowej, BHP, a również odpowiada za pracowników, wolontariuszy, stażystów, bibliotekę, współpracę międzynarodową.

II Wiceprezes – ds. administracyjno-technicznych i zaopatrzenia odpowiada za: obiekty (siedziba SWRW z przyległym terenem i parkingiem, budynek Krekolandii⁴⁵), środki trwałe i mienie stowarzyszenia, zakupy.

42 Statut Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi z siedzibą w Krekolach, Rozdział III, *Organy Stowarzyszenia*, § 20.

43 Księga Uchwał Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi z siedzibą w Krekolach, nr SWRW-19.

44 Statut Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi, rozdział III, *Organy Stowarzyszenia*, §16, §18, §19.

45 Krekolandia - 19 marca 2008 roku na podstawie umowy użyczenia na czas nieokreślony z mocą od 1 kwietnia 2008 roku Gmina Kiwity oddała w bezpłatne używanie działkę nr 80/3 o powierzchni 0,20 ha zabudowaną budynkiem remizy o powierzchni użytkowej 55 m² Stowarzyszeniu Wspierającemu Rozwój Wsi z siedzibą w Krekolach. Tak powstała "Krekolandia", która ma na celu przyczynić się do powrotu do starych przyjaźni i integracji społeczeństwa.

Skarbnik – odpowiada za: plan pracy i budżetu, dokumentację finansową, sprawozdania i korespondencje finansowe, archiwizowanie dokumentów finansowych oraz współpracę z księgową.

Sekretarz – odpowiedzialny za rozwój i promocję Stowarzyszenia, w tym: artykuły, podziękowania, zaproszenia, informacje, nagrody i wyróżnienia, dyplomy, bieżąca korespondencja, uaktualnianie danych o Stowarzyszeniu, również strona internetowa, rzecznik prasowy, protokoły oraz zapoznavanie z nimi członków, informowanie Zarządu o stanie realizowanych zadań⁴⁶.

2.2. Cele statutowe

Pełna nazwa organizacji pozarządowej brzmi: Stowarzyszenie Wspierające Rozwój Wsi, w skrócie: SWRW. Siedziba Stowarzyszenia znajduje się w miejscowości Krekole. Posiada swoje logo, hasło oraz pieczętki z pełną nazwą. Może należeć do organizacji międzynarodowych pod warunkiem, że ta przynależność nie narusza zobowiązań wynikających z umów międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną⁴⁷. „Stowarzyszenie jest związane na czas nieograniczony. Działa na podstawie przepisów ustawy „Prawo o stowarzyszeniach (DzU z 1989 r. nr 20, poz. 104 z późniejszymi zmianami) oraz niniejszego statutu⁴⁸”.

Stowarzyszenie jest organizacją, która przyjęła na siebie zadania związane ze wspieraniem rozwoju wsi polskiej, rozwiązywaniem jej problemów i niesieniem pomocy środowisku wiejskiemu. Poprzez internet, biuro, stworzenie terenu przyjaznego wszystkim mieszkańcom, spotkania, organizację imprez kulturalnych, realizację projektów i wdrażanie w życie celów statutowych Stowarzyszenie wpływa na zmniejszanie różnic pomiędzy miastem i wsią⁴⁹.

46 Dokumenty Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi, *Działalność wszystkich podmiotów, członków Stowarzyszenia*.

47 Statut Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi, rozdział I, Postanowienia ogólne, §1 i §2.

48 Ibidem, §2, pkt. 9.

49 Prezentacja multimedialna Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi na temat działalności organizacji.

Działania te, w tym nieodpłatna działalność statutowa skierowane są bezpośrednio do:

- Członków Stowarzyszenia;
- osób, które aktywnie uczestniczą w prowadzonych działaniach;
- poprzez Członków Stowarzyszenia - do podopiecznych zgłaszanych i rekomendowanych przez Członków Stowarzyszenia, a pośrednio do wszystkich mieszkańców terenów wiejskich.

<i>2004 - Przychody z działalności statutowej wyniosły ogółem:</i>	<i>- 4.663,30 zł.</i>
<i>2005 - Przychody z działalności statutowej</i>	<i>- 13.201,04 zł.</i>
<i>2006 – Przychody z działalności statutowej</i>	<i>- 49.555,45 zł.</i>
<i>2007 - Przychody z działalności statutowej</i>	<i>- 63.366,69 zł.</i>
<i>2008 – Przychody z działalności statutowej</i>	<i>- 77.841,14 zł⁵⁰.</i>

Podstawowe cele statutowe to:

- troska o rozwój wiedzy i działalność w tym kierunku;
- organizacja kursów, szkoleń;
- organizowanie punktów organizacyjnych, w szczególności z zakresu Unii Europejskiej;
- wspieranie działań szkół oraz rozbudowa spędzania wolnego czasu przez dzieci i młodzież;
- zaangażowanie się w rozwój życia kulturalnego;
- rozwijanie kontaktów z ludźmi z Europy i całego kraju;
- działania w kierunku ochrony środowiska, ochrony życia i zdrowia;
- pomoc osobom niepełnosprawnym i starszym;
- działalność turystyczna i krajoznawcza;
- aktywna walka z bezrobociem;

50 Księga Finansów z działalności statutowej, ogólne rozliczenia.

oraz wiele innych ważnych celów, które realizują poprzez:

- organizowanie konkursów, szkoleń, kursów zawodowych;
- prowadzenie grup artystycznych;
- organizowanie festynów, imprez okolicznościowych;
- zagospodarowanie bazy kulturalno-rekreacyjno-sportowej;
- rozwój agroturystyki;
- promocja zdrowego trybu życia i higieny osobistej;
- udzielanie pomocy osobom dotkniętym klęskami żywiołowymi;
- prowadzenie bibliotek i świetlic dla dzieci i młodzieży⁵¹.

Członkowie Stowarzyszenia dzielą się na:

- ✓ członków zwyczajnych;
- ✓ członków wspierających;
- ✓ członków honorowych.

Członkiem Stowarzyszenia może zostać każda osoba pełnoletnia mająca pełną zdolność do czynności prawnych. Gdy jest nim osoba niepełnoletnia w wieku od 16 do 18 roku życia, która ma ograniczoną zdolność do czynności prawnych, może korzystać z biernego i czynnego prawa wyborczego. Członkami mogą zostać także osoby prawne oraz inne organizacje, które nie posiadają osobowości prawnej⁵².

„W sprawach nieuregulowanych w niniejszym statucie zastosowanie mają przepisy Prawa o Stowarzyszeniach”. Decyzję o likwidacji Stowarzyszenia podejmuje Zarząd po uzyskaniu zgody Walnego Zebrania Członków podjętej poprzez większość głosów (co najmniej 2/3 członków)⁵³.

51 Statut Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi, rozdział II, Cele i środki działania, §3, pkt. 1,2.

52 Statut Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi, rozdział III, Członkostwo Stowarzyszenia, §4, pkt. 1,2,3.

53 Statut Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi, rozdział V, Postanowienia końcowe, §31.

2.3. Główne formy działalności

Pomysły na lokalną aktywność:

Projekt realizowany przez Elbląskie Stowarzyszenie Wspierania Inicjatyw Pozarządowych, współfinansowany ze środków Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej w ramach Rządowego Programu Funduszu Inicjatyw Obywatelskich. Dzieci i młodzież uczestniczyły w dwóch warsztatach: teatralnym i plastycznym.

Źródło: Archiwum Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi

Podczas warsztatów przygotowały sztukę teatralną „Jasełka”, w tym dekoracje i stroje oraz ozdoby, wszystko związane z tematyką Bożonarodzeniową.

Źródło: Archiwum Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi

I edycja konkursu, pt. „Ambasador EFS 2009 w ramach dobrych praktyk Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki”. Tytuł projektu Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi, który zakwalifikował się do drugiego etapu brzmiał: „Działamy razem dla wspólnego dobra. Integracja mieszkańców w praktyce.” Członkowie sami wymyślili tytuł, by zbliżyć do siebie ludzi mieszkających w ich miejscowości. Początki nie były łatwe. Mieszkańcy wsi nie od razu zechcieli uczestniczyć we wspólnych działaniach, jednak już po kilku zajęciach wzbudziły zainteresowanie i lody stopniały⁵⁴. „Mieszkańcy Krekol pochodzą z różnych stron Polski. Są trochę nieufni, dlatego trzeba było ich czymś przekonać do bycia ze sobą” – wyjaśnił Ryszard Przytuła, Prezes Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi. Latem w Krekolandii, miejscu gdzie powstało boisko do piłki siatkowej, zadasznia, scena, piękne kwietniki, organizowane są festyny dla dzieci, młodzieży oraz dorosłych. Odbywa się wtedy konkurs na piosenkę wakacyjną w różnym przedziale wiekowym, występuje zespół taneczno-wokalny „Malwa” kierowany pod nadzorem p. Grażyny Przytuła. Wszelkie przedsięwzięcia poprawiają aktywność mieszkańców wsi Krekole. Mogą się oni pochwalić nie tylko zadowoleniem z prowadzonych warsztatów, ale również osiągnięciami⁵⁵.

W 2005 roku realizowano projekty:

1. „Wychowanie przez sport szansą do wychowania w zdrowiu i trzeźwości” – koordynator projektu Grażyna Przytuła.
 - Projekt dofinansowany ze środków programu Działaj Lokalnie IV Polsko-Amerykańskiej Fundacji Wolności realizowanego we współpracy z Fundacją Rozwoju Społecznego „Nad Symarną” Warmińsko-Mazurski Fundusz Lokalny z siedzibą w Lidzbarku Warmińskim.
 - Drużyny Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi rozegrały mecze piłki nożnej z drużynami z Rogóza i Stoczka Klasztornego.

54 Ambasador EFS 2009 w ramach dobrych praktyk po KL, Elbląg 2009, s.22.

55 Ibidem, s.23.

- Podczas festynu odbyły się pokazy lotów modeli samolotów, można było również spróbować swoich sił w rzeźbieniu pod okiem rzeźbiarza pana Krzysztofa Wojcinowicza, także przejechać się bryczką z kucykiem oraz korzystać z wielu innych atrakcji w czasie uroczystości⁵⁶.

Źródło: Archiwum Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi

W 2006 roku realizowano projekty:

1. „Letni wypoczynek dla dzieci z rodzin ubogich sposobem na odrodzenie się świetlicy wiejskiej” – koordynator projektu: Grażyna Przytuła.
 - Wycieczka do Dzikowa – wakacje 2006;
 - Wyjazd na basen do Miłogórze – 13.07.2006 i 25.07.2006;
 - Wycieczka: Jezioro Luterskie, Krutynia, Ruciane Nida – 27.07.2006;

⁵⁶ Dokumenty projektów z 2005 roku, koordynator: Grażyna Przytuła, Stowarzyszenie Wspierające Rozwój Wsi z siedzibą w Krekolach 32.

- Wyjazd na basen do Miłogórze (Krawczyki) – 29.07.2006;
- Wycieczka do kina i Planetarium – 24.08.2006;
- Olsztyn, zabawy w Figolandii – 25.08.2006⁵⁷.

Źródło: Archiwum Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi

⁵⁷ Dokumenty projektów z 2006 roku, koordynator: Grażyna Przytuła, Siedziba Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi w Krekolach 32.

3. „Wspólnie uczymy się organizować wypoczynek letni dla dzieci”.
- Projekt w ramach „Działaj lokalnie V”;
 - Wakacyjna radość dzieci, wiele chętnych dzieci, prawie 3 razy więcej;
 - Zaangażowanie i pomoc rodziców;
 - Właściwy nadzór, bezpieczeństwo;
 - Pokazanie nowych miejsc dzieciom (spacery po muzeum, rezerwat przyrody);
 - Pomoc z różnych stron: Starosta Lidzbarski, Państwo Nałęcz, Dowódca Jednostki Wojskowej 2039 w Lidzbarku Warmińskim, rodzice dzieci biorących udział w działaniach⁵⁸.

Źródło: Archiwum Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi

W 2007 roku realizowano projekty:

1. „Gry i zabawy ruchowe jako jeden ze sposobów przeciwdziałania agresji wśród dzieci” → projekt realizowany był w szkole podstawowej w Kiwitach.

Źródło: Archiwum Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi

⁵⁸ Dokumenty projektów z 2006 roku, koordynator: Grażyna Przytuła, wolontariat: 10 osób, Siedziba Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi w Krekolach 32.

2. „Ja i inni – nie jestem bierny” → do Urzędu Marszałkowskiego, miejsce wykonania zadania: Zespół Szkół Ogólnokształcących w Lidzbarku Warmińskim, termin: 3 września – 20 grudnia. Cel: wykreowanie aktywnej młodzieży, pomoc innym, reakcje w sytuacjach problemowych, zachowania asertywne, wyrażanie uczuć, panowanie nad emocjami, szanowanie zdania innych osób.

Źródło: Archiwum Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi

4. Projekt międzynarodowy (Niemcy, Litwa, Grecja, Polska) Wspólnoty Europejskiej „Sokrates Grundtvig 2” – „Rozwój Regionalny Przekraczający Granice i Współpraca Przy Doksztalcaniu Osób Dorosłych w Regionach Wiejskich” → wymiana doświadczeń, poprawa wzajemnych porozumień międzynarodowych, program doksztalcania dorosłych.

Źródło: Archiwum Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi

Źródło: Archiwum Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi

5. „Aktywne spędzanie wolnego czasu sposobem walki z nałogami” → spotkanie organizacyjne w Kiwitach, wycieczka do Fromborka i Galindii.

Źródło: Archiwum Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi

6. Organizacja imprez promujących dorobek artystów ludowych → Jubileusz 25-lecia istnienia Zespołu Folklorystycznego „Kiwitczanki” oraz Koła Gospodyń

Wiejskich. Donatorem było Starostwo Powiatowe w Lidzbarku Warmińskim, a koordynatorem projektu: Barbara Kułdo w terminie 01.06.2007-20.07.2007.

7. „Moje wakacje, samoloty i latawce” → „Pożyteczne wakacje 2007” jako temat przewodni projektu. Wycieczki: Wilamowo i Gierłoż 18.07.2007r. Wkład finansowy własny Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi. „Młodych ludzi zawsze zachwyca świat powietrzny. Interesują statki powietrzne, które mimo, że są cięższe od powietrza mogą się unosić i przemieszczać wysoko w górze. Poprzez realizację projektu chcemy zapoznać dzieci z ogólną budową i zasadami utrzymywania się w powietrzu różnych przedmiotów latających⁵⁹”.

Źródło: Archiwum Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi

8. „Gdzie Mój Dom, Tam Serce Moje” → Stowarzyszenie Wspierające Rozwój Wsi wspomaga realizację projektu poprzez wkład finansowy oraz wolontariacie wsparcie. Monitorowanie i promocja projektu. 3 główne przedsięwzięcia:

- Tydzień promocji zdrowia pod hasłem „Szkoła wolna od przemocy”;
- „Razem przeciw nudzie i uzależnieniom”;
- „Mistrz i uczniowie”.

⁵⁹ <http://www.swrw.pl/index.php?id=426> - Opis ogólny projektu z 2007r. pt. „Moje wakacje, samoloty i latawce” (10.08.2011).

Źródło: Archiwum Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi

9. „W przyjaźni ze środowiskiem naturalnym” → zagospodarowanie terenu. Mieszkańcy Krekol wspólnymi siłami zagospodarowali teren tzw. „zielonego trójkąta”⁶⁰.

Źródło: Archiwum Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi

W 2008 roku realizowano projekty:

1. Teatr formą integracji w projekcie 4.2. usługi dla rodzin.

Źródło: Archiwum Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi

⁶⁰ Dokumenty projektów z 2007 roku, koordynatorzy: Mariola Jagiełło, Grażyna Przytuła, Barbara Kułdo, Marzena Fenkanin, Siedziba Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi w Krekolach 32.

2. Usługi dla rodzin 4.2. Krekolandia → upowszechnianie pozytywnych wzorców zachowań i zdrowego stylu życia.

Źródło: Archiwum Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi

3. Partnerstwo „Tworzymy szkolną ścieżkę dydaktyczną” → z Gimnazjum nr 2 w Lidzbarku Warmińskim, dotarcie do grupy potrzebujących pomocy uczniów, zintegrowanie ich, zachęcanie do wykonania ścieżki przyrodniczej, która ma służyć całej szkole.

4. Bezpieczne wakacje w Krekolandii – koordynator Wanda Przybysz → 16 uczestników, dzieci w wieku od 11 do 17 lat, które na czas wakacji zmuszone są zostać w swojej wsi, organizowanie im zabaw, integracja i zwiększenie estetyki w połączeniu z elementami ochrony środowiska. Dosadzanie drzew i krzewów w Krekolandii, wycieczka rowerowa do Krawczyk na zaproszenie Państwa Powierżów, zbieranie kamieni itp.

Źródło: Archiwum Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi

5. Międzynarodowa wymiana młodzieży → przyjęcie młodzieży z Litwy w ramach wsparcia finansowanego organizacji z Niemiec, kontakt z inną kulturą, dzielenie się doświadczeniami, rozwiązywanie problemów, wspólne śpiewy, poznawanie kraju gospodarza.

Źródło: Archiwum Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi

6. „Wakacje nie tylko w domu” → szkolenie BHP przeprowadzone przez Lesława Sudoł – wolontariusza Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi. Liczne wyjazdy dzieci na basen (zabawy, korygowanie postawy).

Źródło: Archiwum Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi

7. „Czy na odpady nie ma rady?” – koordynator projektu Mariola Jagiełło → zwiększenie świadomości ekologicznej uczniów Szkoły Podstawowej w Kiwitach, problemy związane z odpadami i ich wpływ na środowisko, inspirowanie do dbania o środowisko.

8. „Piosenka jest dobra na wszystko” – I konkurs na amatorską piosenkę wakacyjną. Koordynator: Grażyna Przytuła. Organizacja imprez lub cyklu imprez kulturalnych o zasięgu co najmniej powiatowym. Donator: Starostwo Powiatowe w Lidzbarku Warmińskim. Patron medialny: Gazeta Lidzbarska.

Źródło: Archiwum Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi

10. „Żyj zdrowo na sportowo” → koordynator: Mariola Jagiełło. Trenerzy: Danuta Zdunek, Roman Kornas. Donator: Gmina Kiwity. Organizacja współzawodnictwa sportowego dzieci i młodzieży.

Źródło: Archiwum Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi

11. Projekt międzynarodowy „GRUNDTVIG2”. Międzynarodowe spotkania z młodzieżą z Litwy oraz Niemiec. Wspólne muzykowanie, zabawy i integracja⁶¹.

Źródło: Archiwum Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi

61 Dokumenty projektów z 2008 roku, Siedziba Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi w Krekolach 32.

W 2009 roku realizowano projekty:

1. „W poszukiwaniu talentu” - „Piosenka jest dobra na wszystko” – II konkurs na amatorską piosenkę wakacyjną. Organizacja imprez kulturalnych dla mieszkańców. Donator: Powiat Lidzbarski, wolontariusze: Krzysztof Michalak, Grażyna Przytuła, Mariola Jagiełło oraz Danuta Zdunek.

Źródło: Archiwum Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi

2. „Między nami sportowcami...” - upowszechnianie kultury fizycznej i sportu, organizacja współzawodnictwa, imprez sportowych, rekreacyjnych oraz turystycznych na terenie Gminy Kiwity. Reprezentowanie gminy w rozgrywkach sportowych na „zewnątrz”. Donatorem była Gmina Kiwity z partnerami: Grażyna i Ryszard Przytuła, Danuta Zdunek, Mariola Jagiełło oraz Krzysztof Michalak.

3. „Taniec i piosenka na ludowo zaklęta” - promocja gminy. Rozwój i wsparcie działalności artystycznej i kulturowej Gminy Kiwity. Koordynator: Grażyna Przytuła. Trener: Danuta Zdunek. Termin: 01.03. - 30.06.2009.

4. „Działamy razem dla wspólnego dobra”. Integracja mieszkańców w praktyce. VII Program Integracji Społecznej. Inicjatywy lokalne na rzecz aktywnej integracji. Koordynator: Grażyna Przytuła. Pracownicy: Monika Hausman-Pniewska, Stanisław Jagiełło.

5. Profilaktyka wad postawy. Wyjazdy na basen. Ochrona i promocja zdrowia – wspieranie inicjatyw w zakresie edukacji zdrowotnej społeczności Powiatu Bartoszyckiego. Wolontariat: Wanda i Jan Powierża, Grażyna i Ryszard Przytuła oraz inż. BHP - Lesław Sudół⁶².

Źródło: Archiwum Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi

W 2010 roku realizowano projekty:

1. „Basen i woda zdrowia Ci doda” → donator: Zarząd Powiatu Bartoszyckiego.
Termin: 01.09. - 30.11.2010.

2. Wdrażanie idei współzawodnictwa sportowego mieszkańców Gminy Kiwity poprzez turnieje, konkursy i zawody sportowe.

3. Wspólne muzykowanie młodzieżowych grup z Litwy, Niemiec i Polski.

Źródło: Archiwum Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi

62 Dokumenty projektów z 2009 roku, Siedziba Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi w Krekolach 32.

4. „Piosenka jest dobra na wszystko” – III konkurs na amatorską piosenkę wakacyjną. Rozwój wykształcenia i kompetencji w regionach. Oddolne inicjatywy edukacyjne w obszarach wiejskich. Ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego. Koordynator: Grażyna Przytuła.

Źródło: Archiwum Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi

5. Spotkanie i wspólne muzykowanie młodzieżowych grup muzycznych.

Źródło: Archiwum Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi

6. Ożywić rzekę Suszycę. → Donator: Zarząd Województwa Warmińsko-Mazurskiego. Termin projektu: 01.04. - 15.08.2010.

Źródło: Archiwum Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi

7. „I Ty możesz być ratownikiem drogowym” → Donator: Zarząd Województwa Warmińsko-Mazurskiego. Partnerzy: Szkoła Podstawowa w Kiwitach oraz Szkoła Podstawowa w Krawczykach⁶³.

Źródło: Archiwum Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi

W 2011 roku realizowano projekty:

1. „W świecie bajek” → rodzinne spędzanie wolnego czasu, propagowanie znajomości polskich bajek, wspólne wykonywanie prac.
2. „MALWA” – tańczy, śpiewa i muzykuje → nauka tańców ludowych, piosenek młodzieżowych i gry na flażoletach.

63 Dokumenty projektów z 2010 roku, Siedziba Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi w Krekolach 32.

Źródło: Archiwum Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi

3. Wolontariat przyrodniczy.

4. „Na basen po zdrowie” – profilaktyka wad postawy i nadwagi.

Źródło: Archiwum Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi

5. „Piosenka jest dobra na wszystko” – IV konkurs na amatorską piosenkę wakacyjną.

6. Regionalne rękodzieło artystyczne.

Źródło: Archiwum Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi

7. Wyjazd do Moorlage w ramach międzynarodowej współpracy Stowarzyszeń i partnerskich gmin.

8. Z ekologią za pan brat.

9. Wyjazd na Litwę → integrowanie dzieci i młodzieży z inną kulturą, nauka wspólnych śpiewów, nauka gry na instrumentach⁶⁴.

2.4. Zarząd i władza (główni animatorzy)

Członkowie Stowarzyszenia starają się aktywnie uczestniczyć w życiu mieszkańców i wszelkich pracach umożliwiających rozwój społeczności na rzecz której działają. Kierunek tego działania wytyczany jest poprzez wiedzę nabytą w kontaktach z władzami, innymi organizacjami - w ramach wymiany doświadczeń, pracodawcami i innymi instytucjami mającymi i chcącymi mieć wpływ na rozwój i poprawę życia społeczeństwa, a także poprzez wiedzę uzyskiwaną ze szkoleń zmierzających do efektywniejszego pozyskiwania funduszy EFS prowadzonych przez ESWIP z Elbląga.

⁶⁴ Dokumenty projektów z 2011 roku, Siedziba Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi w Krekolach 32.

Członkowie SWRW uczestniczą w pracach:

- Powiatowej Rady Zatrudnienia;
- Rady Organizacji Pozarządowych Powiatu Lidzbarskiego;
- Zespołu Szybkiego Reagowania Powiatu Lidzbarskiego;
- na zaproszenie Starostwa Lidzbarskiego w realizacji projektu „Wspieranie zakładów restrukturyzowanych i ich pracowników”;
- w szkoleniach zmierzających do efektywniejszego pozyskiwania funduszy EFS⁶⁵.

Skreślenie członka SWRW następuje m.in. w przypadku zaniechania wypełniania całkowicie lub częściowo obowiązków określonych w § 10 - uchwałą Zarządu Stowarzyszenia podjętą większością 2/3 głosów⁶⁶.

65 Archiwum danych Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi, Prezentacja multimedialna.

66 <http://www.swrw.pl/index.php?id=314> (04.08.2011).

ROZDZIAŁ III

„GAZETA LIDZBARSKA” ŹRÓDŁEM WIEDZY SPOŁECZNEJ

3.1. Geneza powstania gazety

W rozumieniu ustawy o prawie prasowym z dnia 26 stycznia 1984 roku⁶⁷ „prasa oznacza publikacje periodyczne, które nie tworzą zamkniętej, jednorodnej całości, ukazujące się nie rzadziej niż raz do roku, opatrzone stałym tytułem albo nazwą, numerem bieżącym i datą, a w szczególności: dzienniki i czasopisma, serwisy agencyjne, stałe przekazy teleksowe, biuletyny, programy radiowe i telewizyjne oraz kroniki filmowe⁶⁸”. Natomiast definicja gazety według strony internetowej www.wikipedia.pl to rodzaj wydawnictwa ciągłego, które ukazuje się częściej niż raz w tygodniu, a zazwyczaj codziennie (w rozumieniu wszystkich dni roboczych). Gazety zaczęły się ukazywać w 1609 roku. Do jednych z pierwszych gazet należy zaliczyć „Relation⁶⁹” – drukowana w Strasburgu i „Aviso⁷⁰” – drukowana w Wolfenbüttel, w Lipsku w 1650 roku ukazała się gazeta codzienna.

67 Ustawa o prawie prasowym z dnia 26 stycznia 1984r. Dz.U. z 1984 nr 5 poz. 24, tekst ujednolicony na 29.07.2011r.

68 <http://prawo.legeo.pl/prawo/ustawa-z-dnia-26-stycznia-1984-r-prawo-prasowe> (06.09.2011).

69 „Relation” - pełna nazwa „Relation aller Fuernemmen und gedenckwuerdigen Historien” - gazeta wydawana w Strasburgu od 1605 roku, jedna z najstarszych gazet świata i pierwsza w nowoczesnym znaczeniu tego słowa. Jej redaktorem był Johann Carolus . Założona w roku 1948 organizacja World Association of Newspapers uznaje oficjalnie tę gazetę za najstarszą świata.

70 „Aviso” - prawdopodobnie najstarsza gazeta niemieckojęzyczna. Pierwsze wydanie "Aviso" pojawiło się 15 stycznia 1609 w Wolfenbüttel. "Aviso" nosiło bardzo długi barokowy i opisowy podtytuł: „Was sich begeben und zugetragen hat / in Deutsch: und Welschland / Spannien / Niederlandt / Engellandt / Franckreich / Ungern / Osterreich / Schweden / Polen / und in allen Provintzen / in Ost: unnd West-Indien etc.” (Co zdarzyło się w Kraju Niemców i Włochów / Hiszpanii / Niderlandach / Anglii / Francji / na Węgrzech itd.). "Aviso" znaczy "wiadomość" lub "raport". Wydawcą i właścicielem gazety był Julius Adolph von Söhne. Po raz ostatni ukazała się prawdopodobnie 15 grudnia 1632 roku. Czytelnikami gazety byli przede wszystkim prawnicy. W zbiorach Gottfried-Wilhelm-Leibniz-Bibliothek w Hanowerze znajduje się świetnie zachowany egzemplarz z 1609 roku.

Pierwszą periodyczną gazetą wydawaną w języku polskim i ukazującą się w Polsce był „Mercuriusz Polski Ordynaryjny”⁷¹. Wydano ją w Krakowie 3 stycznia 1661 roku⁷². Jej zadaniem było zjednanie opinii szlacheckiej na rzecz Jana Kazimierza Wazy. Monarcha zamierzał wprowadzić na sejmie kilka istotnych uchwał dla wzmocnienia władzy królewskiej. Politycznym opiekunem pisma został Łukasz Opaliński (1612—1662), marszałek nadworny koronny, pisarz i satyryk. Redaktorem naczelnym był sekretarz królewski Hieronim Pinocci. Jego współpracownikiem został Jan Aleksander Gorczyn, znany drukarz, księgarz, rysownik i autor kilku książek naukowych oraz głośnego panegiryku na cześć króla Władysława IV. Pierwszy numer „Mercuriusza” przedstawił we wstępnym artykule program całego pisma. Czytelnicy mogli przeczytać, że pismo będzie wychodziło co tydzień, a podawane w nim informacje będą powiązane z sytuacją w Ojczyźnie, Europie. Poruszać miało również tematy związane z chrześcijaństwem. Od chwili wydania „Mercuriusza” w 1661 roku do wybuchu powstania listopadowego w 1830 roku ukazało się w Polsce aż 320 czasopism. Jedne miały żywot dłuższy, inne likwidowane były już po kilku numerach.

Rola gazety spełnia wymagane kryteria i realizuje zadania na poziomie czytelniczym. „Każda gazeta, nawet tzw. prowincjonalna, aby spełniać swoje zadanie, musi zatrudniać cały sztab pracowników. Są to: reporterzy dostarczający wiadomości (polityczny — z dziedziny zagranicznej i krajowej polityki; miejski — z miasta, w którym gazeta wychodzi), publicyści — piszący artykuły polemiczne, felietony, recenzje z przedstawień teatralnych, książek, wystaw; redaktorzy — opracowujący cały materiał dostarczony do gazety. Oprócz redaktora naczelnego, sekretarza redakcji i kierowników poszczególnych działów jest jeszcze tzw. redaktor techniczny, który zakwalifikowane artykuły układa w kolumny, dopasowuje zdjęcia⁷³.”

71 „Mercuriusz Polski Ordynaryjny” - pełna nazwa „Mercuriusz Polski dzieje wszystkiego świata w sobie zamykający dla informacji pospolitej”, najstarsza, polska, periodyczna gazeta, wydana po raz pierwszy w Krakowie 3 stycznia 1661. Nazwa pochodzi od rzymskiego boga Merkurego - patrona kupców.

72 <http://pl.wikipedia.org/wiki/Gazeta> (06.09.2011).

73 http://www.pierwszyportal.pl/teksty,czy_wiesz_ze_,40,1,historia_powstania_gazety,3057.html (06.09.2011).

Jak założyć gazetę? To pytanie, zwłaszcza osobom niedoświadczonym, sprawia wiele trudności. Na początku ważną decyzją jest określenie jaki będzie charakter naszego tytułu, jego forma edytorska, założenia wydawnicze, zasięg oraz linia programowa. Drugim krokiem jest wystąpienie na piśmie do Sądu Okręgowego wydział rejestracji w sprawie rejestracji gazety (art. 22 prawa prasowego⁷⁴).

„W piśmie tym muszą być podane:

- tytuł pisma;
- siedziba i adres redakcji;
- dane osobowe redaktora naczelnego;
- nazwa wydawcy;
- siedziba i adres wydawcy;
- częstotliwość ukazywania się (dziennik / tygodnik / dwutygodnik / miesięcznik / kwartalnik / rocznik / inne)⁷⁵”.

Rejestracji gazety może dokonać osoba fizyczna lub prawna. Wydawca może być redaktorem naczelnym, zatem siedziba redakcji może znajdować się pod tym samym adresem.

Zgodnie z art. 20 ust. 4⁷⁶ można rozpocząć wydawanie pisma, jeśli sąd nie rozpatrzył wniosku o rejestrację po 30 dniach od jego złożenia. Zaleca się sprawdzić w sądzie czy nie istnieje gazeta o podobnym zarejestrowanym już tytule. Wraz ze złożeniem wniosku należy zarejestrować również domenę o nazwie tytułu, a także za pośrednictwem kancelarii patentowej – znak towarowy⁷⁷. Kolejnym krokiem jest wystąpienie z wnioskiem do Biblioteki Narodowej, aby uzyskać ośmiocyfrowy numer International Standard Serial Number – ISSN, co w polskim

74 Art. 22 mówi: „Organ rejestracyjny może zawiesić wydawanie dziennika lub czasopisma na czas określony, nie dłuższy niż rok, jeżeli w ciągu roku co najmniej trzykrotnie w tym dzienniku lub czasopiśmie zostało popełnione przestępstwo”.

75 <http://dziennikarzpress.pl/poradniki/18/Jak+za%C5%82o%C5%BCy%C4%87+gazet%C4%99+lub+czasopismo> (06.09.2011).

76 Art. 20 ust. 4 mówi: „Wydawanie dziennika lub czasopisma można rozpocząć, jeżeli organ rejestracyjny nie rozstrzygnął wniosku o rejestrację w ciągu 30 dni od jego zgłoszenia”.

77 Znak towarowy – może nim być znak firmowy, nazwa, logo, logotyp, marka, slogan, symbol, rysunek, hasło, dźwięk bądź inny znak umożliwiający odróżnienie towaru bądź usługi na rynku.

tłumaczeniu oznacza Międzynarodowy Znormalizowany Numer Wydawnictwa Ciągłego. Posiadanie tego znaku związane jest:

- przy prowadzeniu działalności gospodarczej z wielkością podatku VAT „0”, „7”, „22” przy sprzedaży egzemplażowej (Ustawa VAT⁷⁸ art. 146⁷⁹ oraz poz. 48⁸⁰ i 49⁸¹ zał. 3);
- wprowadzeniem do kolportażu (Kolporter, Ruch);
- otrzymaniem Kodu Kreskowego na sprzedaż egzemplażową⁸².

Bez Kodu Kreskowego⁸³ gazeta nie będzie przyjmowana do sprzedaży jakiegokolwiek kolportera.

3.2. Historia i rozwój „Gazety Lidzbarskiej”

„Gazeta Lidzbarska” jest bezpłatnym dodatkiem do „Gazety Olsztyńskiej” wydawanym w każdy czwartek. Zanim jednak przejdziemy do tematu gazety w obrębie powiatu lidzbarskiego, poznajmy zarys historii olsztyńskiego „ojca” tego dodatku.

„Gazeta Olsztyńska” istnieje od 1886 r. po dzień dzisiejszy. W tym roku obchodzi swoją 125 rocznicę. Założycielem był Jan Liszewski (1852-1894), który pełnił funkcję redaktora, kolportera i drukarza. Pierwszy numer Gazety ukazał się dokładnie 16 kwietnia 1886 r. poprzedzony egzemplarzem okazowym wydanym

78 Ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług z późniejszymi zmianami.

79 Art. 146 z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług.

80 Poz. 48 zał. 3 mówi: „Książki (oznaczone stosowanymi na podstawie odrębnych przepisów symbolami ISBN), nuty, mapy - wytwarzane metodami poligraficznymi, z wyłączeniem: książek adresowych o zasięgu krajowym, regionalnym, lokalnym; książek telefonicznych, teleksów i telefaksów (PKWiU 22.11.20-60.10) i ulotek.”

81 Poz. 49 zał. 3 mówi: „Gazety, magazyny, czasopisma - oznaczone stosowanymi na podstawie odrębnych przepisów symbolami ISSN, wytwarzane metodami poligraficznymi, z wyłączeniem: wydawnictw, w których nie mniej niż 67% powierzchni jest przeznaczona na nieodpłatne lub odpłatne ogłoszenia handlowe, reklamy lub teksty reklamowe.”

82 <http://dziennikarzpress.pl/poradniki/18/Jak+za%C5%82o%C5%BCy%C4%87+gazet+%C4%99+lub+czasopismo> (06.09.2011)

83 Kod Kreskowy - graficzna reprezentacja informacji poprzez kombinację ciemnych i jasnych elementów, ustaloną według przyjętych reguł budowy danego kodu.

w Gietrzwałdzie 25.03.1886 r. Liszewskiemu w pracy pomagała siostra – Joanna, która po jego śmierci została właścicielką wydawnictwa wraz z mężem Sewerynem Pieniężnym. W tamtych latach głównym celem była obrona wiary, mowy ojców oraz polskich obyczajów⁸⁴. Jedną z najważniejszych pozycji w Gazecie zajmowały felietony w gwarze warmińskiej pisane przez Seweryna Pieniężnego. Kolejnym właścicielem był Władysław Pieniężny (1880-1940), brat Serweryna, który kontynuował jego dzieło jako redaktor, wydawca w latach 1905-1915. Od 1 stycznia 1921 roku „Gazeta Olsztyńska” wychodziła sześć razy w tygodniu wraz z dodatkami:

- „Gość Niedzielny”;
- „Głos Pogranicza”;
- „Życie Młodzieży”;
- „Gospodarz”.

W latach 1918 – 1939 drukarnia rodziny Pieniężnych opublikowała 47 broszur, ulotek propagandowych, a także książek⁸⁵. Od 1 stycznia 1999 r. „Gazeta Olsztyńska” ukazuje się na obszarze całego województwa warmińsko – mazurskiego, oprócz Elbląga, Braniewa, Pasłęka i Fromborka, gdzie istniała jako „Dziennik Elbląski”. Gazeta co kilka lat przechodziła rewolucję związaną ze zmianą formatu i szaty graficznej na nowocześniejszą, np. w listopadzie 1999 r., w maju 2004 r., grudniu 2006 r. Obecnie redaktor naczelną „Gazety Olsztyńskiej” jest Ewa Bartnikowska, będąca na tym stanowisku od 2008 roku. W tej chwili Gazeta wchodzi w skład dużej korporacji Edytor Sp. z o.o.⁸⁶. Posiada wiele dodatków, m.in. ukazującą się w każdy czwartek „Gazetę Lidzbarską”.

„Gazeta Lidzbarska” opisuje życie codzienne powiatu lidzbarskiego i wszystkie ważniejsze wydarzenia dotyczące miejscowości: Lidzbark Warmiński, Orneta, Kiwity, Lubomino. Redaktor naczelną od 2003 roku jest Ewa Lubińska. Wcześniej pracowała w Szczytnie, również w dodatku „Nasz Mazur” jako sekretarz, a w „Gazecie Olsztyńskiej” działa od 1999 r. W 2002 roku wyraziła chęć Zarządowi Spółki Edytor zajęcia się gazetą w regionie lidzbarskim. Siedziba Gazety znajduje się do dnia

84 http://pl.wikipedia.org/wiki/Jan_Liszewski (07.09.2011).

85 http://pl.wikipedia.org/wiki/Gazeta_Olszty%C5%84ska_%281886-1939%29 (07.09.2011).

86 Edytor Sp. z o.o. - Grupa Medialna „Gazety Olsztyńskiej”, ul. Tracka 5, Olsztyn.

dzisiejszego w tym samym miejscu, lecz ze względu na okoliczności - ze zmienioną nazwą ulicy. Wcześniej była to ul. Prosta 6, lecz po tragicznej śmierci Waldemara Milewicza⁸⁷, za zgodą jego matki Jadwigi nazwano jego nazwiskiem ulicę, przy której znajduje się biuro (ul. Milewicza 5). Waldemar Milewicz „zginął w Iraku 7 maja 2004 roku, kiedy samochód polskiej ekipy dziennikarzy jadącej z Bagdadu do Karbali i Nadżafu ostrzelano z broni maszynowej⁸⁸”. Uroczyste otwarcie i poświęcenie ulicy przez śp. Biskupa Tadeusza Płoskiego⁸⁹ nastąpiło 24 września 2005 r. Jednym z pierwszych pracowników został Radosław Bielecki, który aktualnie jest polskim artystą w kabarecie „Neo-nówka⁹⁰”. Umowę z Edytorem podpisał w 2003 r., pracował jako dziennikarz i fotoreporter. Sekretarzem był Andrzej Bardoński, specjalistą ds. reklamy – Henryka Łabucka oraz przyjęta kilka miesięcy później Wioleta Przybylska. Działania „Gazety Lidzbarskiej” rozpoczęły się od wydania numeru tzw. zerowego - 30 stycznia 2003 r., który polegał na przywitaniu mieszkańców powiatu. Zapoznawał czytelników z przyszłą działalnością oraz zapowiadał wydanie numeru pierwszego. „Rozprowadzaliśmy go na różne sposoby, m.in. w sklepach, na ulicy, a także w pizzeriach, aby dotarł do dużej ilości ludzi⁹¹”. Oficjalny pierwszy numer dodatku do „Gazety Olsztyńskiej” wyszedł 6 lutego 2003 r. Od tego dnia jest wydawany bezpłatnie i regularnie w każdy czwartek. Na początku swojego działania miał sporą konkurencję innych gazet z powiatu. Były to:

- „Kurier Lidzbarski” - Prywatne Wydawnictwo Prasowe, ul. Góreckiego 17 w Lidzbarku Warmińskim;
- „Lidzbarska Gazeta Warmińska” - Robert Zwierzyński, ul. Astronomów 18/16 w Lidzbarku Warmińskim;
- „Goniec Ornecki”;

87 Waldemar Milewicz – ur. 1956r. W Dobrym Mieście, zm. 2004 r. w Iraku. Dziennikarz telewizyjny, reporter, korespondent wojenny. Relacjonował wydarzenia z terenów konfliktów zbrojnych oraz wielkich katastrof. Absolwent Liceum Ogólnokształcącego w Lidzbarku Warmińskim.

88 http://pl.wikipedia.org/wiki/Waldemar_Milewicz (08.09.2011).

89 Śp. Tadeusz Płoski - (ur. 9.03.1956 w Lidzbarku Warmińskim, zm. 10.04.2010 w Smoleńsku) – polski biskup rzymskokatolicki, doktor habilitowany nauk prawnych, biskup połowy Wojska Polskiego w latach 2004–2010, generał dywizji.

90 Neo-nówka - polski kabaret, założony w 2000 przez grupę wrocławskich studentów.

91 Wywiad własny z p.Ewą Lubińska, redaktor naczelną dodatku do „Gazety Olsztyńskiej” - „Gazety Lidzbarskiej” przeprowadzony 1 września 2011r.

- „Wurman” - wydawany w latach 1999 – 2004, redakcja i wydawca: Lidzbarski Dom Kultury, ul. Słowackiego 4 w Lidzbarku Warmińskim;

Na dzień dzisiejszy żadnej z nich już nie ma, a „Gazeta Lidzbarska” przejęła rynek prasowy na terenie powiatu lidzbarskiego. Nakład Gazety wynosi od 2000 do 2500 egzemplarzy. Co roku wydawany jest kalendarz oraz „Niezbędnik Informacyjny”, w którym można znaleźć kontakt do różnych instytucji (szpitale, policja, przedszkola itp.) w powiecie. Gazeta wzbudziła zaufanie wśród czytelników. Ludzie przychodzą z prośbami o porady prawne, gdy poszukują pracy, z problemami domowymi, jako do pierwszego z oddziałów. Gazeta wspiera również różne instytucje i wydarzenia kulturalne. Zainspirowała przegląd kabaretowy o nazwie „Eleska – Lidzbarskie Starcia Kabaretowe”, wspomaga rozwój miejscowej koszykówki. Wraz z Niepublicznym Zakładem Opieki Periodycznej, w 2005r. wspierała Hospicjum „To też życie”, które tematem przewodnim było zerwanie tabu o cierpieniu i śmierci. Fundacja Hospicyjna powstała na początku 2004 roku. Głównym celem jest prowadzenie działalności charytatywnej, edukacyjno–szkoleniowej oraz marketingowej⁹². Gazeta brała udział w akcji przygarniania zwierząt do domu, co pomogło wielu bezdomnym psom i kotom znaleźć ciepły kąt. Wspierała przebudowę Parku im. Ireny Kwinto, jak również placu zabaw przy ul. 11 Listopada w Lidzbarku Warmińskim. Pracownicy wraz z urzędnikami chodzili po miejskich przedszkolach, aby dzieci mogły same zdecydować o ilości i różności zabawek, huśtawek. Dziennikarze z „Gazety Lidzbarskiej” pomagali malować oddział dziecięcy w szpitalu (kolorowe biedronki, motylki), umilające dzieciom pobyt z dala od rodziców, który można obejrzeć do dziś. Co roku, w okresie letnim, w mieście są organizowane „Dni Lidzbarka Warmińskiego”, a wraz z nimi „Gwiazdozbiór Szwedesa”. Piotr Szwedes urodził się w tym mieście, dlatego wiąże z nim wiele wspomnień i emocji. Co roku zaprasza wybitnych artystów sceny do swojego rodzinnego miasta. Organizowany jest koncert charytatywny, z którego dochód przeznaczony jest na potrzeby Szpitala Powiatowego im. Marii Curie – Skłodowskiej. Każdy z artystów (Justyna Steczkowska, Zespół Kombi, Ewa Bem, Andrzej Piasecki, Krzysztof Kasowski, Ewelina Flinta, Patrycja

⁹² http://httz.pl/index.php?option=com_content&task=view&id=41&Itemid=43 (13.09.2011).

Markowska i wielu, wielu innych) przywozi jakąś rzecz, która jest licytowana i powiększa dochód z koncertu. Temu wydarzeniu towarzyszą rzesze mieszkańców i turystów, rozgłoszenie radiowe, stacje telewizyjne, czasopisma i prasa codzienna⁹³. Gazeta wiele pisze o ekologii, dlatego Wojewódzki Fundusz Ochrony środowiska z radością wręczył redaktor naczelnej wyróżnienie w postaci nagrody. Gazeta może pochwalić się również otrzymanym w tym roku – 2011 – brązowego medalu za zasługi dla pożarnictwa za współpracę.

Pracownicy dodatku do „Gazety Olsztyńskiej” poza zdobywaniem, gromadzeniem, przetwarzaniem informacji i pisanem artykułów mają dodatkowo kilka, innych zadań. Aktualizują i częściowo modernizują cztery strony internetowe:

- www.lidzbarkwarminski.wp.pl;
- www.orneta.wm.pl;
- www.lubomino.wm.pl;
- www.kiwity.wm.pl.

Strona lidzbarska jest aktualizowana nawet kilka razy dziennie. Opisywane są ważniejsze wydarzenia w regionie (dożynki, zawody sportowe), informacje o placówkach szkoleniowych, szpitalach itp.

„Gazeta Lidzbarska” posiada aktualnie czterech pracowników:

- Redaktor Naczelny – Ewa Lubińska;
- Dziennikarz – Katarzyna Banasiak;
- Specjalista do spraw reklamy – Bernadeta Daukszewicz;
- Stażysta.

Gazeta „opiera się na pracownikach i współpracownikach, którzy piszą teksty⁹⁴”. Oprócz dziennikarzy są to również chętni, którzy piszą stale, np. Barbara Kułdo, bądź sporadycznie. Stowarzyszenia, wojsko, policja czy szkoły – chcą pokazywać innym swoje działania, dlatego strony od 1 do 5 zarezerwowane są zawsze dla dziennikarzy Gazety, a reszta dla ludzi z powiatu.

⁹³ Lidzbarski Dom Kultury, kronika, kalendarium imprez.

⁹⁴ Wywiad własny z p. Ewą Lubińską, redaktor naczelną dodatku do „Gazety Olsztyńskiej” - „Gazety Lidzbarskiej” przeprowadzony 1 września 2011 roku.

Pracownicy „Gazety Lidzbarskiej” mogą pochwalić się również pisaniem do swojego „rodzica” - „Gazety Olsztyńskiej” oraz dodatków „Dziennika Elbląskiego”. Edytor sp. z o.o. wydaje różne dodatki, np. „ABC rolnicze” – co miesiąc, „Nasza Warmia”, „Biznes Warmii i Mazur”, „Gazeta samorządowa” - 1 raz na pół roku.

Wszystkie działy: administracja, kadry, księgowość, dział techniczno-przygotowawczy, promocji, sprzedaży gazet, dyrektorzy znajdują się w Olsztynie przy ulicy Trackiej 5. Dużym zainteresowaniem cieszy się Fundacja „Przyszłość Dzieci”, gdzie chore dzieci otrzymują wiele pomocy. Zwracanie pieniędzy za rehabilitację, leki, pieluchy. Z powiatu lidzbarskiego z tej pomocy korzysta trójka małych dzieci oraz rodzina z okolicznej wsi Kochanówka.

Redaktor Naczelny choć ma wiele możliwości i decyduje o tym, co będzie umieszczone w gazecie, nie ma wpływu na liczbę stron. Są wyznaczniki ograniczeń ze sprzedaży, przez które nie ma możliwości pisania o wszystkim na około. Dodatki do „Gazety Olsztyńskiej” zawsze były tylko w piątki, np. Reporter, lecz po wejściu na rynek „Gazety Lidzbarskiej” można je zobaczyć również we czwartki⁹⁵.

3.3. Obraz Stowarzyszenia na łamach „Gazety Lidzbarskiej”

O Stowarzyszeniu Wspierającym Rozwój Wsi z siedzibą w Krekolach z roku na rok jest coraz głośniejsze. „Gazeta Lidzbarska” jest jednym z pism interesującym się działaniami SWRW, dlatego dziennikarze często uczestniczą w wydarzeniach, które później zostają opublikowane w tejże gazecie. Celem mojej pracy jest ukazanie współpracy gazety ze Stowarzyszeniem i pokazanie jego obrazu okiem osób postronnych. O Organizacji możemy wiele razy przeczytać i zapoznać się z jej aktywnością co prezentuje poniżej.

⁹⁵ Wywiad własny z p. Ewą Lubińska, redaktor naczelną dodatku do „Gazety Olsztyńskiej” - „Gazety Lidzbarskiej” przeprowadzony 1 września 2011 roku.

ROK 2005:

- ✧ Stowarzyszenie Wspierające Rozwój Wsi w Krekolach zorganizowało festyn. Hasłem przewodnim nie była tylko majówka, ale wejście w kolejny, drugi rok SWRW. Oprócz ciekawych konkurencji sportowych i zabaw (tenis stołowy, konkurencje rodzinne, strzelnica, lotki), nie zabrakło również przedstawienia z okazji rocznicy Konstytucji 3 Maja przedstawionego przez uczniów Szkoły Podstawowej i wyżywienia (grochówka, kiełbaski, lody czy ciasto). Podsumowując działalność Stowarzyszenia z pierwszego roku można wyróżnić przede wszystkim: wspieranie powstania Niepublicznej Szkoły Podstawowej w Krekolach, wspomaganie rodzin znajdujących się w trudnej sytuacji materialnej, zorganizowanie w siedzibie sali komputerowej dla dzieci, przekazanie szkole 7 używanych komputerów oraz doprowadzenie Internetu do tej i okolicznych wsi⁹⁶.

Źródło: Archiwum Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi

- ✧ Mieszkanca z Lidzbarka Warmińskiego postanowiła napisać do „Gazety Lidzbarskiej” w celu pochwalenia działań Stowarzyszenia Wspierającego

96 E. Lubińska, *Wielki festyn majowy*, „Gazeta Lidzbarska” 2005 nr 25 (128), s. 4.

Rozwój Wsi w Krekolach. Zachęca ludzi ze swojego miasta to podobnej aktywności. Obranie odpowiedniego placu na takie spotkania, festyny oraz ogniska⁹⁷.

Źródło: <http://agezelin.files.wordpress.com/2008/10/fotkagez2.jpg?w=300&h=225>

- ▲ Pomysł projektu „Wychowanie przez sport” wyszedł od Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi w Krekolach z chęci uchronienia dzieci przed popadaniem w patologie, uzależnienia i przemoc. Organizacja uzyskała akceptację projektu i został dofinansowany. Realizowany przez Akademię Rozwoju Filantropii w Polsce przy współpracy z Fundacją Rozwoju Społecznego „Nad Symsarną”. Inauguracja promująca planowana na 17 lipca o godz. 13.30 na boisku Niepublicznej Szkoły Podstawowej w Krekolach⁹⁸.

⁹⁷ Mieszkanka Lidzbarka, *Sygnaty czytelników*, „Gazeta Lidzbarska” 2005 nr 27 (130), s. 2.

⁹⁸ B. Kułdo, *Stowarzyszenie realizuje projekt, Wychowanie przez sport*, „Gazeta Lidzbarska” 2005 nr 29 (132), s. 15.

Źródło: Archiwum Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi

- ▲ W niedzielę, po mszy, w Krekolach odbyła się inauguracja realizacji projektu, którego pełna nazwa brzmi: „Wychowanie przez sport szansą do wychowania w zdrowiu i trzeźwości”. Działania skierowane były do dzieci i młodzieży w wieku od 6 do 18 lat, chcących aktywnie spędzać swój wolny czas. Głównym punktem imprezy był turniej piłkarski, w którym wzięły udział drużyny z Krekol, Rogóza i Stoczka Klasztornego. Nie zabrakło dodatkowych atrakcji; wspólne grillowanie, występy artystyczne, pokazy lotów modeli samolotów, przejażdżki bryczką z kucykiem oraz nauka rzeźbienia pod okiem Krzysztofa Wojcinowicza. Projekt ten został dofinansowany ze środków Programu Działaj Lokalnie IV Polsko-Amerykańskiej Fundacji Wolności⁹⁹.

⁹⁹ B. Kułdo, *Inauguracja projektu „Wychowanie przez sport”*, Sportowo z atrakcjami, „Gazeta Lidzbarska” 2005 nr 30 (133), s. 2.

Źródło: Archiwum Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi

- ✦ 15 sierpnia 2005 roku ojcowie drużyny biorącej udział w realizacji projektu: „Wychowanie przez sport szansą do wychowania w zdrowiu i trzeźwości” rozegrali mecz piłki nożnej przeciw swoim synom. Rywalizacja była zacięta i chociaż początkowo można było bez problemu zauważyć przewagę rodziców, synowie dzięki swojej młodości wygrali mecz ze sporą przewagą. Wynik oznacza coraz lepszą formę zawodników z Krekol. Mecze towarzyskie z drużynami z różnych miejscowości były dodatkowo ozdobione tańczącymi dziewczętami, tzw. „cheerleaderkami”¹⁰⁰.

100 B. Kułdo, Krekole, *Wychowanie przez sport*, „Gazeta Lidzbarska” 2005 nr 36 (139), s. 15.

Źródło: Archiwum Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi

- ✦ Rozpoczął się kolejny rok szkolny, dla uczniów Krekol w Niepublicznej Szkole Podstawowej. To dopiero druga inauguracja. Z tej okazji został przeprowadzony wywiad z Alicją Styczewską, dyrektorką tej szkoły. Padały pytania i obawy, wątpliwości i plany na przyszłość. Trzeba zauważyć, że byli także rodzice dzieci, którzy również chcieli tej szkoły. Prezes Stowarzyszenia – Ryszard Przytuła, zapoznał nową dyrektorkę z mieszkańcami, co wzbudziło

zaufanie i większą chęć do pomocy. Na przywitanie nowego roku szkolnego przyjechał do Krekol również Jacek Protas, Starosta Lidzbarski¹⁰¹.

Źródło: Archiwum Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi

ROK 2007:

- ▲ Została wydana międzynarodowa książka kucharska, która zawiera przepisy regionalne z 4 krajów europejskich: Litwy, Polski, Niemiec i Holandii. Nosi tytuł „Mężczyźni gotują”, a to dlatego, że większość przepisów jest autorstwa płci męskiej. Posiada ponad 200 stron i ukazała się w czterech językach. Zawiera dużo ilustracji gotowych dań, a także krajobrazy regionów, z których wywodzi się danie. W Polsce nad książką pracowały panie z Koła Gospodyń Wiejskich w Blankach, Stowarzyszenie Wspierające Rozwój Wsi z Krekol, Janina Tausiewicz, wójt Krystyna Sroka i Wiesław Tkaczuk, który także jest autorem jednego z przepisów¹⁰².
- ▲ Kiwity to siedziba gminy, ale również siedziba zespołu Kiwiczanki. Śpiewają już 25 lat łącząc różne pokolenia. Najmłodsza w zespole ma 9, a najstarsza 83

101 E. Lubińska, *Nie możemy sobie odpuścić*, „Gazeta Lidzbarska” 2005 nr 37 (140), s. 4.

102 W. Przybylska, *Powstała książka kucharska: Mężczyźni gotują*, „Gazeta Lidzbarska” 2007 nr 26 (230), s. 3.

lata. Zespół powstał 15 lipca 1982 roku. Można dostrzec w nim również więzy krwi. Śpiewają razem babcia i wnuczka, mama i córka. Pomoc różnych organizacji pomaga im przetrwać kolejne lata umilając życie swoim śpiewem¹⁰³.

Źródło: Archiwum Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi

- ▲ Podczas wakacji we wsi Krekole nie można się nudzić. Chętnych do spędzania aktywnie czasu wolnego nie brakuje, co zachęca do kontynuowania działań przez Stowarzyszenie. Tym razem dzieci uczą się modelarstwa. Wszystko to za sprawą projektu pod nazwą: „Moje wakacje, samoloty, latawce”. 20 uczestników w wieku 11-15 lat spotkało się z instruktorami, którzy dokładnie poprowadzili dzieci przez świat modelarstwa. Budowali latawce i samoloty, które potem uczyli się utrzymać w powietrzu. Instruktorami byli członkowie Oleśnickiego Klubu Modelarstwa, medaliści w mistrzostwach Polski, Europy i Świata: Włodzimierz i Jerzy Grabowscy. Uczestników czekała jeszcze wycieczka na lotnisko Wilamowo w Kętrzynie, by mogli z bliska obejrzeć samoloty kilkaset razy większe niż wykonane przez nich modele¹⁰⁴.

103 E. Lubińska, *Kiwitezanki mają już 25 lat! Folklor połączył pokolenia*, „Gazeta Lidzbarska” 2007 nr 26 (230), s. 11.

104 W. Przybylska, *Dzieci uczą się modelarstwa, wakacje z latawcami*, „Gazeta Lidzbarska” 2007 nr 27 (231), s. 4.

Źródło: Archiwum Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi

- ⤴ Nauka modelarstwa, wyjazd na lotnisko w Kętrzynie bardzo zainteresowały uczestników projektu. Spodobała im się taka forma spędzania wolnego czasu. Biorąc pod uwagę coraz większe możliwości Stowarzyszenia, tworzone będą sekcje sportowe dla dzieci i młodzieży, gdzie będzie znajdowała się również dziedzina modelarstwa wspomagana przez mistrzów. Kolejną zabawą dla młodych mieszkańców Krekol będzie nauka gry w szachy. Chętni dorośli zobowiązali się z chęcią nauczyć młodsze pokolenie tej sztuki gry¹⁰⁵.

- ⤴ 27 lipca rozpoczęło się dwudniowe podsumowanie projektu „Recoord” realizowanego przez Stowarzyszenie Wspierające Rozwój Wsi w Krekolach. Było to trzecie spotkanie partnerów: Polaków, Litwinów, Niemców i Greków. Pierwsze z nich odbyło się w Niemczech, drugie natomiast na Litwie. Pierwszego dnia konferencji toczyły się rozmowy na temat wydania książki z programem, dzięki któremu dokszałcać mogłyby się kobiety ze wsi, które zazwyczaj z racji miejsca zamieszkania, nie mają dostępu do różnego rodzaju ośrodków. Natomiast drugiego dnia odbyły się warsztaty kulinarne, gdzie

105 W. Przybylska, *Nie jesteś sam*, „Gazeta Lidzbarska” 2007 nr 28 (232), s. 2.

uczestnicy uczyli się pod okiem Marii Soroko gotowania typowej polskiej potrawy pierogów¹⁰⁶.

- ♣ W ramach projektu wakacyjnego „Aktywne spędzanie czasu wolnego sposobem walki z nałogami” w okresie od 20 czerwca do 20 lipca dzieci odwiedziły Ruciane-Nidę, Krutyńnię, Giżycko, Galindię, Frombork, Pieniężno, Olsztyn, „Figlolandię”, obejrzały film „Shrek 3” oraz brały udział w wielu ciekawych zajęciach warsztatowych. W projekcie brało udział aż 245 młodych uczestników. Koordynatorem projektu była Mariola Jagiełło, której chętnie udzielali pomocy nauczyciele ze szkoły w Kiwitach¹⁰⁷.

Źródło: Archiwum Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi

- ♣ Kolejne spotkanie przedstawicieli i beneficjentów podobnych organizacji jak Stowarzyszenie Wspierające Rozwój Wsi z Niemiec, Litwy i Grecji odbyło się w Lidzbarku Warmińskim. Miało na celu podsumowanie rocznej realizacji projektu „Rozwój regionalny przekraczający granicę i współpraca przy

106 W. Przybylska, *Lidzbark – Krekole. Podsumowanie pierwszego roku projektu*, „Gazeta Lidzbarska” 2007 nr 28 (232), s. 3.

107 W. Przybylska, *Krekole w wakacje walczą z nałogami*, „Gazeta Lidzbarska” 2007 nr 28 (232), s. 5.

dokształcaniu osób dorosłych w regionach wiejskich”. Koordynatorem była Grażyna Przytuła, która opowiada o metodach dokształcania oraz pracą nad zarysem książki, która miała powstać w ramach projektu. Na zakończenie wspólnie uczyli się przyrządzać pierogi, typowo polską potrawę w pracowni gastronomicznej Zespołu Szkół RCKU w Lidzbarku Warmińskim. Osoby z poza Polski, które nigdy nie jadły tej potrawy były zachwycone i chętne do robienia ich we własnych domach¹⁰⁸.

- ▲ Aktywni mieszkańcy wsi Krekole stworzyli kawałem skweru, na którym miło byłoby popatrzeć, a czasami również usiąść i odpocząć. Pomogli im partnerzy z Niemiec, którzy bardzo chętnie zaakceptowali ten pomysł zakupując 2 ławki. Dwie kolejne ławki zostały zasponsorowane przez Stowarzyszenie Wspierające Rozwój Wsi i dwie przez Państwo Karnaków – mieszkańców wsi. Do pracy nad skwerem przyłączyli się również inni mieszkańcy Krekol. Przygotowali teren, zasiali nową trawę, obłożyli cały teren dużymi głazami, pomiędzy którymi posiali świerki, a na środku zaprojektowali i wykonali klomb. Ze środków przeznaczonych na ochronę środowiska – Stowarzyszenie Wspierające Rozwój Wsi właśnie z siedzibą w Krekolach – zakupiono drzewka i krzewy. W planie mieszkańców jest przygotowanie miejsca zabaw dla dzieci. Jak widać zgadza się przysłowie: chcieć to móc. Potrzeba tylko trochę chęci, zaangażowania, pomysłu, sponsorów i przede wszystkim współpracy¹⁰⁹.

108 E. Lubińska, *Międzynarodowa konferencja*, „Gazeta Lidzbarska” 2007 nr 29 (233), s. 4.

109 E. Lubińska, *Mieszkańcy Krekol zrobili zielony skwer w środku wsi*, „Gazeta Lidzbarska” 2007 nr 30 (234), s. 3.

Źródło: Archiwum Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi

- ♣ W Liceum Ogólnokształcącym w Lidzbarku Warmińskim realizowany był projekt „Ja i inni – nie jestem bierny” przez Stowarzyszenie Wspierające Rozwój Wsi. Miał on na celu zachęcenie młodzieży do zainteresowania się sprawami społecznymi, tworząc grupę liderów, która po wcześniejszym przygotowaniu będzie działać na postawie nabytej wiedzy w rówieśniczym kręgu. Projekt ma pomóc w radzeniu sobie w trudnych sytuacjach, rozwiązywaniu konfliktów, wyrażaniu uczuć, opinii i szanowaniu praw intymnych¹¹⁰.

- ♣ Stowarzyszenie Wspierające Rozwój Wsi w Krekolach są jednym z partnerów projektu „Grundtvig-2 → uczenie się przez całe życie”. Konferencja w ramach tych działań odbyła się 16-17 listopada w miejscowości Chania na Krecie. Podczas spotkania dokonano ostatnich omówień pod względem dydaktycznym i teoretycznym modułów oraz wyznaczono kierunki dalszej współpracy partnerów¹¹¹.

110 E. Lubińska, *Projekty „Nie jestem bierny”*, „Gazeta Lidzbarska” 2007 nr 41 (245), s. 4.

111 R. Przytuła, *Konferencja na... Krecie*, „Gazeta Lidzbarska” 2007 nr 47 (251), s. 6.

Źródło: Archiwum Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi

- ⤴ Zakończeniem projektu „Ja i inni – nie jestem bierny” zakończyła młodzież z lidzbarskiego Liceum Ogólnokształcącego przedstawieniem pt. „Rzecz o samotności”. Scenariusz sztuki na postawie „Małego Księcia” Sainta Exupery’ego napisała Janina Tomaszewska. Została pokazana uczniom gimnazjum i szkół ponadgimnazjalnych. Znalazła zainteresowanie wśród młodzieży, którzy chcą coś robić i uczestniczyć w dalszych działaniach¹¹².

112 E. Lubińska, *Uczniowie wystawili „Rzecz o samotności”*, „Gazeta Lidzbarska” 2007 nr 52 (256), s. 5.

Źródło: Archiwum Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi

ROK 2008:

- ▲ Stowarzyszenie Wspierające Rozwój Wsi w Krekolach zintegrowało się ze Stowarzyszeniem „Po lekcjach” z Lidzbarka Warmińskiego, którego inicjatorem było Elbląskie Stowarzyszenie Wspierania Inicjatyw Pozarządowych. Połączenie to da organizacjom coraz to większe możliwości do działania¹¹³.

- ▲ Stowarzyszenie Wspierające Rozwój Wsi rozpoczęło swoją działalność w 2004 roku. Wszelkie wydarzenia i rozwój były opisywane w „Gazecie Lidzbarskiej”, „Gazecie Olsztyńskiej”, „Kurierze Lidzbarskim” czy „Gazecie Wyborczej” już ponad 50 razy. Można wyróżnić kilka podstawowych osiągnięć Stowarzyszenia: od 3 lat posiadanie statusu organizacji pożytku publicznego,

¹¹³ E. Lubińska, *Rada organizacji pozarządowych w domu kultury, stowarzyszenia się integrują*, „Gazeta Lidzbarska” 2008 nr 11 (260), s. 5.

od 2 lat znajdowanie się na liście Ministra Sprawiedliwości, co daje możliwość otrzymywania na wszelkie działania tzw. „nawiązek”. W 2007 roku w siedzibie SWRW powstała biblioteka (3400 książek) przy pomocy Biblioteki Gminnej i Wojewódzkiej, a szczególnie Miejskiej Biblioteki Publicznej. 2006 rok został zakończony wraz z 240 sponsorami, darczyńcami i osobami wspierającymi. „Najważniejsze jest serce dla drugiego człowieka, czas, cierpliwość, uśmiech i ciepło mające źródło w dobrym człowieku”. Trzeba również zaznaczyć realizację wielu projektów, w tym m.in. partnerstwo i spotkania międzynarodowe z Litwą, Grecją i Niemcami¹¹⁴.

Źródło: Archiwum Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi

- ▲ W marcu odbyło się kolejne spotkanie partnerów projektu Sokrates Grundtvig-2. Miało ono miejsce na Litwie. Spotkali się tam przedstawiciele Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi – Polska, Niemcy, Litwa i Grecja. Rozmawiali o powstającym w ramach projektu podręczniku „Uczenie się przez całe życie”. Wspólnie stworzyli 9 modułów, jako propozycja szkoleń dla kobiet z terenów wiejskich. Jako kontynuacja dotychczasowej pracy kończono prace

114 R. Przytuła, *Podsumowanie działalności Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi*, „Gazeta Lidzbarska” 2008 nr 11 (260), s. 11.

nad nowym projektem „Leonardo da Vinci” gdzie kobiety będą mogły uczestniczyć w tych szkoleniach¹¹⁵.

Źródło: Archiwum Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi

- ▲ Członkowie Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi z siedzibą w Krekolach (Stanisław Jagiełło, Jan Powierża, Józef Zdunek i Ryszard Przytuła) wzięli udział w seminarium szkoleniowych, pt.: „Trzeci sektor w wymiarze ekonomii społecznej”, które odbyło się w Starych Jabłonkach w dniach 1-2 kwietnia 2008 roku. Wymiana doświadczeń i dyskusje na temat Ekonomii społecznej zbudziły coraz większe zainteresowanie. Podczas tych dwóch dni przedstawione były podstawowe formy instytucjonalno-prawne, możliwości finansowania działań, prowadzenia działalności gospodarczej w stowarzyszeniach oraz korzyści jakie owa działalność przynosi. Głównym celem spotkania była promocja, upowszechnianie oraz budowanie kapitału Ekonomii społecznej w województwie warmińsko-mazurskim. Organizacje pozarządowe starają się stwarzać mieszkańcom szanse na lepsze życie. Bez pobierania wynagrodzenia z nadzieją, że to złagodzi problemy i stworzy szansę na poprawę warunków życia¹¹⁶.

115 M. Jagiełło, *Konferencja w Birstonas*, „Gazeta Lidzbarska” 2008 nr 14 (263), s. 11.

116 R. Przytuła, *Trzeci sektor w wymiarze ekonomii społecznej*, „Gazeta Lidzbarska” 2008 nr 15 (265), s. 11.

Źródło: Archiwum Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi

- ▲ W ramach programu „Bezpieczne ferie” lidzbarscy policjanci wraz ze Stowarzyszeniem Wspierającym Rozwój Wsi zorganizowali spotkanie z dziećmi. Dowiedziały się one jakich zabaw i miejsc lepiej unikać, jak bawić się bezpiecznie. Poznały tajniki pracy policji, mogli wejść w rolę policjanta. Ciekawą nauką było jak przyjmować zawiadomienia o popełnionym przestępstwie, zakładanie kajdanek czy przesłuchiwanie świadka. Dużą atrakcją spotkania był pies policyjny. Dzieci uważnie słuchały jak powinno się bronić przed atakiem psa i jakie wtedy przyjmować pozycje¹¹⁷.

¹¹⁷ W. Przybylska, *Krekole, spotkanie z policjantami – bezpieczne wakacje*, „Gazeta Lidzbarska” 2008 nr 16 (266), s. 4.

Źródło: Archiwum Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi

- ▲ 22 kwietnia obchodzony jest kalendarzowy Dzień Ziemi. Był on także zakończeniem projektu pt.: „Czy na odpady nie da rady?” realizowanego od grudnia. Uczniowie Szkoły Podstawowej w Kiwitach przygotowali inscenizację o tematyce ekologicznej, wykonywali plakaty, gazetki, brali udział w konkursach, a także brali udział w zajęciach warsztatowych. Miało to na celu zmienienie świadomości młodego pokolenia, by wyrobić nawyk dbania o środowisko, w którym żyjemy. Obchody Dnia Ziemi zakończono przemarszem dzieci z transparentami. Projekt realizowany był z funduszy Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi z Krekol¹¹⁸.

- ▲ Stowarzyszenie działa bardzo prężnie. Co chwilę podejmuje nowe inicjatywy. Przykładem jest realizacja nowego projektu „Bezpieczne wakacje na Krekolandii” przeznaczony dla młodzieży w wieku 11-17 lat, która na czas wakacji pozostaje w swojej rodzinnej miejscowości. Ma na celu rozbudzenie

118 M. Jagiełło, *Obchody Dnia Ziemi w Kiwitach*, „Gazeta Lidzbarska” 2008 nr 18 (268), s. 13.

wśród dzieci i młodzieży aktywności społecznej, wspólne pasje i zaangażowanie dla wspólnego dobra, by poprawić wizerunek wsi Krekole i wyzwolić u młodych mieszkańców wsi potrzebę dbania o czystość swojego otoczenia, gdzie przebywają i odpoczywają. Spotkania młodzieży trwały 10 dni, gdzie dostaną poczęstunek w formie drugiego śniadania. Nad prawidłowym przebiegiem zajęć czuwali: Wanda Przybysz oraz wolontariusze: Lesław Sudoł, Anna Bieniek, Wiesław Kalata, Ryszard Przytuła, Danuta Zdunek, Grażyna Przytuła, Mariola Jagiełło i Anna Gura¹¹⁹.

Źródło: Archiwum Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi

- ^ Stowarzyszenie Wspierające Rozwój Wsi w dniach 16-20 lipca gościło grupę młodzieży z Litwy. Jest to kontynuacją współpracy z litewskim stowarzyszeniem Vilties Tiltas. Młodzież z Litwy miała okazję poznania naszej pięknej okolicy, jak również zaprezentowania swoich umiejętności muzycznych i wokalnych. Krótki czas ich pobytu nie przeszkodził w nawiązaniu bliższych przyjaźni, które zmotywują do kolejnych wymian polsko-litewskich. Wspólnie

119 R. Przytuła, *Działalność Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi w Krekolach*, „Bezpieczne wakacje w Krekolandii”, „Gazeta Lidzbarska” 2008 nr 19 (269), s. 4.

odwiedzili Gierłoż, Świętą Lipkę, Lidzbark Warmiński i Olsztyn. Dali wiele koncertów śpiewu i tańców ludowych dla polskiej młodzieży w „Krekolandii” i kościołach: w Krekolach i Świętej Lipce¹²⁰.

Źródło: Archiwum Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi

- ☆ Podczas wakacji Stowarzyszenie Wspierające Rozwój Wsi z siedzibą w Krekolach realizuje projekt pt.: Wakacje nie tylko w domu, skierowany do dzieci i młodzieży w wieku 7-16 lat. Koordynatorem jest Mariola Jagiełło, którą chętnie wspomagają wolontariusze współpracujący ze Stowarzyszeniem. Największą atrakcją wśród dzieci okazały się wyjazdy na pływalnię. Oprócz walorów rekreacyjnych pływanie jest ważne w profilaktyce wad postawy. Na początku realizacji projektu każdy uczestnik przeszedł szkolenie BHP na temat bezpiecznego korzystania z basenów, które przeprowadził nieodpłatnie inż. BHP Lesław Sudoł. Wyjazdy na basen odbywają się dwa razy w tygodniu. Podczas zajęć dzieci i młodzież uczestniczą w grach i zabawach w wodzie.

120 R. Przytuła, *Stowarzyszenie przyjmuje młodzież z Litwy*, „Gazeta Lidzbarska” 2008 nr 20 (270), s. 4.

Zakończenie tego projektu odbędzie się 15 sierpnia podczas festynu w „Krekolandii”¹²¹.

Źródło: Archiwum Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi

- ▲ Otwarcie „Krekolandii” rozpoczęło się uroczystą mszą w kościele parafialnym w Krekolach. „Krekolandia” jest to miejsce działalności SWRW. Budynek dostali od Ochotniczej Straży Pożarnej, ma 55 metrów kwadratowych, a obok niego plac wielkości 20 arów. Miejsce to ma służyć integracji mieszkańców i realizacji projektów Stowarzyszenia. Zanim odbędą się tam jakiegokolwiek kursy i szkolenia konieczne są wcześniejsze remonty. Każdy podpisał listę uczestników przy wejściu, m.in. Ksiądz proboszcz kanonik Stanisław Tokarz¹²².

- ▲ 31 sierpnia w Krekolandii odbyła się impreza plenerowa – pożegnanie wakacji. Tym razem to młodzież była organizatorem całej imprezy. Okazało się, że nie było żadnych problemów. Szybko się zintegrowali, przygotowali poczęstunek, nagłośnienie i grillowanie. Odbyła się wspólna zabawa – tańce i śpiewy. Prezes

121 R. Przytuła, *Wakacje nie tylko w domu*, „Gazeta Lidzbarska” 2008 nr 22 (272), s. 5.

122 E. Lubińska, *Uroczyste otwarcie Krekolandii*, „Gazeta Lidzbarska” 2008 nr 23 (273), s. 2.

Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi ze spokojem mógł zasiąść po stronie gości.. Kolejnym zadaniem młodzieży z Krekol będzie zorganizowanie Dożynek Gminnych, które z chęcią wykonają¹²³.

Źródło: Archiwum Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi

ROK 2009:

- ⋆ Od marca, Stowarzyszenie Wspierające Rozwój Wsi realizuje projekt pt.: „Pozyskiwanie funduszy zewnętrznych”. Ma on na celu przybliżenie miejscowym organizacjom pozarządowym możliwości i sposoby realizacji projektów współfinansowanych przez Unię Europejską. Głównym celem jest promowanie gminy Kiwity oraz aktywizacja lokalnej społeczności poprzez szkolenia. Uczestnicy podjęli próbę napisania projektu według własnego pomysłu. Stowarzyszenie Wspierające Rozwój Wsi z siedzibą w Krekolach

123 R. Przytuła, *Impreza plenerowa na zakończenie wakacji*, „Gazeta Lidzbarska” 2008 nr 25 (275), s. 11.

naukę pisania projektów zawdzięcza w dużej mierze ekspertom z Elbląskiego Stowarzyszenia Wspierania Inicjatyw Pozarządowych¹²⁴.

Źródło: Archiwum Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi

- ✧ 19 lipca 2009 – piąta już rocznica działalności Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi. Z tej okazji organizowany jest Festyn Integracyjny, na którym odbędzie się również II konkurs na wakacyjną piosenkę amatorską. Będą mogli zaprezentować się tak samo soliści, jak i duety czy zespoły w różnych przedziałach wiekowych. Podczas spotkania zostaną przedstawione efekty innych projektów. Nie zabraknie również niespodzianek, smacznych potraw, humoru, konkursów i dobrej zabawy. Podsumowanie i motywacja do dalszych działań jest dowodem na to, że marzenia wszystkich naprawdę mogą stać się rzeczywistością¹²⁵.

124 W. Przybylska, *Szkolenia i integracja organizacji pozarządowych w gminie Kiwity*, „Gazeta Lidzbarska” 2009 nr 16 (298), s. 8.

125 R. Przytuła, *II konkurs na amatorską piosenkę wakacyjną*, „Piosenka jest dobra na wszystko”, „Gazeta Lidzbarska” 2009 nr 22 (304), s. 9.

Źródło: Archiwum Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi

- ▲ 19 lipca nad rzeką Suszycą odbył się Wakacyjny Festyn Integracyjny. Na podsumowaniu była mowa o działalności społeczności wsi Krekole i Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi. Podczas warsztatów stolarskich wykonano duże kwietniki, które obsadzono kwiatami i umieszczono wzdłuż wsi. Wybudowana została również kolejna wiata, która będzie służyła do przeprowadzania spotkań i różnych działań organizacyjnych na terenie Krekolandii. Przygotowane zostało również boisko do gry w piłkę siatkową. Podczas festynu, który był okazją na podsumowanie 5-letniej działalności SWRW, wystąpiły zespoły: „Malwa” z Krekol, „Sąsiedzi” z Lidzbarka Warmińskiego oraz Kazimierz Tytyło z Bartoszyc. Nie zabrakło konkursów i zawodów sportowych. Stowarzyszenie zadbało również o poczęstunek: był bigos, pierogi, szaszłyki, kiełbasa, ciasto i wiele innych pyszności. Festyn zakończył się zabawą taneczną, w której uczestnicy bawili się do nocy¹²⁶.

126 R. Przytuła, *Wakacyjny Festyn Integracyjny*, „Gazeta Lidzbarska” 2009 nr 23 (305), s. 8.

Źródło: Archiwum Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi

- ♣ W dniach 20-24 sierpnia młodzież w Krekol reprezentująca zespół „Malwa” miała okazję zaprezentować swoje osiągnięcia w Niemczech, w Powiecie Emsland w Emsburen. Spotkanie odbyło się w ramach projektu pt: „Spotkanie i wspólne muzykowanie młodzieżowych grup muzycznych z Krekol, Eicinuai (Litwa) i Emsburen (Niemcy) realizowane przez Stowarzyszenie Wspierające Rozwój Wsi z siedzibą w Krekolach oraz Stowarzyszenie „Grauen helfen Frauen”. Każdy kraj reprezentował swoją kulturę narodową, Krekole przestawiło kulturę Warmii. Prezentowano typowe tańce warmińskie i piosenki ludowe¹²⁷.

127 R. Przytuła, *Zespół „Malwa” z Krekol w Emsland*, „Gazeta Lidzbarska” 2009 nr 24 (306), s. 8.

Źródło: Archiwum Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi

ROK 2010:

- ▲ 14 lutego 2010 roku Stowarzyszenie Wspierające Rozwój Wsi zorganizowało w gospodarstwie agroturystycznym Mimoza w Krawczykach koncert walentynkowy. Młode społeczeństwo z trzech wiosek: Krekole, Krawczyki i Samolubie przygotowało wystrój sali na koncert i wystawę prac plastycznych pod okiem Marleny Wronowskiej. Występ muzyczny przygotowała Danuta Zdunek z 10-osobową grupą. Uczestnicy przygotowali piosenki, które wykonywali solo oraz w zespole. Maciej Remiszewski prowadził 30-osobową grupą taneczną, na których przygotowane zostały 4 układy taneczne. Stroje dla tancerzy, artykuły plastyczne, nagłośnienie i niezbędne materiały do wykonania koncertu zostały zakupione w ramach projektu ze środków Unii Europejskiej. Dzieci, młodzież i trenerzy stanęli na wysokości zadania. 5 miesięcy pracy pokazało chęć i zaangażowanie uczestników projektu. Wszyscy byli

pozytywnie zaskoczeni efektami osiągniętymi na zakończenie projektu. Koordynatorem projektu była Grażyna Przytuła¹²⁸.

Źródło: Archiwum Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi

- ♣ 25 lipca 2010 w Krekolach odbył się Festyn Integracyjny wraz z konkursem na amatorską piosenkę wakacyjną. Poprzedzony mszą świętą oraz przywitaniem przez Prezesa SWRW gości z Polski, jak i Litwy oraz Niemiec. Przedstawiciele Koła Łowieckiego także mieli swoją niespodziankę w postaci piezzonego dzika. Koncerty 3 zespołów z różnych krajów wzbudziły duże zainteresowanie publiczności. Rodzice młodzieży występującej w zespole „Malwa” ze wzruszeniem oglądali swoje dzieci¹²⁹.

128 G. Przytuła, *Koncert walentynkowy w Krawczykach*, „Gazeta Lidzbarska” 2010 nr 5 (336), s. 9.

129 B. Kułdo, E. Lubińska, *Międzynarodowe spotkanie w „Krekolandii”*, *Piosenka jest dobra na wszystko*, „Gazeta Lidzbarska” 2010 nr 26 (362), s. 9.

Źródło: Archiwum Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi

- ⤴ 25 lipca odbył się III konkurs na amatorską piosenkę wakacyjną. Jak co roku podczas festynu integracyjnego w miejscowości Krekole, w Krekolandii zorganizowanego przez Stowarzyszenie Wspierające Rozwój Wsi. Udział w konkursie wzięły osoby w różnym przedziale wiekowym jako soliści, duety oraz zespoły. Uczestnicy przygotowali 2 piosenki, jedna o tematyce wakacyjnej, druga dowolna, oczywiście w języku polskim. Oceniani byli przez jury w składzie: Wójt Gminy Kiwity Pan Zygmunt Bekieszcuk, Zastępca Wójta Pan Wiesław Tkaczuk, Ksiądz Proboszcz Stanisław Tokarz oraz Pan Władysław Połoczański z Koła Łowieckiego Leśnik. Pod uwagę był brany dobór repertuaru, podejście do interpretacji utworu, muzykalność i ogólny wyraz artystyczny. Najwyżej ocenieni: grupa przedszkolna – Mikołaj Zdunek, szkoła podstawowa – Aleksandra Gura, gimnazjum – Agnieszka Łoń, dorośli – Iwona Buraczewska. Konkurs cieszył się dużym zainteresowaniem co można zauważyć po około 400osobowej publiczności¹³⁰.

130 E. Lubińska, *Śpiewać każdy może*, „Gazeta Lidzbarska” 2010 nr 27 (363), s. 12.

Źródło: Archiwum Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi

- ▲ W ramach projektu „Ożywić rzekę Suszycę” odbył się konkurs na zdjęcie, wiersz czy piosenkę o tej rzece. Najwięcej zgłoszonych było zdjęć, które dokładnie przedstawiły piękno Suszycy. Nie zabrakło także piosenek i wierszy zaprezentowanych przez autorów. Wszyscy zostali nagrodzeni. Przy Krekolandii została umieszczona mapa, przez którą właśnie ta rzeka przepływa¹³¹.

Źródło: Archiwum Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi

131 E. Lubińska, *Ożywić rzekę Suszycę*, „Gazeta Lidzbarska” 2010 nr 29 (365), s. 12.

Suszyca woła o pomoc.

Opowiem Wam historię, której jeszcze nie znacie,
Mieszkam we wsi Krekole i wy w niej mieszkacie.

Koło domu mojego jest mała rzeka,

Płynie i krzyczy, na pomoc czeka.

Kiedys bardziej była zadbana,

I przez wszystkich uwielbiana.

Suszyca, tak ona się nazywa,

Rzadko kto teraz nad nią przebywa.

Pomóc bardzo bym jej chciała,

By już więcej nie płakała.

Sama zrobić nic nie dam rady,

Nie pomogą tu nawet opady.

Marzeniem jest moim, by wszyscy się zebrali

I w końcu o piękną Suszycę zadbali.

Nie jest ona taka mała,

Mocniej płynąć by wciąż chciała.

Ktoś ciągle rzuca do niej śmieci,

To zatruwa wszystkie dzieci.

Okropnie cały czas zarasta,

Nie może swobodnie przepłynąć do miasta.

Do was kieruję prośby swoje,

Spełnijmy, proszę, marzenia moje,

Żeby Suszyca piękną znów była,

By cała wioska się nią chwaliła.

Autor: Celina Piotrowicz

- ⤴ Pod koniec lipca Stowarzyszenie Wspierające Rozwój Wsi z siedzibą w Krekolach odwiedziła grupa młodzieży i opiekunów z Litwy i Niemiec. Mieli oni okazję razem z młodzieżą z Polski uczestniczyć w wycieczkach po województwie, międzynarodowym „mini turnieju piłki nożnej”, koncercie artystycznym podczas wakacyjnego festynu integracyjnego oraz wieczornych spotkaniach przy grillu. W przyszłym roku młodzież z Polski w ramach tej samej wymiany pojedzie do Niemiec¹³².

Źródło: Archiwum Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi

- ⤴ Święto Plonów Gminy Kiwity odbyło się w niedzielę, 12 września w Żegotach. Po uroczystej mszy świętej, na której zostały poświęcone piękne wieńce wykonane przez mieszkańców gminy Kiwity. Na terenie miejscowości przeszedł barwny korowód, na czele którego stali starostowie – Danuta Żurawska i Stanisław Kuzia. Czas umilały zespoły artystyczne dzieci i młodzieży, jak również zespół „Malwa” z Krekol. Były przeprowadzone zawody sportowe „na wesoło” i wiele innych atrakcji dożynkowych. Stowarzyszenie Wspierające Rozwój Wsi też uczestniczyło z zabawach,

132 M. Jagiełło, *Odwiedziny sąsiadów*, „Gazeta Lidzbarska” 2010 nr 30 (366), s. 6.

a młodzież z Krekol, Krawczyk i Samolubia pięknie pokazała się przed publicznością¹³³.

Źródło: Archiwum Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi

133 B. Kułdo, E. Lubińska, *Żegoty, Gminne dożynki, Nie zabrakło wiejskich przysmaków*, „Gazeta Lidzbarska” 2010 nr 32 (368), s. 6.

ROZDZIAŁ IV

METODOLOGIA BADAŃ WŁASNYCH

4.1. Cel i przedmiot badań

Proces badawczy to dokładne sprecyzowanie postępowań, polegających na zastosowaniu odpowiednich zabiegów w celu uzyskania określonej wiedzy. Jednak, żeby poznanie rzeczywistości było badaniem naukowym „wymaga wyraźnie sprecyzowanego celu badań, określenia problematyki działań, sformułowania hipotez głównych i szczegółowych, a następnie dokonania ich weryfikacji poprzez zastosowanie odpowiednich metod, technik, narzędzi badawczych oraz procedury opartej na wnioskowaniu¹³⁴”.

Celem badań jest określenie tego, do czego badacz zmierza i co poprzez swoje działania pragnie osiągnąć, to „dążenie do wzbogacenia wiedzy o osobach, rzeczach lub zjawiskach będących przedmiotem badań¹³⁵”. Według M. Guziuk cel badań to „poznanie naukowe istniejącej realnie rzeczywistości społecznej oraz opis wybranego problemu, faktu czy zjawiska¹³⁶”. Natomiast według T. Pilcha „zasadniczym celem poznania naukowego jest zdobycie wiedzy maksymalnie ścisłej, maksymalnie pewnej, maksymalnie ogólnej, maksymalnie prostej, o maksymalnej zawartości informacji¹³⁷”. Mając na uwadze powyższe, celem przeprowadzonych badań była próba oceny oraz identyfikacja czynników wpływania Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi z siedzibą w Krekolach na mieszkańców i okolice.

134 M. Guziuk, *Podstawy metodologiczne prac promocyjnych (nauki społeczno-pedagogiczne)*, wyd. II uzupełnione, Warszawa 2005, s. 29.

135 W. Dudkiewicz., *Podstawy metodologii badań*, Kielce 2000, s. 50.

136 M. Guziuk, *Podstawy metodologiczne prac promocyjnych (nauki społeczno-pedagogiczne)*, wyd. II uzupełnione, Warszawa 2005, s. 29.

137 T. Pilch, T. Bauman, *Zasady badań pedagogicznych*, Warszawa 2001, s. 36.

Drugim ważnym krokiem w podjętej procedurze badawczej jest ustalenie przedmiotu badań. Zdaniem Łobockiego przedmiotem badań jest „określona działalność społeczna ludzi, która związana jest z intencjonalnym kształtowaniem osobowości człowieka wraz z materialnym i pozamaterialnym jego kontekstem¹³⁸”.

Przedmiotem podjętych badań było poznanie wpływu SWRW na poprawę warunków w Krekolach oraz sprawdzenie czy mieszkańcy wsi Krekole zainteresowani są działaniami Stowarzyszenia w kierunku integracji społecznej, wzajemnego porozumienia i zwiększenia współdziałania na rzecz rozwoju wsi.

4.2. Problemy badawcze, hipotezy i narzędzia badawcze

Problemy badawcze to najogólniej rzecz biorąc „uświadomienie sobie przez badającego zakresu i obszaru jego niewiedzy¹³⁹”. Jest to jeden z podstawowych warunków podejmowania jakichkolwiek badań naukowych.

Zdaniem M. Łobockiego problemami są: „pytania na które szukamy odpowiedzi na drodze badań naukowych¹⁴⁰ „. Z kolei S. Nowak twierdzi, że jest to „pewne pytanie lub zespół pytań na które odpowiedź ma dostarczyć pytanie¹⁴¹”. Można stwierdzić, że formułowanie problemów badawczych to dość prosty zabieg polegający na rozbiciu tematu pracy na pytania i problemy. Zdaniem T. Pilcha zabieg ten musi spełniać kilka warunków :

- sformułowane problemy muszą wyczerpywać zakres naszej niewiedzy, zawarty w temacie badań. Tak więc problemy w sposób znacznie bardziej precyzyjny określają zakres naszych wątpliwości, tym samym określają teren badawczych poszukiwań;

138 M. Łobocki, *Metody i techniki badań pedagogicznych*, Warszawa 2006, s. 38.

139 M. Guziuk, *Podstawy metodologiczne prac promocyjnych (nauki społeczno-pedagogiczne)*, wyd. II uzupełnione, Warszawa 2005, s. 32.

140 M. Łobocki, *Metody i techniki badań pedagogicznych*, Warszawa 2006, s. 56.

141 S. Nowak, *Metodologia badań socjologicznych*, Warszawa 2007, s. 220.

- poprawnością sformułowanych problemów, jest konieczność zawarcia w nich wszystkich generalnych zależności pomiędzy zmiennymi;
- warunkiem poprawności problemu jest jego rozstrzygalność empiryczna oraz wartość praktyczna¹⁴².

Zważając na powyższe, problemem głównym przeprowadzonych badań było pytanie:

Czy mieszkańcy wsi Krekole zainteresowani są działaniami Stowarzyszenia zmierzającymi do integracji społecznej, wzajemnego porozumienia i zwiększenia współdziałania na rzecz rozwoju wsi?

Do głównego problemu badawczego sformułowane zostały następujące szczegółowe problemy badawcze :

- Czy mieszkańcy wsi Krekole mają wolny czas, aby czynnie uczestniczyć w działaniach Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi?
- Czy zainteresowani są warsztatami/szkoleniami organizowanymi przez SWRW?
- Jakie dziedziny szkoleń najbardziej interesują mieszkańców?
- Czy popierają działania Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi z siedzibą w Krekolach?

Kolejnym krokiem po ustaleniu problemów badawczych jest ustalenie do nich hipotez w oparciu o wiedzę teoretyczną i analizę literatury naukowej. Hipotezy to „wszelkie twierdzenia częściowo tylko uzasadnione, przeto także wszelki domysł, za pomocą którego tłumaczymy dane faktyczne, a więc też i domysł w postaci uogólnienia, osiągniętego na podstawie danych wyjściowych¹⁴³”.

Zgodnie z powyższym, na podstawie literatury przedmiotu została sformułowana główna hipoteza badawcza:

Zakładam, że działalność Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi jest podyktowana wieloma czynnikami społecznymi.

142 T. Pilch, *Zasady badań pedagogicznych*, Warszawa 1998, s. 24-25.

143 Ibidem, s. 26-27.

Do głównej hipotezy badawczej zostały postawione następujące szczegółowe hipotezy badawcze:

- Zakładam, że większość badanych dobrze odbiera działalność SWRW;
- Sądzę, że potrzeba działalności SWRW jest niezbędna w środowisku działania;
- Wiek i płeć mają wpływ na uczestnictwo w projektach realizowanych przez SWRW.

4.3. Metody, techniki i narzędzia badawcze

Opracowania metodologiczne mają różne klasyfikacje metod i technik badawczych. Różnice te polegają na tym, że to, co dla niektórych jest metodą, dla innych jest techniką i odwrotnie. „Najczęściej w pedagogice definiuje się metodę jako zespół teoretycznie uzasadnionych zabiegów koncepcyjnych i instrumentalnych obejmujących całość postępowania badacza, zmierzających do rozważenia określonego problemu naukowego: określony powtarzalny sposób rozwiązania problemu¹⁴⁴”.

Według S. Nowaka: „[...] metody badawcze to przede wszystkim typowe i powtarzalne sposoby zbierania, opracowywania, analizy i interpretacji danych empirycznych, służące do uzyskiwania maksymalnie (lub optymalnie) uzasadnionych odpowiedzi na stawiane pytania¹⁴⁵”.

„[...] Metoda jest pojęciem najszerszym i nadrzędnym w stosunku do techniki i narzędzia badawczego. Technika z kolei jest pojęciem podrzędnym wobec metody i nadrzędnym w stosunku do narzędzia badawczego. To ostatnie ma zaś zakres najwęższy i jest pojęciem podrzędnym zarówno wobec pojęcia metody jak i pojęcia techniki badawczej¹⁴⁶”.

W niniejszej pracy zastosowano **metodę sondażu diagnostycznego**, która jest „sposobem gromadzenia wiedzy o atrybutach strukturalnych i funkcjonalnych oraz dynamice zjawisk społecznych, opiniach i poglądach wybranych zbiorowości,

144 W. Dudkiewicz., *Podstawy metodologii badań*, Kielce 2000, s. 69.

145 S. Nowak, *Metodologia badań socjologicznych*, Warszawa 2007, s. 22.

146 T. Pilch, *Zasady badań pedagogicznych*, Warszawa 1998, s. 43.

nasileniu się i kierunkach rozwoju określonych zjawisk i wszelkich innych zjawiskach instytucjonalnie niezlokalizowanych – posiadających znaczenie wychowawcze – w oparciu o specjalnie dobraną grupę reprezentującą populację generalną, w której badane zjawisko występuje¹⁴⁷”.

Według A. Kamińskiego technika badań to „czynności praktyczne, regulowane starannie wypracowanymi dyrektywami, pozwalającymi na uzyskanie optymalnie sprawdzalnych informacji, opinii, faktów¹⁴⁸”.

Mając na uwadze powyższe, do przeprowadzenia podjętych badań jako technikę wybrano ankietę, a jako narzędzia użyto kwestionariusz ankiety.

W definicji K. Konarzewski ankietę przedstawia jako „sposób zbierania danych polegających na planowym wypytywaniu badanego¹⁴⁹”. Podstawą ankiety jest kwestionariusz, czyli ustalona lista pytań, którym towarzyszy mniej lub bardziej zamknięty zbiór odpowiedzi¹⁵⁰. Natomiast M. Guziuk jako ankietę rozumie technikę badawczą polegającą „na zbieraniu określonych informacji, opinii, poglądów i faktów drogą pisemnych odpowiedzi (...). Jej charakterystyczną cechą jest to , że respondent sam (pisemnie) odpowiada na pytania zawarte w kwestionariuszu (narzędziu realizującym omawianą technikę badawczą)¹⁵¹”. Ankieta w swej treści zawiera wąskie zagadnienie. Niemniej jednak pytania ankietowe winny zawierać zestaw zagadnień świadomy i logiczny dla rozwiązania badanego problemu. Ważna jest również ich jedno problemowość oraz spójność z treścią problemów badawczych. „W badaniach pedagogicznych opisywana technika służy przede wszystkim do poznawania cech określonej grupy społecznej, zbiorowych opinii o faktach i zdarzeniach , a także do badania stopnia wiedzy lub świadomości wytypowanej próby reprezentacyjnej na określony temat¹⁵²”.

147 T. Pilch, *Zasady badań pedagogicznych*, Warszawa 1998, s. 51.

148 Ibidem, s. 76.

149 K. Konarzewski, *Jak uprawiać badania oświatowe*, Warszawa 2000, s. 137.

150 Ibidem, s. 137.

151 M. Guziuk, *Podstawy metodologiczne prac promocyjnych (nauki społeczno-pedagogiczne)*, wyd. II uzupełnione, Warszawa 2005, s. 68 .

152 Ibidem, s. 69.

Przygotowując określone narzędzie badawcze należy pamiętać o ogólnie obowiązujących zasadach metodologicznych, a także o szczególnych cechach tych technik.

Zastosowane kwestionariusze ankiet dla dzieci i dorosłych w przeprowadzanych badaniach zawierały metryczkę i łącznie 20 pytań zamkniętych oraz 2 otwarte skierowane do osób dorosłych. Respondenci chętnie udzielali odpowiedzi, wyrażając w ten sposób zadowolenie z zainteresowania ich sytuacją. Wydaje się, udzielone przez nich odpowiedzi były szczere, a podawane informacje prawdziwe.

Drugą z wybranych technik była **obserwacja uczestnicząca**. Obserwacja jest czynnością badawczą, polegającą na gromadzeniu danych drogą spostrzeżeń¹⁵³. Jest najbardziej wszechstronną techniką gromadzenia materiałów. Z uwagi na jej wszechstronność i jej złożoność istnieją niekiedy tendencje do nazywania jej metodą badawczą. Obserwacją można nazwać prostą nieplanowaną rejestrację zdarzeń i faktów, ale także proces kontrolowanej obserwacji systematycznej z użyciem skomplikowanych technik pomocniczych (kamery, magnetofonu i arkuszy obserwacyjnych włącznie).

Do najpopularniejszej obserwacji należy obserwacja otwarta albo swobodna. W praktyce stosowana jest przez nauczycieli i organizatorów. Daje ona sumę wiedzy o przedmiocie zainteresowań lub pracy, pozwalając na sprawniejsze działanie w określonej dziedzinie. Ta obserwacja spełnia ważną rolę w początkowym etapie każdej planowanej działalności badawczej. Pozwala na uzyskanie wiedzy o badanym przedmiocie, która daje podstawę do szczegółowego planowania dalszego toku badań, głównie do sformułowania zagadnień wstępnych i hipotez roboczych. Przy prowadzeniu badań metodą sondażu diagnostycznego obserwacja jest jej nieodzownym etapem przygotowawczym.

Przeprowadzone badania metodą obserwacji pozwoliły na wyodrębnienie cech społeczeństwa, które mają wpływ na działanie Stowarzyszenia. Do czynników tych należą: płeć, wiek, sytuacja rodzinna, wykształcenie, zainteresowania, hobby, chęć

153 T. Pilch, *Metodologia pedagogicznych badań środowiskowych*, Wrocław-Kraków-Gdańsk 1971, s. 82.

działania. Obserwacje te potwierdziły obliczenia statystyczne (ankieta) ich wpływ na rodzaj deklarowanych odpowiedzi w różny sposób.

4.4. Teren i organizacja badań

Wieś Krekole, w której przeprowadziłam badania, leży w województwie warmińsko-mazurskim. Region ten charakteryzuje się dużym udziałem obszarów wiejskich, na których występują liczne bariery w dostępie do infrastruktury, korzystania z usług społecznych, możliwości zdobycia i podnoszenia kwalifikacji. Obszary te są mało aktywne, stąd niezbędne jest wspieranie inicjatyw ukierunkowanych na podnoszenie aktywności społecznej ich mieszkańców. Wieś Krekole jest miejscowością o zabudowie wsiółkowej w związku z czym spotkania mieszkańców są utrudnione. Głównym jej problemem jest bierność w społeczeństwie polegająca na małej aktywności współpracy oraz wzajemnego dążenia do celu a także braku wymiany doświadczeń lokalnej społeczności. Coraz bardziej widoczne jest zamykanie się w sobie, niechęć oraz strach angażowania się w problemy społeczne. Zanikają autorytety dla dzieci i młodzieży, które coraz częściej naśladują negatywne zachowania i przykłady przekazywane przez środki masowego przekazu takie jak: przemoc, agresja, wandalizm, przestępczość. Powoduje to zaburzenia w prawidłowym funkcjonowaniu rodziny, jej izolację w poszczególnych grupach społecznych. Społeczność wsi Krekole cechuje się niewielką aktywnością społeczną i nieufnością wobec zmian dopiero zaczynająca przejawiać impulsy aktywizacji¹⁵⁴.

Badania ankietowe przeprowadzono w drugim kwartale 2011 roku na terenie wsi Krekole. Badaniu poddano 97 osób – 79 osób dorosłych i 18 dzieci i młodzieży.

Badani udzielali odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu – ściśle związanym z tematem badań oraz głównymi problemami badawczymi. Kwestionariusze ankiety składały się: dla młodzieży z 8 pytań, natomiast dla dorosłych z 13 pytań,

154 Kronika Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi z siedzibą w Krekolach.

pod którymi zamieszczono odpowiedzi do wyboru lub do pisemnego wypełnienia. W kilku pytaniach można było zakreślić więcej niż jedną odpowiedź.

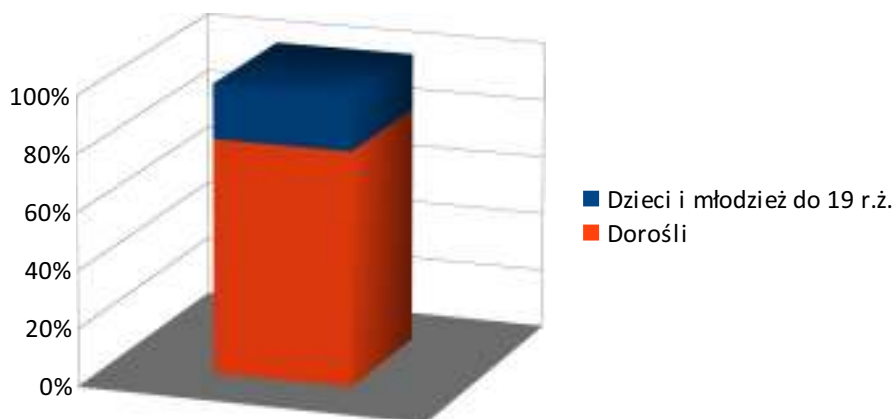
4.5. Charakterystyka badanej populacji

W badaniach udział wzięło 97 osób – 79 osób dorosłych i 18 dzieci i młodzieży.

79 osób dorosłych stanowi 81% ankietowanych, natomiast dzieci i młodzież do 19 roku życia stanowi 19%.

Procentowy udział osób w badaniach przedstawia wykres nr 1.

Wykres 1. Procentowy podział na dzieci, młodzież i dorosłych ankietowanych. (w %).

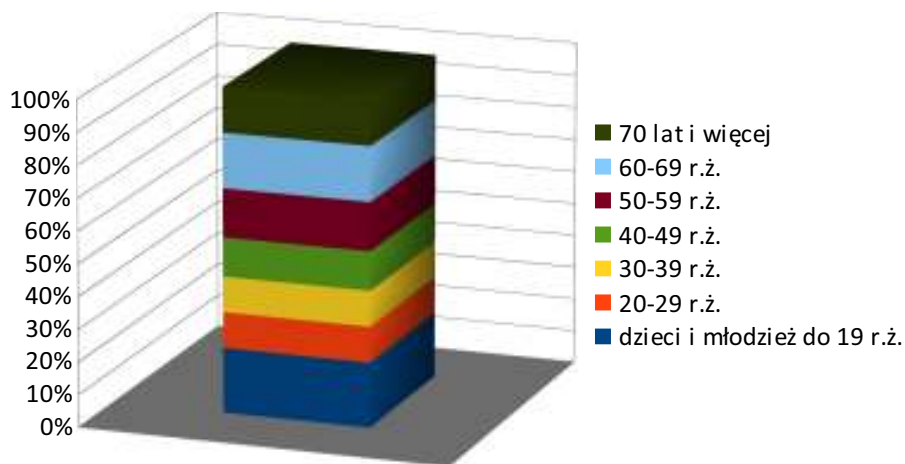

źródło: badania własne

Respondenci biorący udział w badaniach to kobiety i mężczyźni w różnym wieku. Poczynając od dzieci i młodzieży, kończąc na dorosłych mających ponad 70 lat. Analizując dane zawarte w ankietach można dostrzec w tym rozkładzie podobieństwo ilości osób w danym wieku.

Wiek ankietowanych przedstawia wykres nr 2.

Wykres 2. Charakterystyka wieku badanych (w %)

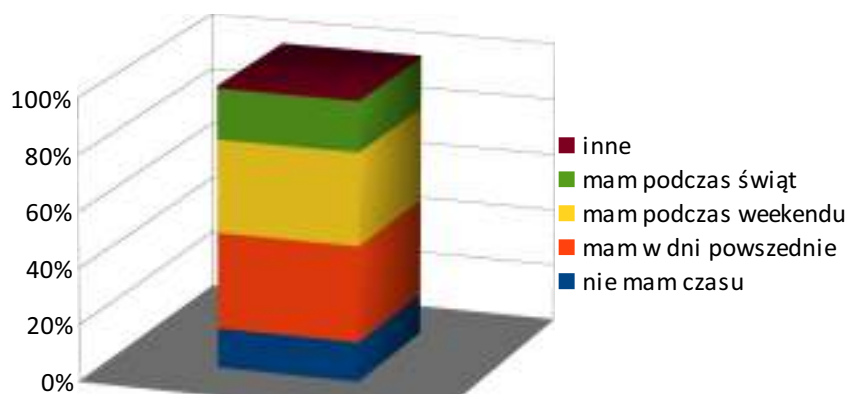

Źródło: badania własne

Wśród ankietowanych osób dorosłych 67% nie pracuje, 15% pracuje dorywczo a tylko 17% deklaruje, że pracuje na stałe. Osoby te w większości mają czas w ciągu całego tygodnia jednocześnie informując, że są to godziny popołudniowe i wieczorne a tylko 15 z nich twierdzi, że w ogóle nie ma czasu. Odpowiedzi nie sumują się do pełnych 100% ze względu na to, że ankietowani mogli zaznaczać więcej niż jedną odpowiedź.

Młodzież natomiast ze względu na codzienne zajęcia szkolne w większości (72%) dysponuje wolnym czasem po południu, natomiast 28% ma wolny czas w weekendy.

Wykres 3. Charakterystyka czasu wolnego osób ankietowanych (w %).

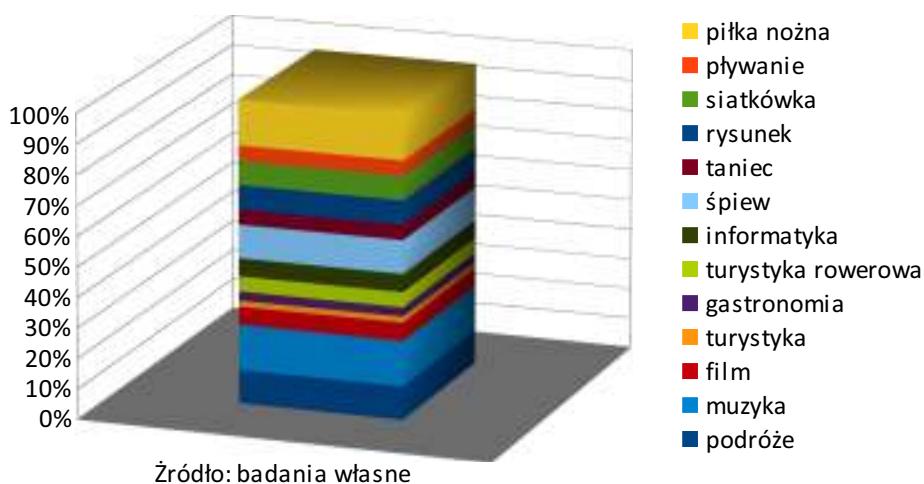

Źródło: badania własne

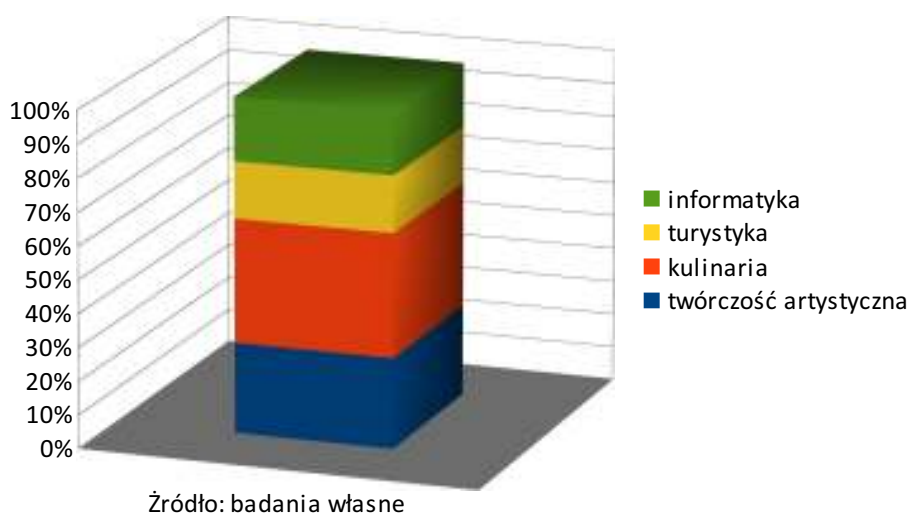
Analizując odpowiedzi na jedno z pytań zawartych w ankiecie dla osób dorosłych i dla młodzieży próbowano ustalić, czy ankietowane osoby zainteresowane są wzięciem udziału w szkoleniach lub warsztatach zaproponowanych przez Stowarzyszenie Wspierające Rozwój Wsi. Zdecydowana większość tych osób, czyli ponad 79% jest zainteresowana takim udziałem.

Osoby dorosłe najchętniej uczestniczyłyby w szkoleniu z dziedziny artystycznej i kulinarnej, natomiast zainteresowania młodzieży najczęściej związane są z muzyką i śpiewem oraz piłką nożną.

Wykres 4. Zainteresowania młodzieży w Krekolach.

Wykres 5. Zainteresowanie osób dorosłych szkoleniami/warsztatami

Wynik takich odpowiedzi jest wiążący dla działalności Stowarzyszenia. Jest oznaką i inicjatywą do poszukiwania długotrwałych źródeł finansowania poprzez wypracowanie i przetestowanie modelu społecznych potrzeb mieszkańców wsi. Dorosłe osoby deklarujące swój udział w organizowanych szkoleniach winny otrzymać wiedzę na temat czasu, możliwości i zasadności uczestnictwa w proponowanych szkoleniach. Jednocześnie Stowarzyszenie jako organizacja realizująca potrzeby mieszkańców wsi winna zadbać o chęć aktywizacji i integracji przyszłych uczestników szkolenia poprzez upowszechnianie idei utworzenia wiosek tematycznych na terenie gminy.

W tym miejscu należałoby pokusić się o wieloletnie doświadczenie Stowarzyszenia, które na co dzień zajmuje się działalnością charytatywną, kulturalną i proedukacyjną. Doświadczenie w pracy na rzecz społeczności lokalnej dostarczyło Stowarzyszeniu wiedzy na temat oczekiwań mieszkańców wsi. Za pewne wielu z nich posiada wrodzone zdolności manualne (artystyczne, kulinarne itp.) ale nie potrafi ich właściwie zidentyfikować oraz wykorzystać. Osoby te nie mają wiedzy na temat potencjału swoich zdolności oraz możliwości ich wykorzystania i promowania. Zatem należałoby podjąć próbę rozwiązania problemu poprzez organizację szkoleń o charakterze komunikacyjnym, których zadaniem będzie nie tylko nauka współdziałania w grupie, ale również mobilizacja środowiska wiejskiego do podejmowania inicjatyw w kwestii „co my chcemy” i „jak to zrealizujemy”. Staje się niezbędne rzeczywiste określenie potrzeb i oczekiwań 79% zainteresowanych udziałem w szkoleniach czy warsztatach kierunkowych.

Posługując się wypracowanym schematem potrzeb mieszkańców wsi istnieje zasadność i konieczność opracowania, przygotowywania projektów i dokumentacji aplikacyjnej o środki unijne na ich realizację.

Konieczne wydało się również poznanie opinii ankietowanych osób na temat podejmowanych przez Stowarzyszenie jednorazowych działań takich jak ognisko, kulig, wspólne śpiewanie kolęd/piosenek. Opinie były wyrażane w przeprowadzonych ankietach co zostało przedstawione w rozdziale V.

ROZDZIAŁ V

WYNIKI BADAŃ WŁASNYCH

5.1. Chęć uczestnictwa w działaniach Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi mieszkańców Krekol podyktowana zasadnością i czasem

Małe środowiska, społeczności wiejskie nie są łatwe do zorganizowania i działania. Są raczej obserwatorami poczynań sąsiadów. Nie do końca zbadana nieufność sprawia, że tłumaczą się brakiem czasu lub innymi ważnymi dla nich sprawami byleby nie zaistnieć publicznie. Czas i końcowy efekt działalności projektowej Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi sprawia, że liczniejsze grupy społeczne okazują chęć uczestnictwa w planowanych i wypracowanych projektach. Niemały wpływ na taki stan rzeczy mają opinie osób już uczestniczących i będących beneficjentami ostatecznymi zrealizowanych i przydatnych projektów, w ramach których mogli poznać swoje umiejętności. Społeczność wiejska pokłada duże nadzieje w sensie uczestnictwa w działaniach SWRW jeżeli została do nich przekonana przez ludzi, którzy już tam są i dobrze się realizują.

Interesujące wobec tego wydaje się zapoznanie z opiniami respondentów na temat chęci ich uczestnictwa w działaniach SWRW. Opinie uzyskane w trakcie badania przedstawia tabela nr 1.

Tabela 1. Opinie respondentów dotyczące chęci uczestnictwa w działaniach SWRW w zależności od płci (w %).

Dlaczego chciałby Pan(i) uczestniczyć w działalności SWRW?	Płeć			
	Kobiety		Mężczyźni	
	N	%	N	%
Potrzeba przynależności	10	17,0	14	36,0
Potrzeba kontaktu z drugim czło- wiekiem	12	21,0	7	18,0
Aktywne spędzenie wolnego czasu	36	62,0	18	46,0
Razem	58	100,0	39	100,0

Zródło: badania własne

Na pytanie o chęć uczestnictwa w działaniach SWRW odpowiedziało 58 badanych kobiet i 39 badanych mężczyzn. Można stwierdzić, że płeć respondentów ma znaczny wpływ na udzielone odpowiedzi. Wśród badanych kobiet 10 z nich swą chęć uczestnictwa w działalności SWRW przypisała potrzebie przynależności jest to 17% badanej grupy. Jednocześnie kolejne badane kobiety wskazywały bardziej potrzebę kontaktu z drugim człowiekiem. Te respondentki to 12 kobiet, które stanowią 21% ankietowanych. Niemniej jednak największą grupę kobiet (36) tworzą osoby zainteresowane aktywnym spędzaniem wolnego czasu (62%) badanych. Również badana grupa mężczyzn wykazuje w swych odpowiedziach potrzebę przynależności bo aż (36%) 14 badanych. Potrzebę kontaktu z drugim człowiekiem wykazało tylko 7 mężczyzn co stanowi 18% badanej populacji. Natomiast 18 z nich tj 46% badanych widzi sens w aktywnym spędzaniu czasu wolnego. Z przeprowadzonego badania wynika, że zarówno kobiety jak i mężczyźni chęć uczestnictwa w działaniach SWRW odnosi się głównie do potrzeby aktywnie spędzanego czasu wolnego. Dokładna analiza wyników badań potwierdza, iż uzyskane odpowiedzi zależały głównie od wieku osób badanych.

Tabela 2. Opinie respondentów dotyczące chęci uczestnictwa w działaniach SWRW w zależności od wieku (w %).

Dlaczego chciałby Pan(i) uczestniczyć w działalności SWRW?	Wiek							
	Dzieci i młodzież do 19 r.ż.		Od 20 do 39 lat		Od 40 do 59 lat		Od 60 do 70 i więcej	
	N	%	N	%	N	%	N	%
Potrzeba przynależności	2	11,0	4	15,0	7	19,0	1	7,0
Potrzeba kontaktu z drugim człowiekiem	7	39,0	9	33,0	12	32,0	8	53,0
Aktywne spędzenie wolnego czasu	9	50,0	14	52,0	18	49,0	6	40,0
Razem	18	100,0	27	100,0	37	100,0	15	100,0

Zródło: badania własne

Wśród ankietowanych kobiet i mężczyzn badana była również grupa młodzieży i dzieci do 19 roku życia. Można zauważyć, że wiek badanych miał znaczny wpływ na odpowiedzi dotyczące chęci uczestnictwa w działaniach SWRW. Dzieci i młodzież

nie czują jeszcze potrzeby przynależności, świadczy o tym odpowiedź twierdząca 2 osób co stanowi 11% badanej grupy. Niemniej jednak chcą się spotykać, tak odpowiedziało 7 osób co stanowi 39% badanych. Badana grupa w swych odpowiedziach naciska na aktywne możliwości spędzania czasu wolnego 9 osób tj 50% respondentów do 19 roku życia. Badane osoby z przedziału wiekowego od 20 do 39 lat miały nieco inne spojrzenie na zadawane pytania. Aż 4 osoby z badanej grupy poprzez uczestnictwo w działaniach SWRW widzą chęć, konieczność przynależności do grupy co uwidacznia 15% badanych. Kolejne 9 osób z tej samej grupy widzi potrzebę kontaktu z drugim człowiekiem (33%) badanych. Natomiast liczna grupa 14 osób tj 52% badanych jest zwolennikiem aktywnego spędzania czasu wolnego.

Wiek stanowi o potrzebach badanych, co wykazała grupa respondentów z przedziału od 40 do 59 lat. Ich odpowiedzi i zamierzenia różnią się od pozostałych w przypadku potrzeby przynależności do SWRW. Tu 7 osób (19%) badanych odczuwa chęć, potrzebę przynależności społecznej. Dla nich jest również ważny kontakt z drugim człowiekiem, tak odpowiedziało 12 osób (32%) badanej populacji. Oni również, jak młodsze grupy, działalność SRWR widzą poprzez możliwość aktywnie spędzanego czasu dla 18 osób tj (49%) badanych. Grupa osób mniej czynnych zawodowo w przedziale wiekowym 60 lat i więcej nie ulega potrzebie przynależności, o czym świadczy odpowiedź 1 respondenta (7%) badanej grupy. Te osoby uczestnictwo w SWRW odbierają jako możliwość kontaktu z drugim człowiekiem tak wskazało 8 osób (53%) grupy badanej. Ważne jest dla nich również możliwość aktywnego spędzania czasu, są to oczekiwania 6 badanych tj(40%) respondentów.

Zauważyć można, że wiek badanych respondentów ma wpływ jedynie na potrzebę przynależności. Bez względu na wiek cała grupa badanych chciałaby uczestniczyć w działaniach SWRW dla możliwości spotkań, rozmów a przede wszystkim aktywnie spędzać wolny czas.

5.2. Zainteresowanie osób badanych tematyką szkoleń, warsztatami organizowanymi przez Stowarzyszenie Wspierające Rozwój Wsi z siedzibą w Krekolach

Nie ulega wątpliwości, że podstawowym instrumentem działalności Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi jest możliwość pozyskiwania funduszy w celu realizacji planowanych szkoleń. Nie jest to łatwe zadanie przy braku finansowania ze środków własnych. Istnieje wówczas potrzeba odnajdywania się w partnerstwie z innymi stowarzyszeniami czy jednostkami samorządowymi. Aby umiejętnie zaplanować przyznane środki należałoby sprawdzić, zdiagnozować potrzeby mieszkańców i ich chęci do uczestnictwa w planowanych warsztatach czy szkoleniach. Zważyć przy tym należy na efektywność, uczestnictwo i zainteresowania beneficjenta ostatecznego danego programu, projektu szkoleniowego.

Następne pytanie zawarte w ankiecie dotyczyło zainteresowania tematyką szkoleń i warsztatów organizowanych przez SWRW. Odpowiedź na pytanie: „W jakich zajęciach chciałby Pan(i) uczestniczyć?”- przedstawia poniższa tabela.

Tabela 3. Opinie respondentów dotyczące zainteresowaniem tematyką szkoleń i warsztatów organizowanych przez SWRW w zależności od płci (w %).

W jakich zajęciach chciałby Pan(i) uczestniczyć?	Płeć			
	Kobiety		Mężczyźni	
	N	%	N	%
Zajęcia sportowe	5	9,0	18	46,0
Zajęcia artystyczne	31	53,0	7	18,0
Zajęcia gospodarstwa domowego	20	35,0	2	5,0
Zajęcia komputerowe	2	3,0	12	31,0
Razem	58	100,0	39	100,0

Źródło: badania własne

Analizując powyższe dane stwierdzić można, że zarówno kobiety jak i mężczyźni wykazują chęć uczestnictwa w proponowanych blokach szkoleniowych. Grupa badanych kobiet większe zainteresowania wykazuje w zajęciach artystycznych

(53%,) 31 osób badanych. Kobiety chciałyby również skorzystać z możliwości zajęć gospodarstwa domowego, tak wykazało 20 respondentek (35%) badanych. Za zajęciami sportowymi opowiedziało się 5 respondentek (9%) badanych, a zajęcia komputerowe są ciekawe dla 2 kobiet co stanowi (3%) badanej grupy.

Statystyka badanych mężczyzn nieco odbiega od zainteresowań kobiet. Zdecydowana ich większość 18 osób (46%) badanych chciałoby skorzystać z zorganizowanych zajęć sportowych. Następna grupa 12 osób (31%) z chęcią będzie uczestniczyła w zajęciach komputerowych. Mężczyźni wykazali również zainteresowania artystyczne i 7 z nich (18%) badanych chciałoby uczestniczyć w tego rodzaju szkoleniach czy warsztatach. Tylko 2 mężczyzn (5%) badanych zainteresowanych było zajęciami z gospodarstwa domowego.

Zapewne zainteresowania badanej populacji mają wpływ na wykonywane, bądź zmieniane zawody. Łączą się z przydatnością nowych umiejętności w dalszym życiu, funkcjonowaniu, czy czynnym wypoczynkiem w przypadku zajęć sportowych. Również środowisko, rodzina, otoczenie, znajomi odgrywają dużą rolę przy wyborze możliwości zarobkowania poprzez uzyskanie nowych kwalifikacji.

Wiek ankietowanych to również jeden z czynników, który ma wpływ na rodzaj odpowiedzi związanej tematyką szkoleń. Tak jak można było przewidzieć wraz z wiekiem zainteresowania są różne bo niekoniecznie dla wszystkich mają powiązanie z przyszłym zatrudnieniem. Wyniki uzyskanych odpowiedzi przedstawia tabela nr 4.

Tabela 4. Opinie respondentów dotyczące zainteresowaniem tematyką szkoleń i warsztatów organizowanych przez SWRW w zależności od wieku (w %).

W jakich zajęciach chciałby Pan(i) uczestniczyć?	Wiek							
	Dzieci i młodzież do 19 r.ż.		Od 20 do 39 lat		Od 40 do 59 lat		Od 60 do 70 i więcej	
	N	%	N	%	N	%	N	%
Zajęcia sportowe	8	44,0	11	41,0	4	11,0	0	0,0
Zajęcia artystyczne	7	39,0	7	26,0	17	46,0	7	47,0
Zajęcia gospodarstwa domowego	0	0,0	1	3,0	13	35,0	8	53,0
Zajęcia komputerowe	3	17,0	8	30,0	3	8,0	0	0,0
Razem	18	100,0	27	100,0	37	100,0	15	100,0

Źródło: badania własne

Z powyższych informacji zawartych w tabeli wynika, że badani z młodszej grupy wiekowej są bardziej zainteresowani zajęciami sportowymi, tak odpowiedziało 8 badanych z grupy do 19 roku życia, a to stanowi aż (44%) respondentów. Dla tej grupy wiekowej również ważne są zajęcia artystyczne, na które decyduje się 7 osób (39%) badanych. Ta grupa badanych nie jest zainteresowana zajęciami z gospodarstwa domowego, co może świadczyć o bezpieczeństwie domowego ogniska, gdzie sprawami kulinarnymi i podobnymi zajmują się dorośli domownicy. Niewielkie zainteresowanie zajęciami komputerowymi badanych młodych osób może wynikać z ich doskonałych umiejętności informatycznych nabywanych w szkołach. Niemniej jednak (17%) badanych tj. 3 osoby zainteresowane są tego rodzaju szkoleniami, które podniosą ich wiedzę informatyczną. Dla osób w przedziale wiekowym 20-39 zajęcia sportowe są najważniejsze, tak odpowiedziało 11 respondentów co stanowi (41%) badanej grupy. Zainteresowani są również zajęciami komputerowymi 8 osób (30%) badanej grupy. Również ważne dla tej grupy badanych osób są zajęcia artystyczne tak odpowiedziało 7 osób (26%) respondentów. Najmniejszym zainteresowaniem okazały się być zajęcia z gospodarstwa domowego, ważne tylko dla 1 osoby (3%) badanej grupy. Analizując powyższe wyniki należy stwierdzić, że respondenci w grupie młodzież jak i osoby do 39 roku życia nie są zainteresowani zajęciami z gospodarstwa domowego co może świadczyć o konkretnych kwalifikacjach zawodowych, zdobywanych na szkoleniach, potrzebnych do rozwoju osobistego. Inaczej do kierunków szkoleń odniosła się badana grupa z przedziału wiekowego 40-59, których zainteresowania zmierzają w kierunku artystycznym. W grupie tej 17 osób (46%) widzi siebie na zorganizowanych zajęciach artystycznych. Ten wynik może świadczyć o ich dojrzałości, ciekawości, chęci tworzenia nowych rzeczy, bycia w grupie czy zespole. Wysoki wynik, bo 13 badanych (35%) respondentów swoje szanse pokłada w zajęciach gospodarstwa domowego, co może świadczyć o ich dojrzałości, ciekawości i chęci sprawdzania siebie w tak rozległej dyscyplinie szkoleniowej i warsztatowej. Porównywalnie określiła grupa badanych 40-59 chęci uczestnictwa w zajęciach sportowych i komputerowych. Wynika z tego, że tylko pojedyncze osoby chciałyby skorzystać z zajęć sportowych i informatycznych. Ostatnia grupa

badanych z przedziału wiekowego 60-70 i więcej nie wykazała zainteresowania zajęciami sportowymi ani też komputerowymi, co może być wytłumaczeniem wiekowym lub małą wiarą w swoje możliwości. Niemniej jednak chcieliby skorzystać z możliwości uczestnictwa w zajęciach gospodarstwa domowego 8 osób (53%) badanych oraz z zajęć artystycznych 7 osób (47%) respondentów. Analizując potrzeby ludzi powyżej 60 roku życia należy zauważyć, że i oni mają swoje oczekiwania w kwestii tematycznej organizowanych szkoleń czy warsztatów. Zatem planując szkolenia Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi powinno rozpatrzyć się możliwości, chęci, predyspozycje, czas, wiek, płeć beneficjentów chętnych do uczestnictwa w planowanych przedsięwzięciach.

5.3. Potrzeba istnienia Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi z siedzibą w Krekolach w ocenie mieszkańców

W badaniach starano się uzyskać informację dotyczącą potrzeby istnienia Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi z siedzibą w Krekolach. Poprzez odpowiedzi na pytanie: „Co myśli Pan(i) o potrzebie działalności Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi z siedzibą w Krekolach?”- uzyskano informacje nie tylko popierające działalność SWRW, ale również deklaracje uczestniczenia w realizowanych programach.

Tabela 5. Opinie respondentów dotyczące potrzeby istnienia Stowarzyszenia w zależności od płci (w%).

Co myśli Pan(i) o potrzebie działalności Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi z siedzibą w Krekolach?	Płeć			
	Kobiety		Mężczyźni	
	N	%	N	%
Popieram działania SWRW i uczestniczę w programach realizowanych	47	81,0	32	82,0
Popieram działania SWRW, ale uczestniczę sporadycznie	11	19,0	7	18,0
Działania SWRW są zbędne	0	0,0	0	0,0
Razem	58	100,0	39	100,0

Źródło: badania własne

Dokładna analiza wyników badań potwierdza, że zarówno kobiety jak i mężczyźni popierają działania SWRW i czynnie uczestniczą w realizowanych programach. Taka opinię wyraziło 81% badanych kobiet i 82% badanych mężczyzn, co staje się świadectwem konieczności istnienia Stowarzyszenia. Kolejne wypowiedzi badanych respondentów obu płci wykazały poparcie tej działalności jednak badani uczestniczą sporadycznie w realizowanych programach, co może oznaczać ich brak czasu lub programy zahaczają o inne sprawy związane z codziennym życiem respondentów (szkoła, praca, organizacje społeczne). Żadna z badanych osób nie wskazała, że działania SWRW są zbędne. Przedstawione opinie są budujące i zapewne będą miały wpływ na rozwój działalności Stowarzyszenia.

Wiek ankietowanych to również jeden z czynników, który ma wpływ na rodzaj odpowiedzi związany z potrzebą działalności SWRW w Krekolach. Wyniki uzyskanych odpowiedzi przedstawia tabela nr 6.

Tabela 6. Opinie respondentów dotyczące potrzeby istnienia Stowarzyszenia w zależności od wieku (%).

Co myśli Pan(i) o potrzebie działalności Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi z siedzibą w Krekolach?	Wiek							
	Dzieci i młodzież do 19 r.ż.		Od 20 do 39 lat		Od 40 do 59 lat		Od 60 do 70 i więcej	
	N	%	N	%	N	%	N	%
Popieram działania SWRW i uczestniczę w realizowanych programach	18	100,0	10	37,0	36	97,0	15	100,0
Popieram działania SWRW i uczestniczę sporadycznie	0	0,0	17	63,0	1	3,0	0	0,0
Działania SWRW są zbędne	0	0,0	0	0,0	0	0,0	0	0,0
Razem	18	100,0	27	100,0	37	100,0	15	100,0

Źródło: badania własne

Jak wskazują opinie badanych dzieci i młodzieży cała populacja w 100% popiera działanie SWRW i uczestniczy w realizowanych programach. Świadczyć to może o wysokiej potrzebie kontynuacji działań Stowarzyszenia na rzecz ludzi młodych. Mimo dodatkowych zajęć szkolnych ta młodzież jest aktywna, ambitna, chętna do wszelkich wyzwań, które kierowane są do nich w postaci szkoleń, zajęć pozalekcyjnych czy warsztatów edukacyjnych. Ankietowana grupa z przedziału wiekowego 20-39 popiera również działanie SWRW i uczestniczy w realizowanych programach tak odpowiedziało 10 osób co stanowi 37% badanej populacji. Pozostałe badane osoby 17 (63%) w pełni popiera działalność Stowarzyszenia mimo sporadycznego uczestnictwa w realizowanych przedsięwzięciach. Ta grupa wyraża swoje zadowolenie i aprobatę dla istnienia SWRW, a sporadyczne uczestnictwo może być związane z zajęciami zawodowymi i brakiem czasu badanych. Osoby w wieku od 40-59 są całkowicie oddani działaniom Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi, na co wskazuje wysoki procent badanych (97%) uczestniczących w realizowanych programach. Respondenci z grupy wiekowej od 60-70 i wyżej popierają w 100% potrzebę działalności Stowarzyszenia i czynnie uczestniczą w tych działaniach. Odpowiedzi respondentów dają do myślenia, że człowiek w każdym wieku może być przydatnym o ile wychodzi z założenia, że jeszcze nie spożytkował drzemających w nim możliwości.

ZAKOŃCZENIE

Przeprowadzone badania pozwoliły na zaprezentowanie uwarunkowań, które decydują o potrzebie działania Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi z siedzibą w Krekolach. Działania te mają wpływ na kreowanie mobilności społecznej i zawodowej mieszkańców wsi. Do czynników tych należą: płeć, wiek i chęć stawiania przed sobą celu.

Celem Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi jest dowartościowanie ludzi zaangażowanych mniej lub więcej w działalność prospołeczną oraz do jej podejmowania, szczególnie młodego pokolenia. Kolejnym etapem działania jest zdobywanie środków na realizację programów co stanowi dość skomplikowaną sprawę. Przede wszystkim liczy się program, jaki Stowarzyszenie zamierza zrealizować na przestrzeni dwóch, trzech lat. Bardzo ważna jest znajomość potencjalnych źródeł finansujących tego typu aktywność. Kolejnym etapem w zdobyciu pieniędzy jest wkład własny. Im większa część projektu pokrywana jest ze środków własnych, tym większe są szanse na pozyskanie brakujących funduszy. Środki własne to jedynie składki członkowskie lub prywatne zasoby Zarządu Stowarzyszenia. Z uwagi na ubogie środowisko Zarząd, nie może liczyć na regularne wpłaty składek członkowskich. Tak więc w rękach Zarządu tkwi cała organizacja i zaopatrzenie w niezbędne środki do pozyskiwania pozostałych funduszy na realizację programów projektowych.

Aktywizowanie społeczności lokalnej mobilizuje siły, które ludzie mają w sobie. Ten rodzaj obywatelskiej działalności uczy wartości wspólnego działania i buduje wiarę w siebie. Ludzie zaangażowani w realizację celów muszą wiedzieć, co konkretnego mają do zrobienia. To nie tylko wyznacza, co zrobić, ale pozwala określić, czy ich działanie w dążeniu do tego odległego celu przynosi sukcesy, porażki, czy też nie ma żadnego znaczenia.

Głównym problemem przeprowadzonych badań było postawione pytanie: „Czy mieszkańcy wsi Krekole zainteresowani są działaniami Stowarzyszenia w kierunku integracji społecznej, wzajemnego porozumienia i zwiększania współdziałania na

rzecz rozwoju wsi?”. Z analizy ankietowanych respondentów wynika, że takie działania mają sens i są przydatne dla każdej grupy wiekowej. Nie mniej jednak z obserwacji środowiska nieankietowanego można wyciągnąć inne wnioski. Obserwacja uczestnicząca wskazuje na trudności związane z osobami nieaktywnymi próbującymi wszelkimi sposobami zniechęcić pozostałych do czynnego udziału w zadaniach realizowanych przez Stowarzyszenie. Aczkolwiek jest to nieliczna grupa osób, ale ich zachowanie utrudnia i demobilizuje działania ukierunkowane na rozwój wsi. Zauważyć można te działania w małych, nielicznych grupach i środowisku wiejskim. Siły witalne są plusem dla Stowarzyszenia, zarówno członków, obserwatorów, osób sporadycznie uczestniczących w działaniach jak i Zarządu, który realizuje planowane programy.

Przeprowadzone badania wykazały, że osoby w różnym wieku podejmują chęć uczestnictwa w różnego rodzaju szkoleniach czy warsztatach. Ich zainteresowania są ukierunkowane na rozwój zawodowy, jak i pobudzanie „uśpionych” talentów. Wyniki badań udowodniły również, że zasadność istnienia Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi jest konieczna i niezbędna. Niewątpliwie spowodowane jest to faktem, iż obecnie w małych środowiskach wiejskich brak jest możliwości do realizacji i spełniania marzeń dla każdej grupy wiekowej. Integracja społeczna to przyszłość dla małych skupisk ludzkich oraz inwestycja w pokłady niezidentyfikowanych możliwości.

Społeczność wiejska to w większości ubogie środowiska, postrzegane jako patologia, z mniejszymi możliwościami aktywizacji zawodowej. Zasadnością jest istnienie i stały rozwój SWRW w celu wykluczenia przytoczonego myślenia osób obserwujących małe wsie. Z obserwacji wynika, że mieszkańcy małej wsi Krekole chcą czynnie uczestniczyć w działaniach proponowanych przez Stowarzyszenie Wspierające Rozwój Wsi. Świadczą o tym różnego rodzaju imprezy, festyny, pikniki, koncerty, konkursy, w którym gremialnie uczestniczą. Na każdym kroku widać ich zaangażowanie, chęć pomocy przy organizacji festynów, na które przygotowują i wystawiają własne wyroby. Zdyscyplinowanie i zaangażowanie mieszkańców Krekol jest widoczne w każdej dziedzinie. Nie widać tu problemów wynikających z braku

czasu, możliwości czy innego rodzaju niechęci do działania. Można to zauważyć w organizowanych warsztatach artystycznych skupiających całe rodziny, które przyprowadzają ze sobą znajomych i przyjaciół z okolicznych wsi. Miejscem spotkań, warsztatów, integracji społecznej stała się „Krekolandia” – plac zabaw, miejsce do organizowania imprez artystycznych bez względu na porę roku. Stowarzyszenie Wspierające Rozwój Wsi swoim działaniem prowokuje i zachęca do powrotu do starych przyjaźni. Inicjuje powstanie grup wsparcia, promuje rozwój wsi poprzez zaangażowanie społeczne jego mieszkańców. Zarówno młodzi, jak i starsi mieszkańcy Krekol mogą tym samym przyczynić się do promowania swojej wsi jako miejsca, gdzie można wracać w myśl słów „tu jest moje miejsce, tu jest mój ciasny, ale własny kąt, tu jest moje miejsce, tu jest mój dom”. Taka jest zasadność działalności i promowania swojej miejscowości przez SWRW.

Przeanalizowanie wszystkich wyników, uzyskanych w trakcie realizacji badań, skłania do wyciągnięcia następujących wniosków zmierzających do weryfikacji postawionych uprzednio hipotez. Większość badanych dobrze odbiera działalność SWRW oraz uważa, że Stowarzyszenie poprawia warunki we wsi Krekole i okolicach. Przyczynia się do rozwoju osobistego nie tylko członków uczestniczących. Zatem potrzeba działalności SWRW jest niezbędna w środowisku działania. Ani wiek, ani płeć nie ma wpływu na uczestnictwo w projektach realizowanych przez SWRW.

Powyższa weryfikacja hipotez dowodzi, że każda z nich znalazła potwierdzenie. Można zatem stwierdzić, że dalszy rozwój SWRW jest niezbędny i wręcz konieczny. Pozyskane w trakcie przeprowadzonych badań informacje, niewątpliwie przyczynią się do realizacji potrzebnych i wskazanych programów szkoleniowych przez badanych respondentów. Niewątpliwie odpowiedzi badanych osób deklarujących chęć uczestnictwa w życiu SWRW będą miały wpływ na dalszy jego rozwój.

„Gazeta Lidzbarska” dzięki swojej medialności również wspomaga Stowarzyszenie Wspierające Rozwój Wsi. Opisuje ważniejsze wydarzenia kreujące działania promując przy tym osiągnięcia organizacji, jako patron medialny.

SUMMARY

The situation of people living in rural areas associated with access to education, job retraining is much worse than people from urban areas. Despite the fact that they have less economic activity, often are highly motivated by years of professional experience working in agriculture, it is often their lack of knowledge related to the inability to and help make them necessary professionally. Help with this group of people have become associations created and operating in their area of residence. Need This individual will of a group of people forming an association to action around a specific problem or need.

Association as an NGO can successfully meet several distinct features. One is the activation of the local community through specific tasks that can be implemented sequentially. Give people a sense of strength, activation of the local community is a kind of civic activity of the learner value of the common activities, building self-confidence.

Community mobilization issues have become the main subject of study, whose results are presented in this paper. The work consists an introduction, five chapters and a conclusion.

Chapter I is devoted to the analysis of the foundations of the societies, and the history of the statutory activities of the association, the purpose and possibilities of their activities. In Chapter II, was presented the specificity of the Association For rural development in the history of its operation and implementation of statutory plans Krekole village. This section discusses the organization's statute inches, and the main activities. In the next section III presents the local "Gazeta Lidzbarska" as a source of social knowledge, information on the operating Associations. Chapter IV contains the research methodology of its own. Presented its aim and object of study, research problems and hypotheses, methods, techniques and research tools. Chapter V contains an analysis and characterization of the study population and presents the area and the organization of research. Analysis of the study

determines Krekole residents surveyed the situation and their relationship to local activation. Attempt assessment of the test was carried out after taking into account variables. The work ends with a summary and conclusions of the study.

Bibliografia

Literatura:

Ambasador EFS 2009 w ramach dobrych praktyk po KL, Elbląg 2009.

Dudkiewicz W., *Podstawy metodologii badań*, Kielce 2000.

Guziuk M., *Podstawy metodologiczne prac promocyjnych (nauki społeczno-pedagogiczne)*, wyd. II uzupełnione, Warszawa 2005.

Konarzewski K., *Jak uprawiać badania oświatowe*, Warszawa 2000.

Łobocki M., *Metody i techniki badań pedagogicznych*, Warszawa 2006.

Michalik A., *Rachunkowość i podatki organizacji pozarządowych*, Wydawnictwo Fundacji Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego, Warszawa 2008.

Nowak S., *Metodologia badań socjologicznych*, Warszawa 2007.

Pilch T., Bauman T., *Zasady badań pedagogicznych*, Warszawa 2001.

Pilch T., *Metodologia pedagogicznych badań środowiskowych*, Wrocław-Kraków-Gdańsk 1971.

Pilch T., *Zasady badań pedagogicznych*, Warszawa 1998.

Popularna Encyklopedia Powszechna, Kraków 1997.

Skrzypiec R., *Wpływ organizacji pozarządowych na rozwój lokalny*, [w:] Skrzypiec R., Jachimowicz A. (red.), *O rozwoju lokalnym. Organizacje pozarządowe w rozwoju lokalnym – aktywne wspólnoty, sieci współpracy i partnerstwo lokalne*, Elbląskie Stowarzyszenie Wspierania Inicjatyw Pozarządowych, Elbląg 2009.

Wejcman Z., *Wpływ organizacji pozarządowych na rozwój lokalny*, [w:] Wejcman Z., Jachimowicz A. (red.), *O rozwoju lokalnym. Sieci organizacji pozarządowych na rzecz rozwoju lokalnego*, Elbląskie Stowarzyszenie Wspierania Inicjatyw Pozarządowych, Elbląg 2009.

Akty prawne:

Dekret z dnia 24 kwietnia 1952 roku *o zniesieniu fundacji* (Dz.U. 1952 nr 25 poz. 172) wszedł z życie 22.05.1952, uchylony 14.04.1984r.

Statut Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi z siedzibą w Krekolach, Rozdział III, *Organy Stowarzyszenia*, §13, §14.

Ustawa o prawie prasowym z dnia 26 stycznia 1984r. Dz.U. z 1984 nr 5 poz. 24, tekst ujednolicony na 29.07.2011r.

Ustawa z dnia 7 kwietnia 1989 r. *Prawo o stowarzyszeniach*, tekst ujednolicony, opracowany na podstawie: Dz.U. z 1989 r. Nr 20, poz. 104, Dz.U. z 2001 r. Nr 79, poz. 855, Dz.U. z 2003 r. Nr 96, poz. 874, Dz.U. z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Dz.U. z 2007 r. Nr 112, poz. 766, Dz.U. z 2011 r. Nr 112, poz. 654. Rozdział 2, Tworzenie stowarzyszeń, art. 10.

Ustawa z dnia 24 kwietnia 2003 r. o *działalności pożytku publicznego i o wolontariacie*, opracowanej na podstawie: Dz.U. z 2010r. Nr 234, poz. 1536, z 2011r. Nr 112, poz. 654.

Ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o *podatku od towarów i usług* z późniejszymi zmianami.

Źródła archiwalne:

Archiwum danych Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi, Prezentacja multimedialna.

Dokumenty projektów z 2005 roku, koordynator: Grażyna Przytuła, Stowarzyszenie Wspierające Rozwój Wsi z siedzibą w Krekolach 32.

Dokumenty projektów z 2011 roku, koordynator: Grażyna Przytuła, Siedziba Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi w Krekolach 32.

Dokumenty Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi, *Działalność wszystkich podmiotów, członków Stowarzyszenia*.

Kronika Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi z siedzibą w Krekolach.

Księga Finansów z działalności statutowej, *ogólne rozliczenia*.

Księga Uchwał Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi z siedzibą w Krekolach, nr SWRW-19.

Lidzbarski Dom Kultury, kronika, kalendarium imprez.

Prezentacja multimedialna SWRW, opracowana przez Prezesa Stowarzyszenia: Ryszarda Przytuła.

Prezentacja multimedialna Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi *na temat działalności organizacji*.

Regulamin Komisji Rewizyjnej Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi z siedzibą w Krekolach.

Artykuły prasowe:

- Jagiełło M., *Konferencja w Birstonas*, „Gazeta Lidzbarska” 2008 nr 14 (263).
- Jagiełło M., *Obchody Dnia Ziemi w Kiwitach*, „Gazeta Lidzbarska” 2008 nr 18 (268).
- Jagiełło M., *Odwiedziny sąsiadów*, „Gazeta Lidzbarska” 2010 nr 30 (366).
- Kułdo B., *Inauguracja projektu „Wychowanie przez sport”*, Sportowo z atrakcjami, „Gazeta Lidzbarska” 2005 nr 30 (133).
- Kułdo B., *Krekole, Wychowanie przez sport*, „Gazeta Lidzbarska” 2005 nr 36 (139).
- Kułdo B., *Stowarzyszenie realizuje projekt, Wychowanie przez sport*, „Gazeta Lidzbarska” 2005 nr 29 (132).
- Kułdo B., Lubińska E., *Międzynarodowe spotkanie w „Krekolandii”, Piosenka jest dobra na wszystko*, „Gazeta Lidzbarska” 2010 nr 26 (362).
- Kułdo B., Lubińska E., *Żegoty, Gminne dożynki, Nie zabrakło wiejskich przysmaków*, „Gazeta Lidzbarska” 2010 nr 32 (368).
- Lubińska E., *Kiwiczanki mają już 25 lat! Folklor połączył pokolenia*, „Gazeta Lidzbarska” 2007 nr 26 (230).
- Lubińska E., *Mieszkańcy Krekol zrobili zielony skwer w środku wsi*, „Gazeta Lidzbarska” 2007 nr 30 (234).
- Lubińska E., *Międzynarodowa konferencja*, „Gazeta Lidzbarska” 2007 nr 29 (233).
- Lubińska E., *Nie możemy sobie odpuścić*, „Gazeta Lidzbarska” 2005 nr 37 (140).
- Lubińska E., *Ożywić rzekę Suszycę*, „Gazeta Lidzbarska” 2010 nr 29 (365).
- Lubińska E., *Projekty „Nie jestem bierny”*, „Gazeta Lidzbarska” 2007 nr 41 (245).
- Lubińska E., *Rada organizacji pozarządowych w domu kultury, stowarzyszenia się integrują*, „Gazeta Lidzbarska” 2008 nr 11 (260).
- Lubińska E., *Śpiewać każdy może*, „Gazeta Lidzbarska” 2010 nr 27 (363).
- Lubińska E., *Uczniowie wystawili „Rzecz o samotności”*, „Gazeta Lidzbarska” 2007 nr 52 (256).
- Lubińska E., *Uroczyste otwarcie Krekolandii*, „Gazeta Lidzbarska” 2008 nr 23 (273).
- Lubińska E., *Wielki festyn majowy*, „Gazeta Lidzbarska” 2005 nr 25 (128).
- Mieszkanca Lidzbarska, *Sygnaty czytelników*, „Gazeta Lidzbarska” 2005 nr 27 (130).
- Przybylska W., *Dzieci uczą się modelarstwa, wakacje z latawcami*, „Gazeta Lidzbarska” 2007 nr 27 (231).

- Przybylska W., *Krekole, spotkanie z policjantami – bezpieczne wakacje*, „Gazeta Lidzbarska” 2008 nr 16 (266).
- Przybylska W., *Krekole w wakacje walczą z nalogami*, „Gazeta Lidzbarska” 2007 nr 28 (232).
- Przybylska W., *Lidzbark – Krekole. Podsumowanie pierwszego roku projektu*, „Gazeta Lidzbarska” 2007 nr 28 (232).
- Przybylska W., *Nie jesteś sam*, „Gazeta Lidzbarska” 2007 nr 28 (232).
- Przybylska W., *Powstała książka kucharska: Mężczyźni gotują*, „Gazeta Lidzbarska” 2007 nr 26 (230).
- Przybylska W., *Szkolenia i integracja organizacji pozarządowych w gminie Kiwity*, „Gazeta Lidzbarska” 2009 nr 16 (298).
- Przytuła G., *Koncert walentynkowy w Krawczykach*, „Gazeta Lidzbarska” 2010 nr 5 (336).
- Przytuła R., *Działalność Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi w Krekolach, „Bezpieczne wakacje w Krekolandii”*, „Gazeta Lidzbarska” 2008 nr 19 (269).
- Przytuła R., *Impreza plenerowa na zakończenie wakacji*, „Gazeta Lidzbarska” 2008 nr 25 (275).
- Przytuła R., *Konferencja na... Krecie*, „Gazeta Lidzbarska” 2007 nr 47 (251).
- Przytuła R., *Podsumowanie działalności Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi*, „Gazeta Lidzbarska” 2008 nr 11 (260).
- Przytuła R., *Stowarzyszenie przyjmuje młodzież z Litwy*, „Gazeta Lidzbarska” 2008 nr 20 (270).
- Przytuła R., *Trzeci sektor w wymiarze ekonomii społecznej*, „Gazeta Lidzbarska” 2008 nr 15 (265).
- Przytuła R., *Wakacje nie tylko w domu*, „Gazeta Lidzbarska” 2008 nr 22 (272).
- Przytuła R., *Wakacyjny Festyn Integracyjny*, „Gazeta Lidzbarska” 2009 nr 23 (305).
- Przytuła R., *Zespół „Malwa” z Krekol w Emsland*, „Gazeta Lidzbarska” 2009 nr 24 (306).
- Przytuła R., *II konkurs na amatorską piosenkę wakacyjną, „Piosenka jest dobra na wszystko”*, „Gazeta Lidzbarska” 2009 nr 22 (304).

Inne źródła:

Płyta DVD, organizacje pozarządowe, zakładanie, prowadzenie, współpraca z samorządem,

Jak założyć i prowadzić stowarzyszenie?

Wywiad własny z p.Ewą Lubińska, redaktor naczelną dodatku do „Gazety Olsztyńskiej” -

„Gazety Lidzbarskiej” przeprowadzony 1 września 2011r.

Źródła internetowe:

www.civicpedia.ngo.pl/ngo/442342.html# (19.01.2011).

www.dziennikarzpress.pl/poradniki/18/Jak+za%C5%82o%C5%BCy%C4%87+gazet%C4%99+lub+czasopismo (06.09.2011).

www.elstudento.org/articles.php?article_id=1342 (12.01.2011).

www.grupypartnerskie.pl/ - Portal Grup Partnerskich (19.01.2010).

www.httz.pl/index.php?option=com_content&task=view&id=41&Itemid=43 (13.09.2011).

www.oecd.org/dataoecd/36/6/37966934.pdf (19.01.2011).

www.pierwszyportal.pl/teksty,czy_wiesz_ze_,40,1,historia_powstania_gazety,3057.html
(06.09.2011).

www.pl.wikipedia.org/wiki/Gazeta (06.09.2011).

www.pl.wikipedia.org/wiki/Stowarzyszenie (30.11.2010).

www.pl.wikipedia.org/wiki/Walne_zebranie (03.08.2011).

www.poland.gov.pl/Organizacje,pozarzadowe,128.html (20.01.2011).

www.prawo.lego.pl/prawo/ustawa-z-dnia-26-stycznia-1984-r-prawo-prasowe (06.09.2011).

www.swrw.pl/index.php?id=314 (04.08.2011).

www.swrw.pl/index.php?id=426 (10.08.2011).

www.zadane.pl/zadanie/171939 (12.01.2011).

Spis Tabel:

Tabela nr 1: Opinie respondentów dotyczące chęci uczestnictwa w działaniach SWRW w zależności od płci (w %)	101
Tabela nr 2: Opinie respondentów dotyczące chęci uczestnictwa w działaniach SWRW w zależności od wieku (w %)	102
Tabela nr 3: Opinie respondentów dotyczące zainteresowaniem tematyką szkoleń i warsztatów organizowanych przez SWRW w zależności od płci (w %)	104
Tabela nr 4: Opinie respondentów dotyczące zainteresowaniem tematyką szkoleń i warsztatów organizowanych przez SWRW w zależności od wieku (w %)	105
Tabela nr 5: Opinie respondentów dotyczące potrzeby istnienia Stowarzyszenia w zależności od płci (w %)	107
Tabela nr 6: Opinie respondentów dotyczące potrzeby istnienia Stowarzyszenia w zależności od wieku (w %)	108

Spis wykresów:

Wykres nr 1: Procentowy podział na dzieci, młodzież i dorosłych ankietowanych.....	97
Wykres nr 2: Charakterystyka wieku badanych.....	98
Wykres nr 3: Charakterystyka czasu wolnego osób ankietowanych.....	98
Wykres nr 4: Zainteresowania młodzieży w Krekolach.....	99
Wykres nr 5: Zainteresowanie osób dorosłych szkoleniami/warsztatami.....	99

ANEKSY

Jestem studentką Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie. Piszę pracę magisterską na temat Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi z siedzibą w Krekolach *na łamach „Gazety Lidzbarskiej” w latach 2005-2010*. Serdecznie proszę o wypełnienie niniejszej ankiety. Ankieta jest całkowicie anonimowa, **skierowana to dzieci i młodzieży**, a wyniki zostaną wykorzystane wyłącznie w pracy naukowej w formie zbiorczych zestawień.
Proszę o szczerą odpowiedź.

1. Płeć:

- Kobieta
- Mężczyzna

2. Jakie masz zainteresowania/hobby?

- teatr
- muzyka
- film
- turystyka
- gastronomia
- dziennikarstwo
- informatyka
- śpiew
- taniec
- rysowanie
- siatkówka
- pływanie
- piłka nożna
- turystyka rowerowa
- podróże

3. Czy uczestniczyłeś/aś w zajęciach rozwijających te zainteresowania?
Jeżeli tak, to jakich?

- zajęcia w szkołach profilowanych
- kółka szkolne
- teatrzyk szkolny
- Szkolny Klub Sportowy
- kółko wokalne
- zajęcia w świetlicy w Krekolandii
- lokalna drużyna piłkarska.

4. Czy uprawiasz jakąś dziedzinę twórczości artystycznej /sportowej/ muzycznej itp.?

- Nie
- Tak

5. Jeżeli tak, to jaką?

- teatr
- śpiew
- taniec
- piłka nożna
- aerobik
- badminton

6. Czy byłbyś/byłabyś zainteresowany/a udziałem w zajęciach zaproponowanych przez Stowarzyszenie Wspierające Rozwój Wsi?

- Tak
- Nie

7. Jakie dni i godziny prowadzenia zajęć najbardziej by Ci odpowiadały?

- Poniedziałek – piątek po godz. 17:00/ po południowe
- Weekend od godz. 12:00/ sobota

8. Czy należysz do członków SWRW?

- Tak
- Nie

9. Czy byłbyś/byłabyś zainteresowany/a udziałem w jednorazowych działaniach tj. Kulig, ognisko, wspólne śpiewanie piosenek/kolęd zaproponowanych przez Stowarzyszenie Wspierające Rozwój Wsi?

- Tak
- Nie

10. Jeżeli tak to w jakich dniach tygodnia?

- Poniedziałek – piątek po południu
- Sobota w godzinach południowych

**Dziękuję za poświęcenie czasu i wypełnienie ankiety.
Alicja Przytuła**

Jestem studentką Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie. Piszę pracę magisterską na temat Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi z siedzibą w Krekolach na łamach „Gazety Lidzbarskiej” w latach 2005-2010. Serdecznie proszę o wypełnienie niniejszej ankiety. Ankieta jest całkowicie anonimowa, a wyniki zostaną wykorzystane wyłącznie w pracy naukowej w formie zbiorczych zestawień. Proszę o szczerze odpowiedzi.

1. Płeć:

- Kobieta
- Mężczyzna

2. Wiek:

- poniżej 20
- 20-29
- 30-39
- 40-49
- 50-59
- 60-69
- 70 i więcej

3. Czy pracuje Pan/i zawodowo?

- Tak, na stałe
- Tak, dorywczo
- Nie pracuję
- Uczę się
- Inne, jakie?.....

4. Czy ma Pan/i wolny czas?

- Nie mam
- Mam w dni powszednie
- Mam podczas weekendu
- Mam podczas świąt
- Inne, jakie?.....

5. O jakiej porze ma Pan/i wolny czas?

- Rano
- Po południu
- Wieczorem

6. Jakie ma Pan/i zainteresowania/hobby?

.....
.....

7. Czy jest Pan/Pani członkiem Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi?

- Tak
- Nie

8. Czy był/a by Pan/i zainteresowany/a udziałem w warsztatach/szkoleniach proponowanych przez Stowarzyszenie Wspierające Rozwój Wsi?

- Tak
- Nie

9. Jeśli tak to czy miałyby być to zajęcia z dziedziny:

- Twórczości artystycznej
- Kulinarnej
- Turystycznej
- Informatycznej

10. Jakie dni i godziny prowadzenia zajęć najbardziej by Panu/i odpowiadały?

.....
.....

11. Czy jednorazowe działania tj. Ognisko, kulig, wspólne śpiewanie piosenek/kolęd zaproponowane przez Stowarzyszenie Wspierające Rozwój Wsi wydaje się dla Pana/i atrakcyjną formą spędzania wolnego czasu?

- Tak
- Nie

12. Jeżeli tak, to czy wyraził/a by Pan/i chęć wzięcia udziału w takim przedsięwzięciu?

- Tak
- Nie

13. Czy byłby/byłaby Pan/i zainteresowany/a udziałem w zebraniach Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi, jeżeli byłby/byłaby Pan/i poinformowany/a wcześniej o terminie?

- Tak
- Nie

14. Czy popiera Pan/i Działania Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi?

- Tak
- Nie

Dziękuję za poświęcenie czasu i wypełnienie ankiety.
Alicja Przytuła

W Zarządzie Stowarzyszenia Wspierającego Rozwój Wsi w Krekolach znajdują się:

Prezes – Ryszard Przytuła

Wiceprezes - Jan Powierża

Wiceprezes – Mariola Jagiełło

Skarbnik – Wanda Powierża

Sekretarz – Grażyna Przytuła

Poza Zarządem możemy wyróżnić 28 członków SWRW:

Stanisław Jagiełło;

Marzena Fenkanin;

Janina Karnak;

Alicja Przytuła;

Wiesław Kalata;

Rafał Piotrowicz;

Albert Leszczyński;

Dariusz Sobieraj;

Brunon Patyra;

Jacek Salmanowicz;

Anna Powierża;

Anna Winiarek;

Jerzy Winiarek;

Barbara Szylar;

Danuta Zdunek;

Józef Zdunek;

oraz:

- Jadwiga Zawada;
- Agnieszka Dubrawska;
- Dariusz Szymczak;
- Stanisław Skibiński;
- Dariusz Piotrowicz;
- Bogumiła Pażuś;
- Daniel Karnak;
- Iwona Miecznik;
- Stanisław Miecznik;

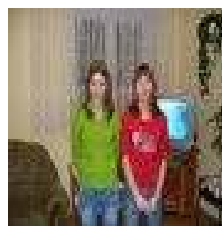
- Maria Michalik;
- Krystyna Piotrowicz;
- Jan Karnak.

Wolontariat – inni wspierający działania statutowe SWRW:

- Od roku 2007 – Lesław Sudół z Lidzbarka Warmińskiego – Główny Specjalista ds. BHP i ppoż. W dniu 12.05.2011r. Stowarzyszenie uczestniczyło w jego ostatniej drodze.

- 2007 – Anna Powierża i Klaudia Szylar z Krawczyk

- 2007 – Monika Żebrowska z Lidzbarka Warmińskiego

- 2007 i 2008 – Iwona Buraczewska z Samolubia

Pracownicy Stowarzyszenia:

- W okresie 11.04.-10.10.2008 przyuczenie do zawodu na stanowisko: pracownik biurowy – Anna Danuta Gura z Lidzbarka Warmińskiego;
- W okresie 15.04.-14.10.2008 w ramach robót publicznych na stanowisku: pracownik administracyjny – Wanda Przybysz z Lidzbarka Warmińskiego;
- W okresie 22.04.-18.07.2009 w ramach robót publicznych na stanowisku: robotnik gospodarczy – Krzysztof Michalak w Krekol;

- Od 25.05.2009 do 24.05.2010 staż na stanowisku: pracownik administracyjny – Joanna Pasternak z Lidzbarka Warmińskiego;
- 21.07.-21.10.2009 oraz 20.05.-19.11.2010 w ramach robót publicznych na stanowisku: robotnik gospodarczy – Krystyna Piotrowicz z Krekol;
- Od 02.11.2010 staż na stanowisku: pracownik obsługi biurowej – Celina Piotrowicz z Krekol.

Pamiętane są również osoby, które z różnych przyczyn, szczególnie osobistych, nie biorą już czynnego udziału w działaniu Stowarzyszenia:

- Wiesław Labusz – członek Stowarzyszenia, Założyciel (13.03.2004-31.05.2005)
- Piotr Kruszel – członek Stowarzyszenia, Założyciel (13.03.2004-19.10.2007)
- Barbara Kułdo – członek Stowarzyszenia, Założyciel (13.03.2004-23.02.2010)
- Adam Perlejewski – członek Stowarzyszenia, Założyciel (13.03.2004-25.05.2010)
- Jarosław Prokopczuk – członek Stowarzyszenia, Założyciel (13.03.2004-23.02.2010)
- Anna Grzegorzółka – członek Stowarzyszenia, Założyciel (13.03.2004-04.05.2011)
- Krzysztof Michalak – członek Stowarzyszenia (16.07.2004-23.02.2010)
- Halina Prokopczuk – członek Stowarzyszenia (16.07.2004-31.12.2010)
- Aleksander Turkiewicz – członek Stowarzyszenia (01.04.2005-19.10.2010)
- Dorota Marcinkowska – członek Stowarzyszenia (20.07.2005-19.10.2007)
- Wioletta Grudzińska – członek Stowarzyszenia (27.04.2006-17.11.2009)
- Kazimierz Grzegorzółka – członek Stowarzyszenia (06.09.2006-04.05.2011)
- Łukasz Otręba – członek Stowarzyszenia (27.10.2006-23.02.2010)
- Elżbieta Pasternak – członek Stowarzyszenia (19.10.2007-31.12.2010)
- Robert Grzegorzółka – członek Stowarzyszenia (03.07.2009-04.05.2011).

WYWIAD WŁASNY Z PANIĄ EWĄ LUBIŃSKĄ, REDAKTOR NACZELNĄ DODATKU DO „GAZETY OLSZTYŃSKIEJ” → „GAZETY LIDZBARSKIEJ” PRZEPROWADZONY 1 WRZEŚNIA 2011 R.

1. Jak powstała i jak wyglądały początki pracy nad „Gazetą Lidzbarską”?

- Zarząd Spółki Edytor postanowił, że co najmniej w każdym powiecie powstanie dodatkowy oddział gazety. W grudniu 2002 roku zaproponowałam, że poprowadzę taki w Lidzbarku Warmińskim. Po otrzymaniu pozytywnej odpowiedzi znalazłam siedzibę gazety, która znajduje się do dziś w tym samym miejscu, lecz ze zmienioną nazwą ulicy z Prostej na Milewicza. Następnie zaczęłam szukać ludzi do współpracy. Pierwszą osobą, z którą Edytor podpisał umowę był w 2003 roku Radosław Bielecki, jako dziennikarz i fotoreporter. Drugą osobą, czyli sekretarzem został Andrzej Bardoński, kolejnymi były Henryka Łabucka – specjalista ds reklamy oraz kilka miesięcy później Wioleta Przybylska. Z tym zespołem rozpoczęliśmy pracę.

2. Jakie były pierwsze działania Gazety?

- 30 stycznia 2003r. wyszedł numer zerowy. Polegał na przywitaniu mieszkańców. Oczywiście był bezpłatny, zapoznawał czytelników z działalnością i zapowiadał wydanie numery pierwszego. Rozprowadzaliśmy go na różne w sposoby, m.in. w sklepach, na ulicy, a także w pizzeriach, aby dotarł do dużej ilości ludzi.

3. Kiedy w takim razie oficjalnie wyszedł pierwszy numer „Gazety Lidzbarskiej”?

- Bardzo szybko, zaledwie po tygodniu od numeru zerowego – 6 lutego 2003 roku. Od tamtej pory jako bezpłatny dodatek do „Gazety Olsztyńskiej” wydawany jest w każdy czwartek.

4. A jak konkurencja?

- Mieliśmy sporą konkurencję innych gazet z tego powiatu, m.in. „Lidzbarska Gazeta Warmińska”, „Kurier Lidzbarski”, „Goniec Ornecki”, czy periodyk kulturalny „Wurman”. Żadnej z nich już nie ma. Można powiedzieć, że „Gazeta Lidzbarska” przejęła rynek prasowy na tym terenie.

5. Wiemy, że Gazeta wspiera różne instytucje i wydarzenia kulturalne, jakie by Pani wyróżniła?

- Długo można byłoby wymieniać... „Gazeta Lidzbarska” zainspirowała przegląd kabaretowy o nazwie „Eleska – Lidzbarskie Starcia Kabaretowe”, wspieramy rozwój miejscowej koszykówki, mieliśmy swój udział w akcji przygarniania zwierząt do domów, dzięki której wiele bezdomnych psów i kotów znalazło ciepły kąt. W 2005 roku wraz z Niepublicznym Zakładem Opieki Periodycznej wspieraliśmy Hospicjum „To też życie”, którego tematem przewodnim było zerwanie tabu o śmierci i cierpieniu. Ciekawym działaniem była budowa placu zabaw przy ulicy 11 listopada w Lidzbarku Warmińskim, gdzie chodziliśmy po przedszkolach aby dzieci same wybierały huśtawki i zabawki, które chciałyby tam ujrzeć. Wspieraliśmy malowanie oddziału dziecięcego w szpitalu przy ul. Bartoszyckiej. Dużo piszemy o ekologii, dzięki czemu zostałam, jako redaktor naczelna, laureatką nagrody wręczonej przez Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska. W tym roku Gazeta dostała brązowy medal za zasługi dla pożarnictwa, z uwagi na współpracę. Mamy również podziękowania od Piotra Szwedesa za współpracę z „Gwiazdobiorem”. Wspieramy stowarzyszenia, m.in. Stowarzyszenie Wspierające Rozwój Wsi z siedzibą w Krekolach. Działamy w Fundacji „Przyszłość Dzieci”, gdzie zwróciliśmy się o pomoc dla trójki chorych maluchów z Lidzbarka Warmińskiego oraz rodziny z Kochanówki, które mają zwracane koszty za leki, pieluchy czy rehabilitację. Mogłabym wymieniać jeszcze dużo dodatkowych działań naszej Gazety, ale myślę, że najważniejszych nie pominęłam.

6. Jak wygląda ogólny zarys szaty graficznej „Gazety Lidzbarskiej”?

- „Gazeta Lidzbarska” opiera się na pracownikach i współpracownikach, którzy piszą teksty. Są to nasi dziennikarze, osoby które stale piszą, np. Barbara Kułdo oraz chętni piszący sporadycznie. Dużo osób chce pokazać innym czytelnikom swoje działania, np. stowarzyszenia, wojsko, policja, szkoły itp. Dlatego pierwsze strony, od 1 do 5, zarezerwowane są dla nas dziennikarzy, reszta dla ludzi z powiatu. W naszej Gazecie posiadamy informacje z tzw. pierwszej ręki. Można szczerze stwierdzić, że wzbudzamy zaufanie, staliśmy się pierwszym oddziałem, w którym ludzie szukają pomocy.

7. Jak wygląda układ pracowników Gazety na dzień dzisiejszy?

- Aktualnie jest nas czwórka. Redaktorem naczelnym nadal jestem ja – Ewa Lubińska, specjalistą ds reklamy jest Bernadeta Daukszewicz, dziennikarzem Katarzyna Banasiak oraz stażysta.

8. Czy pracownicy oprócz zdobywania informacji i pisania artykułów mają jakieś dodatkowe obowiązki?

- Oczywiście. Raz do roku wydajemy kalendarz na przyszły rok i „Niezbędnik Informacyjny” z adresami i numerami telefonu ważnych placówek. Opiekujemy się czterema stronami internetowymi: www.lidzbarkwarminski.wm.pl, www.orneta.wm.pl, www.lubomino.wm.pl i www.kiwity.wm.pl. Jesteśmy odpowiedzialni za ich aktualizację (np. strona lidzbarska aktualizowana nawet kilka razy dziennie) oraz częściową modernizację. Piszemy również artykuły do „Gazety Olsztyńskiej”, która w tym roku obchodzi swoją okrągłą 125 rocznicę, a także dodatki do „Dziennika Elbląskiego”. „Edytor” sp. z o.o., wydaje co miesiąc dodatki, np.: „ABC rolnicze”, „Nasza Warmia”, „Biznes Warmii i Mazur” oraz „Gazeta Samorządowa” co pół roku.